

Országgyűlési Napló

Dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Hiszékeny Dezső,
Móring József Attila, Szabó Sándor***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	5479
Megemlékezés a Magyar Szórvány Napjáról	5479
A Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országokénti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5480
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	5480
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5481
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5482
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5482
Dunai Mónika (Fidesz)	5485
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	5486
Az áruknak TIR-igazolvánnyal történő, a nemzetközi fuvarozásra vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5486
Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	5486
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5488
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5488
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5490
Filmalkotások készítésével és terjesztésével kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5492
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	5492
Felszólalók:	
Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5494
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5497
Dr. Gurmai Zita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5500
Gréczy Zsolt , a DK képviselőcsoportja részéről	5501
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	5503
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előterjesztői válasza.....	5505
A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5506
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	5507
Felszólalók:	
Dr. Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5509
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5511
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	5513
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	5517
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5520
Potocskáné Kőrösi Anita (Jobbik)	5522
Gréczy Zsolt (DK)	5524
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előterjesztői válasza.....	5525
Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	5527
Dr. Mosóczy László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	5527
Felszólalók:	
Böröcz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	5529
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	5531
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről	5535
Molnár Gyula , az MSZP képviselőcsoportja részéről	5539

Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	5542
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	5544
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	5548
Ander Balázs (Jobbik).....	5550
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	5551
Dr. Mosóczi László innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	5552

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozatnak az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról szóló határozati javaslat

általános vitája a lezárásig.....	5555
Hende Csaba (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	5555

Felszólalók:

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	5557
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	5558
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5559
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	5560
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	5561
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	5563
Dr. Aradszki András (KDNP).....	5565
Arató Gergely (DK).....	5566
Hende Csaba (Fidesz) előterjesztői válasza.....	5567

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	5568
Hende Csaba (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	5569

Felszólalók:

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	5571
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	5571
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5573
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	5574
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	5574
Kósa Lajos (Fidesz).....	5575
Dr. Harangozó Tamás (MSZP).....	5576
Hende Csaba (Fidesz) előterjesztői válasza.....	5577

Az egyes migrációs tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény-
javaslat általános vitája a lezárásig.....

.....	5577
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	5578

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	5579
Dr. Varga-Damm Andrea , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5580
Móring József Attila , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	5583
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	5583
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	5585
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	5587
Demeter Márta (LMP).....	5589
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	5592
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP).....	5593
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	5596
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	5597

A Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés
kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....

.....	5601
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	5602

Felszólalók:

Dunai Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	5602
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	5603
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	5604
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	5605

Napirend utáni felszólalások:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	5605
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	5607
Ungár Péter (LMP).....	5609

Az ülésnap bezárása	5612
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
20. ülésnapja
2018. november 15-én, csütörtökön
(8.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Földi László és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A határon túli magyarság iránt viselt és az Alaptörvényben rögzített felelősség jegyében az Országgyűlés 2015. november 15-ét, Bethlen Gábor erdélyi fejedelem születésének napját a **magyar szórvány napjává** nyilvánította.

Az Országgyűlés által elfogadott 49/2015-ös határozat kapcsolódott a Romániai Magyar Demokrata Szövetség 2011-ben a magyar szórvány napja alkalmából szervezett konferenciájának zárónyilatkozatához és a Kárpát-medencei Képviselők Fórumának 2014. december 5-i javaslatához. Kárpát-medence-szerter 2013 óta ünnepeljük a magyar szórvány napját ezen a napon.

Szórványközösségben élni - ami napjainkban körülbelül egymillió magyar anyanyelvűt érint -, szórványban élni azt jelenti, hogy az anyanyelv használata külső nehézségekbe ütközhet, hogy a nemzeti közösség identitásának megőrzése és továbbadása segítséget igényelhet, hiszen a szórványban élők idegen nyelvi közegben próbálják megőrizni anyanyelvüket, idegen és széttagozódó földrajzi közegben igyekeznek megőrizni kulturális hagyományait. Nemzeti közösségünk összetartó ereje e közös nyelvben és kulturális hagyományokban gyökerezik, amelyből átszövi az egész Kárpát-medencét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Alaptörvényünk D) cikke kimondja, hogy „Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz, hogy meg tudjunk felelni az általunk támasztott és az Alaptörvényben rögzített elveknek, és még inkább meg tudjunk felelni a határon túl élő magyar honfitársainktól érkező elvárásoknak, a támogatáson túl fontos, hogy a szórványban élő magyarok érezzék, nemcsak ezen a napon, hanem bármikor számíthatnak az anyaországra.

A mai napon visszhangozzanak bennünk Bethlen Gábor szavai, aki nemzetéhez fűződő szeretetéről ezt

írta: „Amiben tudok nekik szolgálni, abban munkálkodom éjjel és nappal, nem szánom fáradtságomat, nem szánom költségemet, nem szánom végtére halálotmat érettek elfogyatni, mint igaz magyar.”

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig soron következik a **Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között az országok közötti jelentések cseréjéről szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3360. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Izer Norbert úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat által kihirdetendő megállapodás hazánk és az Amerikai Egyesült Államok illetékes hatósága közötti automatikus adóügyi információcsere megvalósítását szolgálja.

A megállapodás fő célja a két ország közötti adóügyi információcsere szélesítése, az országok közötti jelentések cseréjéhez szükséges jogalap létrehozása. A megállapodás az adatszolgáltatásra kötelezett multinacionális vállalatok éves szintű jelentéseinek automatikus cseréjén keresztül előmozdítja a két ország közötti adóügyi információcsere és megfelelést. A megállapodás alapján a multinacionális vállalatcsoportok a hazai jogban már korábban előírt adatszolgáltatás keretében, a beérkezett országok közötti jelentéseket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal automatikus információcsere útján továbbítja az amerikai adóhatóságoknak.

A megállapodás keretében Magyarország is megkapja az amerikai partnerhatóságtól az Egyesült Államokban benyújtott országok közötti jelentéseket, amennyiben a jelentést benyújtó multinacionális vállalatcsoportnak magyar leányvállalata vagy állandó telephelye van Magyarországon. Ezek az információk lehetővé teszik hazánk számára, hogy megfelelő kockázatelemzéssel és adóellenőrzéssel, hatékonyabban lépjen fel az adókijátszás és adóelkerülés jelensége ellen, és felderítse, ha a multinacionális vállalkozások mesterséges nyereségátcsoportosításra irányuló tevékenységet folytatnak.

Az adóügyi információcsere hatókörének bővítésén túl a megállapodás további előnye, hogy a megkötésével az amerikai anyavállalattal bíró magyar leányvállalatok mentesülhetnek az országok közötti jelentések benyújtása alól, amire a megállapodás hiányában az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló törvény alapján egyébként kötelezettek lennének.

A mentesülés oka, hogy a megállapodás révén közvetlenül az amerikai anyavállalattól, az amerikai adóhatóságon keresztül fogja megkapni Magyarország

az előírt információkat. Így ezen vállalkozások adminisztrációs terhei jelentősen csökkennek, és így Magyarország továbbra is versenyképes befektetési célpont lehet.

Az országokénti jelentések automatikus cseréjének pontos módját, technikai részleteit és részletes tartalmát egy további, az illetékes hatóságok közötti megállapodásban rögzítik a felek. Fontos kiemelni, hogy hasonló szabályozás érvényesül az Európai Unió tagállamai, valamint Magyarország és az EU-n kívüli államok meghatározott köre között, hiszen az OECD és az EU is megalkotta az országokénti jelentések készítését és kicserélését előíró szabályozását, amelynek átültetésére tavaly már sor is került.

Mindkét törvényből, valamint a jelen törvényjavaslattal kihirdetendő megállapodásból fakadó szabályok összhangjának megteremtése kiemelt jelentőséggel bír, ezért valamennyi említett jogszabály esetében a nemzetközi adó-együttműködési törvény tartalmazza a konkrét végrehajtási szabályokat. Az elmondottak alapján ezért kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Izer Norbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! Másfél évvel ezelőtt, 2017 májusában tárgyaltuk azt a hasonló című és tartalmú multilaterális megállapodást, amelyet az OECD dolgozott ki, és amelyhez a szervezet tagjainak túlnyomó többsége csatlakozott. Az Egyesült Államok azonban nem tartozik közéjük.

(8.10)

Ezért volt szükség egy külön, kétoldalú egyezmény megkötésére. Az országokénti jelentések cseréjéről szóló egyezmények alapján az egyes országok adóügyi hatóságai között kicserélt információk lehetővé teszik e hatóságok számára, hogy kockázatelemzéssel és adóellenőrzéssel fellépjenek az adóelkerülés ellen.

Globális szinten nő az adóügyi átláthatóság. Egyre kevesebb országban lehet elrejtteni a nyereséget, ami arra ösztönzi a multinacionális vállalatcsoportokat, hogy a jogszabályoknak megfelelően, abban az országban tegyenek eleget az adófizetési kötelezettségeiknek, ahol a nyereségre szert tesznek.

A most tárgyalt megállapodásban rögzített adatszolgáltatási kötelezettség, csakúgy, mint a 2017-ben kihirdetett multilaterális megállapodás esetén csak azokra a vállalatcsoportokra vonatkozik, amelyek árbevétele eléri a 750 millió eurót. Nekik az árbevétel

összegére, az adózási előtti eredményre, a nyereségre, a jegyzett tőkére, a felhalmozott nyereségre, az alkalmazottak számára és a tárgyi eszközökre vonatkozó információkat kell szolgáltatniuk. A megállapodás eszközt ad az adóhatóság kezébe, hogy hatékonyabban léphessen fel a nemzetközi adókikerüléssel szemben, ezért a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és kérjük a többi frakciót is, hogy szintén igen szavazatukkal támogassák azt.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen elnök úr. Én is rövid leszek. Természetesen támogatható az előttünk fekvő javaslat. Nekem egy dolog merült fel, hogy a 750 millió euró nem túl magas-e, mert 240 milliárd forintról beszélünk éves bevétel szintjén. Magyarországon szerintem nagyon kevés cég felel meg ennek. Amerika nyilván ilyen szempontból más tészta, tehát lehet, hogy náluk ez kis összegnek számít, sőt biztosan.

Gondolom, a viszonyosság jegyében egy összeget kell mind a két fél részére meghatározni, de egyébként abszolút támogatható a javaslat, és ha már az OECD keretében ezt sikerült létrehozni, akkor így kétoldalú megállapodásként természetesen támogatható.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Staudt Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP parlamenti frakciója támogatta azt a Magyarország által 2016 decemberében aláírt multilaterális megállapodást, amelynek értelmében az OECD-tagállamok vállalták, hogy megvalósítják az országokénti jelentések cseréjét.

A megállapodás alapján a magyar állami adó- és vámhatóság kölcsönösen, automatikus módon kicseréli a területén adóügyi illetőséggel rendelkező, adatszolgáltatás alá eső, multinacionális vállalatoktól kapott, úgynevezett országokénti jelentéseket a megállapodásban részt vevő államok adóhatóságaival, amelyekben a multinacionális vállalatcsoport valamely tagja adóügyiileg érintett. Az érintett vállalatok jelentéstételére első alkalommal 2017-ben került sor a 2016. évi adatok vonatkozásában, az adóhatóságok közötti első információcsere pedig 2018-ban lett esedékes.

Tekintettel azonban arra, hogy az Amerikai Egyesült Államok nem csatlakozott a multilaterális megállapodáshoz, kétoldalú megállapodás alapján kell megteremteni a jogalapját az országokénti jelentések cseréjének. A megállapodás fő célja tehát a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása az amerikai féllel, az éves szintű vállalati jelentések automatikus cseréjén alapuló kölcsönös adóügyi segítségnyújtás.

A megállapodás kétoldalú, olyan eszközt ad az adóhatóság kezébe, amely lehetőséget nyújt a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésre. Ezért az MSZP parlamenti képviselőcsoportja támogatja az előterjesztés elfogadását.

A megállapodás ugyanakkor lehetőséget ad a magyar-amerikai kapcsolatok elmúlt időszakának áttekintésére is. Ha a 2010 óta eltelt időszakot kellene jellemeznünk, akkor az címszavakban így hangozhat: kitiltási botrány; magyarországi korrupció miatti amerikai aggodalmak; a nagykövetség által átadott „demokrácia non-paper”; Colleen Bell nagykövetnek a Budapesti Corvinus Egyetemen tartott beszéde; David Kostelancik ügyvivőnek a MÚOSZ-székházban tartott, a független magyar médiára nehezítő kormányzati, politikai és gazdasági nyomásról szóló beszéde; a Paks II.-projekttel kapcsolatos geopolitikai és a nyílt tendereztetés hiánya miatti amerikai aggályok; a külügyminiszteri találkozók sorozatos és a legfelsőbb szintű találkozók elmaradása; Connie Mack megbízásának eredménytelensége, ami milliárdos pénzkidobás volt az adófizetőknek; McCain szenátor Orbán Viktort újfasisztázó kijelentése; Szemerkényi Réka visszahívása; A CEU-ügy, illetve Matolcsy György jegybankelnök parlamenti beszéde, amelyben azzal vádolta az amerikai kormányt, hogy puccsot készítettek elő Magyarországon.

Ez a lista magyarázatot ad arra, hogy elnöki szinten miért George W. Bush 2006. évi látogatása volt az utolsó legfelső szintű látogatás az Egyesült Államok és Magyarország viszonyában. Orbán Viktorral amerikai külügyminiszter nem tárgyalt Hillary Clinton 2011. június 30-i, emlékezetes budapesti látogatása óta.

Az elmúlt időszakban mindössze két egyezmény született. A szociális biztonságot érintő amerikai-magyar kapcsolat jövőbeni szabályozásáról írt alá megállapodást 2015. február 3-án Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere és Colleen Bell amerikai nagykövet; valamint a Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala 2015. március 9-én jelentette be Magyarország csatlakozási szándékát az EU-USA kétoldalú repülésbiztonsági megállapodáshoz.

Mindez azt mutatja, hogy egyértelmű visszalépés történt a magyar-amerikai kétoldalú kapcsolatokban, illetve a korábban felmerült vitás kérdéseket sem sikerült lezárni. És ha önök reménykedtek is a viszony normalizálásában, Colleen Bell nagykövet 2015. október 28-án a Budapesti Corvinus Egyetemen tartott beszédében egyértelművé tette, hogy az Egyesült Államok politikája nem változott.

A vitás kérdések továbbra is fennállnak. Ezek pedig a következők: hatalomkoncentráció, Paks II., korrupció, nacionalista, intoleráns retorika, a médiaszabadság hiánya, a torz választási törvény, illetve Hóman Bálint szobrának tervezett felállítása. Bell 2015. december 9-én a Transparency International Magyarország által szervezett konferencián az új közbeszerzési törvényre, az összeférhetetlenségi szabályok lazítására utalva úgy fogalmazott, hogy nem döntéshozók rokonaival kellene versenyezniük az amerikai vállalatoknak. Egyben finoman jelezte: amerikai üzleti körök azt tapasztalják, hogy Magyarországon létezik a korrupció érzete.

Colleen Bell 2016. január 20-án, az Amerikai Kereskedelmi Kamara rendezvényén kijelentette, hogy a Magyarország és az Egyesült Államok közötti gazdasági kapcsolatok erősek, de még erősebbek lehetnek az akadályok megszüntetésével. Az akadályok között említette a korrupciót, amely szavai szerint továbbra is súlyos probléma a régióban.

A State Department 2016. évi emberi jogi jelentése Magyarországról külön fejezetben foglalkozott a korrupcióval és a kormányzati átláthatóság hiányával. A korrupciós hivatalnokok büntetőjogi felelősségre vonásának törvényi keretei fennállnak az Európai Bizottság és a szakmai szervezetek álláspontja szerint, azonban ezeket a kormányzat a gyakorlatban nem alkalmazza eléggé, a hatóságok nem járnak utána kellő alaposággal a korrupciógyanús ügyek kivizsgálásának.

(8.20)

A jelentés szerint számos kormányzati korrupciós esetre volt példa, a civil társadalmi szereplők véleménye szerint a kormányzati tisztviselők korrupciós ügyei felderíthetetlenek maradtak. Ebből a csapdából kimenekülési lehetőségként mutatkozott Donald Trump elnökké megválasztása, és emlékezzünk, hogy Orbán Viktor volt az egyedüli európai vezető, aki nyíltan szurkolt Trumpnak. Ennek ellenére nem sikerül a kormánynak a Trump vezette Amerikát maga mellé állítani, nem sikerül Trumpot Budapestre hozni, de még egy fehér házi látogatást sem sikerült kiharcolni. A magyar diplomácia azzal védekezett, hogy a State Department tele van Obama embereivel, akik viszik tovább a korábbi évek rutinját, de majd ha bejönnek Trump emberei, akkor lassan változni fog a széljárás Washingtonban is.

Az is elhangzott érvként, hogy azért nem jött létre a legfelsőbb szintű találkozó, mert Magyarország túl csekély erőt képvisel a nemzetközi porondon. Hosszasan lehetne sorolni, hogy a cseh, a román vagy a finn elnök mellett még ki mindenkit fogadott az amerikai elnök, akik nem súlyosabbak Magyarországnál. Az okokat nem Magyarország nemzetközi porondon képviselt erejében kell keresnünk, hanem a magyar kormány politikájában. Orbán Viktor ugyanis azt hitte, ha nekimegy a CEU-nak, ezzel jó pontokat fog

szerezni Donald Trumpnál, aki szintén nem kedveli Soros Györgyöt.

A felsőoktatási törvényt is emiatt módosította a kormánypárti többség gyorsított eljárásban. A törvény elfogadása utáni kormányzati szerencsétlenkedés már csak a hab volt a tortán, hogy a CEU esetében kivel kellene a nemzetközi megállapodást megkötni. Szijjártó Péter például mindenáron be akarta bizonyítani, hogy az amerikai kormány nem ismeri a saját alkotmányát. Siralmas volt az a politikai erőlködés, hogy az egész ügyet az amerikai szövetségi kormány szintjére próbálták feltolni, holott egyértelmű volt, hogy az ebben nem illetékes. Nyilvánvaló volt, hogy ennek apropóján próbáltak egy Trump-Orbán-találkozót kierőszakolni. Abban bíztak, hogy a Soros elleni hadjárat közös nevezőt jelent az amerikai adminisztrációval. Tévedtek. Az amerikai külügyminisztérium egyértelműen kiállt az egyetem további működése mellett, Soros György ugyanis egy amerikai állampolgár, a CEU egy amerikai alapítású egyetem, így aki annak nekitámad, az Amerikának támad neki.

Az új amerikai nagykövet szerint is a CEU-n múlnak a jó magyar-amerikai kapcsolatok. David Cornstein új amerikai nagykövet nyilatkozata szerint első száz napja alatt semmivel nem foglalkozott annyit, mint a CEU-val. A megállapodás megkötésére még két hét van. Ha december 1-jéig nincs megállapodás a magyar kormány és New York állam között, akkor az egyetem új évfolyamai már Bécsben indulnak. Ez nemcsak a magyar felsőoktatásnak veszteség, hanem ezek a problémák súlyosan megterhelik a bilaterális kapcsolatot. Az országokénti jelentések cseréjéről szóló egyezmény egy előrelépés a kapcsolatok erősítésében, de erősen reméljük, hogy ennek ratifikációja után a CEU működését szavatoló kétoldalú megállapodás is hamarosan a tisztelt Ház elé kerülhet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. Dunai Mónika képviselő asszony, Fidesz!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem vitatom el azt, hogy a parlamenti képviselők bármiről beszélhetnek a megadott időkereten belül, de Gurmai Zita iménti felszólalásából hiányoltam néhány dolgot. Nem beszélt képviselő asszony az úrkutatásról, karácsonyi recepteket sem osztott meg velünk, és a hétfégi bevásárlólistáját sem ismertette velünk. Ugyanis amit ön elmondott, annak a nagy részének semmi köze ehhez az előterjesztéshez, ugyanolyan köze van, mint az úrkutatásnak, a recepteknek vagy a hétfégi bevásárlólistájának.

Csak a nézők és a magyar emberek kedvéért szeretném hangsúlyozni, hogy ez az előterjesztés a nemzetközi adóelkerülésről szól, és az egyezmény lényege ennek a komolyabb szankcióit tartalmazza. Ezt azért

szeretném rögzíteni és aláhúzni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Megkérdezem, hogy van-e még valakinek hozzászólási kérése. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom és megkérdezem az előterjesztőt, Izer Norbert államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Izer Norbert: Igen.)* Öné a szó, államtitkár úr.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Én is csak egy percben reagálnék. A vitában elhangzott adószakmai érvek alapján úgy látom, abban egyetértés van minden párt részéről, hogy ezt az egyezményt támogatni érdemes. Meg is kérek minden képviselőt, hogy a szavazáskor támogassák ezt a megállapodást.

Ahogy képviselő asszony is elmondta, ennek az egyezménynek a módosítása, illetve ratifikálása azt eredményezné, hogy sokkal hatékonyabb eszközrendszert kapna Magyarország az adóügyi elkerülés csökkentése irányába. Ezért kérem a képviselőket, hogy támogassák ezt a módosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Izer Norbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az áruknak TIR-igazolvánnyal történő, a nemzetközi fuvarozásra vonatkozó, Genfben, 1975. november 14-én kelt vámegegyezmény módosításának kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3363. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Izer Norbert államtitkár úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az áruk TIR-igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozására vonatkozó 1975. november 14-i vámegegyezményt Magyarország 1978-tól alkalmazza a gyakorlatban. A TIR-egyezmény lehetővé teszi, hogy a vám- és adófelfüggesztés hatálya alatt lévő áruk, ha a szállításuk legalább egy szakaszon közúton történik, a vámhatóságok minimális beavatkozása mellett jussanak át az országhatárokon.

A TIR-rendszer a nemzetközi árumozgás hagyományosan meglévő akadályainak mérséklésével elősegíti a nemzetközi kereskedelem fejlődését a forgalomban elszendvedett késések csökkentésével. A rendszer legfontosabb előnye, hogy a TIR-egyezmény a nemzetközi garanciavállalási láncon keresztül viszonylag egyszerű hozzáférést biztosít az áruszállításhoz előírt garanciákhoz abban az esetben, ha az egyik

szerződő fél vámhatósága által elindított árukat nem mutatnak be a másik szerződő fél vámhatóságánál.

Praktikusan a közúti fuvarozás során érintett országok vámhivatalai hitelesnek fogadják el a fuvarozó által kitöltött és az indulási vámhivatal által igazolt nemzetközi vámgarancia-okmányt, a TIR-igazolványt, amelynek birtokosa felel minden olyan jogkövetkezményért, amely a fuvarozási művelet során felmerülhet.

A jelenlegi egyetlen nemzetközi garanciaállalási láncot a genfi székhelyű érdekképviselői szervezet, a Közúti Fuvarozók Nemzetközi Egyesülete igazgatja, a nagy nemzetközi biztosítótársaságok támogatják, illetve a szintén Genfben ülésező TIR végrehajtó testület felügyeli.

A TIR-egyezményt 1978 óta különböző szakaszokban összesen 32 alkalommal módosították. A jelenlegi módosítás során az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága módosította az egyezmény törzsszövegét és az ahhoz tartozó mellékleteket is.

A tárgyalt törvényjavaslat a TIR-egyezmény módosításának kihirdetését foglalja magában. Az egyezmény törzsszövegét érintő módosítások túlnyomó része pontosító jellegű, kiemelés érdemel azonban az a módosítás, amely arról rendelkezik, hogy a TIR-fuvarozás során jogsértő cselekményt elkövető személyek fuvarozásból történő kizárásakor minden szerződő félnek a saját nemzeti joga szerint kell meghatározni, hogy mi minősül a vámszabályok súlyos megsértésének.

Az egyezmény mellékleteit érintő módosítások emellett a TIR-igazolványként javasolt maximális garanciaösszegeket 50 ezer amerikai dollárról 100 ezer euróra módosítják azzal, hogy a konkrét garanciaösszeg meghatározása továbbra is az érintett szerződő fél szuverén joga.

További érdemi módosítás, hogy az átláthatóság növelése céljából kiegészülnek a nemzetközi garanciaállaló szervezet auditálására vonatkozó követelmények is.

A törvényjavaslat alapjául szolgáló nemzetközi egyezménynek Magyarország aktív szerződő fele. A Magyar Garanciaállaló Egyesület által éves szinten kibocsátott TIR-igazolványok száma körülbelül 20 ezer darab, amely mennyiséggel Magyarország nemzetközi viszonylatban a középmezőnybe tartozik. A Magyar Garanciaállaló Egyesület által elismert TIR-igazolvány használatára felhatalmazott személyek száma 1500-as nagyságrendre tehető, amely továbbra is azt mutatja, hogy a TIR-rendszer kínálta lehetőségeket a magyar gazdálkodók aktívan használják.

(8.30)

A szóban forgó módosítások technikai jellegűek, azonban hozzájárulnak ahhoz, hogy a TIR-rendszer egységesebben és harmonikusabban működjön. Az elmondottak alapján ezért azt kérem, hogy a TIR-

igazolvánnyal történő nemzetközi fuvarozásra vonatkozó vámegegyezmény módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot támogassák és fogadják el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Izer Norbert államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az 1975-ös TIR-egyezményt Magyarország 1978 óta alkalmazza. Az egyezmény lényege, mint ahogyan államtitkár úr is kifejtette, hogy a közúton fuvarozott áruk a vámhatóságok minél kisebb beavatkozása mellett jussanak át az országhatárokon úgy, hogy közben teljesülnek a vámellenőrzés garanciális elemei.

Az egyezményt 1978 óta összesen 31 alkalommal módosították. Ebből csak az előző, 2014-2018-as ciklusban kétszer járt az egyezmény az Országgyűlés előtt. Az első módosítás elektronikus eljárási kérdéseket rendezett, a második egyrészt az egyezmény kijátszása ellen irányult, másrészt a ponyvás teherautókra vonatkozott. A mostani módosítások túlnyomó része pontosító, egyértelműsítő jellegű. A legfontosabb változás, hogy a TIR-igazolványonkénti garanciaösszeg 50 ezer dollárról 100 ezer euróra változik.

Bár a módosítások java része technikai jellegű, hozzájárulnak ahhoz, hogy a TIR-rendszer hatékonyabban működjön. Ezért a Fidesz képviselőcsoportja a benyújtott törvényjavaslatot támogatja, és kérjük képviselőtársainkat, hogy szintén támogassák azt. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Átlagos polgárként nekem sem volt sokáig fogalmam arról, hogy mi is ez a TIR valójában. Aztán nyilván az ember kénytelen utánanézni bizonyos dolgoknak, és így kiderült, hogy ez nem más, mint a nemzetközi közúti áru fuvarozás során felmerült vámszavatossági kérdések rendezése. Tulajdonképpen egységesítették a vámeljárásokat olyan formában, hogy a TIR-eljárás keretében fuvarozott áruk a tranzitországok területén mentesülnek a vámtól, illetve a vámoktól.

Ami magában a törvényjavaslatban foglaltatik, azzal egyet tudunk érteni, azt támogatni is fogjuk. Hiszen ahogy itt elhangzott államtitkár úr részéről is, ennek igazából egyetlenegy érdemi eleme van, a garanciaösszeg növelése, amivel teljes mértékben egyet tudunk érteni. Viszont, ha közúti áru fuvarozásról van

szó, akkor néhány dolgot mindenképpen meg kell említeni. Dunai Mónika képviselőtársam megnyugtatósára mondom, nem fogok idekeverni se karácsonyi recepteket, se az úrkutatást. De ha ilyen témáról esik szó, azért bizony meg kell említenünk egynémely dolgot ezzel kapcsolatosan.

Ugye, tudjuk, hogy Magyarországon az áru fuvarozás éves volumene 60 milliárd árutonna-kilométer környékén mozog. Ennek 70 százaléka bonyolódik közúton. Ennek háromnegyedéért viszont a nemzetközi forgalom felelős. Ha ezt a gondolatot egy kicsit tovább fűzzük, akkor a mindennapi életből való tapasztalattal, nevezetesen azzal, hogy a nemzetközi forgalomban működő kamionok elborították Magyarország közútjait, bizony messzebbre jutunk. Nevezetesen arra, hogy Magyarországon a multimodális, a kombinált közlekedési, fuvarozási módokat kellene sokkal jobban támogatni a mindenkori kormánynak annál, amit most látunk. Hiszen ezek összehangolt fejlesztése elsőrendű nemzetgazdasági érdekünk lenne, a környezetvédelem, balesetvédelem és egyáltalán a közúthálózat megóvása érdekében is.

Különösen akkor válik mindez súlyossá, ha hozzáadjuk egy-egy ilyen megszólalás alkalmával azokat a statisztikai adatokat, amelyek azt mutatják, hogy éves szinten Magyarországon a nehézgépjármű-forgalom mintegy 1000 milliárd forintos, nyilván nem szándékolt, hanem úgynevezett negatív externáliát, kártételt termel. Ennek 40 százalékáért a nemzetközi áru fuvarozás felelős, ami tulajdonképpen csak keresztülüborög, keresztüláramlik Magyarországon; viszont súlyos százmilliárdokban mérhető kártételt okoz.

Ezért is lenne egyébként jó, ha figyelembe vennék azt, hogy Magyarország a vasúti korridorok metszéspontjában fekszik, és ilyen formában lehetne fejleszteni, mondjuk, azt a konténeres szállítást, ami 2002-ben még úgy nézett ki, hogy éves szinten mintegy 100 ezer kamiont pakoltak vasúti kocsikra, kímélve ezzel a magyar emberek egészségét, kímélve a magyar környezetet, a magyar úthálózatot. Ezt az ágazatot viszont sikeresen leépítették. Emlékeztetnék itt mindenkit arra, hogy 2012 végén kivégezték az úgynevezett ROLA-t, aminek pontosan ez volt a feladata, hogy ilyen formában szállítsa keresztül Magyarországon ezeket a kamionokat, illetve konténerket.

Ezen el kellene gondolkodni, a visszaállításán, a sokkal nagyobb támogatásán, és nem 700 milliárd forintot beleölni a véleményünk szerint teljesen agyament Budapest-Belgrád vasút hazai szakaszának fejlesztésébe, ami mindösszesen 150 kilométeres szakasz. A magyar államnak, mégiscsak úgy néz ki, hogy lesz 700 milliárd forintja erre ahelyett, hogy ennél sokkal fontosabb prioritásokat venne elő, és inkább azokra koncentrálna, ha egyszer már a forrásszűkösség állapotát figyelhetjük meg.

Aztán azt is tudatosítani kellene a közlekedéspolitikát irányítóknak, hogy nemcsak a vasúti áruszállítást lehetne Magyarországon még jobban fejleszteni,

hanem mondjuk, a belvízi hajózást is. Magyarországon ez az ágazat az összes áruszállításnak mindössze 4 százalékáért felelős, holott a folyóinkat, jelen esetben a Dunát úgy is föl lehetne fogni, mint mondjuk, egy nagyon olcsón a rendelkezésünkre bocsátott sokszávos autópályát. Hiszen egy-egy teherhajó akár több száz kamiont is kiválthat, és ezzel kivonhatja őket a közúti forgalomból.

Fontos lenne, hogy a közlekedési munkamegosztásban ilyen formában nőjön az energia- és környezetkímélő szállítási módok aránya. Erre intene minket egyébként az EU 2011-es úgynevezett közlekedéspolitikai Fehér Könyve is. Nemigen látunk sajnos elmozdulást ezen a téren. Márpedig, mint ahogy az előbb is mondtam, a közúti fuvarozás során a negatív externáliák igen magasak. Ezt valakinek, nyilván a magyar társadalomnak előbb-utóbb ki kell fizetnie.

Ha a negatív externáliákról van szó, akkor még néhány ilyen adat. Ez vasút esetében egyébként csupán egynolcada a közúti áru fuvarozásnak, és ha hajón szállítják az árut, belvízi áru forgalomról lenne szó, akkor az egytizenhetede egy kamionos szállításhoz képest. Tehát mindenképpen oda kellene ezekre az ágazatokra figyelni. Különösen úgy, hogy mondjuk, Európán belül a 30 ezer kilométernyi belvízi hajóútból itt van Magyarországon 1400 kilométernyi, és a legfontosabb európai belvízi hajózási útvonal, a Duna-Rajna-Majna-rendszer, ami 3500 kilométer hosszúságú, földrajzi középpontja is itt található Magyarországon, Dunaalmásnál.

Nagyon fontos ez az ágazat nemzetgazdasági szempontból is, Európában az össz-GDP mintegy 10 százalékáért felelős, Magyarországon ennél valamivel kevesebbéről, 6-7 százalékról van szó. De nemcsak ilyen szempontból kell ezekre nekünk odafigyelni, hanem, ahogy itt már elmondtam, környezetvédelmi szempontból is. Hiszen a toxikus, rákkeltő anyagok kibocsátásának mintegy feléért bizony a szállítmányozás, a közlekedés felelős. Ezért lenne jó, ha ezt a kombinált áruszállítási rendszert, amiről itt beszéltem, valahogyan fejleszteni lehetne, és jobban odafigyelnének arra, hogy ezekre jusson elegendő forrás, és akkor „oberstrómanführer” úr, Mészáros Lőrinc nem kezelné el az ilyesféle célokra szánt összegeket mindenféle túlterhelt projektekké.

Összességében ennyi lenne, amit a Jobbik részéről hozzá szerettem volna fűzni. A javaslatot támogatni fogjuk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(8.40)

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A TIR-

egyezmény törzsszövegét érintő módosítások túlnyomó részben pontosító jellegűek. Emellett kiegészítésre kerül a TIR-egyezménynek a TIR-fuvarozás során jogsértő cselekményt elkövető személyek fuvarozásból történő kizárására vonatkozó rendelkezéseket megállapító bekezdése.

A kiegészítés alapján minden szerződő félnek a saját nemzeti joga szerint kell meghatározni, hogy mi minősül a vámjogszabályok súlyos megsértésének. A TIR-egyezmény mellékleteit érintő módosítások alapján emellett a TIR-igazolványonként javasolt garanciaösszeg 50 ezer amerikai dollárról 100 ezer euróra változik. Ennek megfelelően az előterjesztés elfogadását az MSZP-frakció támogatja.

A nemzetközi fuvarozás kapcsán azonban érdemes egy sürgető problémát felvetni, nevezetesen az Európai Parlamentben előterjesztett mobilitási csomagban megfogalmazott kiküldetési irányelvet, amelynek a közúti fuvarozásra való kiterjesztése ellehetetleníti a közép- és kelet-európai és azon belül a magyar fuvarozók helyzetét. A Magánvállalkozók Nemzeti Fuvarozó Ipartestülete ezért levélben fordult az Európai Parlament képviselőihez, a nemzetközi szervezetekhez és az állami döntéshozókhoz, hogy a tárgyalási folyamatok során képviseljék az ágazat érdekeit. A kiküldetési irányelv alapján ugyanis a közúti fuvarozóknak az Európai Unió területén belüli szállítás esetén az útvonalon érintett országokban megállapított bérek alapján kellene a fizetéseket meghatározni, ez pedig veszélyt jelent a hazai nemzeti össztermék 6 százalékát megtermelő ágazatra és az ebben dolgozó kis- és középvállalkozásoknál foglalkoztatott 110 ezer alkalmazottra.

A Magánvállalkozók Nemzeti Fuvarozó Ipartestülete levelében így fogalmaz: „Ügy érzékeljük, a szolgáltatások szabadságának európai uniós alapelve csak addig értékelendő és alkalmazandó, míg a gazdaságilag fejlettebb nyugat-európai tagállamok érdekeit szolgálják, amelyek egyébiránt termelőegységeiket rendre az alacsonyabb bérköltségű munkaerőt kínáló kelet-európai tagállamokba telepítik.”

Az egyes mobilitási csomag körüli érdekérvényesítés meggyőződésünk szerint sokkal inkább politikai, mintsem szakmai elvek mentén zajlik, és most azzal fenyeget, hogy egy rendkívül versenyképes magyar ágazat kiszorul az európai uniós piacokról. A mobilitási csomag rendelkezései a magyar mellett a teljes kelet-európai szektort is hátrányosan érintik, ezért a mobilitási csomag felelőseként kijelölt közlekedési és turisztikai bizottság egy számos kompromisszumot tartalmazó tervezetet fogalmazott meg, amely a nemzetközi fuvarozást mentesítette volna a kiküldetési irányelv hatálya alól.

A módosítást azonban az Európai Parlament június 14-én nem fogadta el. Az Európai Bizottság annak ellenére fenntartotta a javaslatát, hogy 11 tagállam nemzeti parlamentjének 14 kamarája, közte a Magyar Országgyűlés, az úgynevezett sárga lapos eljárás megindításával kifogásolta a javaslatot. A kiküldetésről szóló irányelvet 2018. július 9-én hirdették

ki. A tagállamoknak az irányelv nemzeti jogba történő átültetését 2020. július 30-áig kell elvégezniük.

A hazai fuvarozás ezen szabályozás életbelépése előtt is komoly kihívás előtt állt. Az Opten adatai szerint 2018-ban 902-vel kevesebb közúti áru fuvarozással foglalkozó cég működött Magyarországon, mint 2016-ban. Kérdezzük hát: mi lesz a magyar fuvarozó cégekkel? Mi történik, ha az Európai Unió Bírósága 2020 előtt nem dönt, vagy nem veszi figyelembe a magyar és a kelet-európai fuvarozók érdekeit? Mit tesz a kormány a több mint 110 ezer alkalmazott érdekében? Ezekre a kérdésekre várjuk a konkrét és megnyugtató válaszokat. Nagyon köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a DK padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő aszszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, Izer Norbert államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Izer Norbert nemet int.)* Jelzi, hogy nem. Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőségünk.

Most pedig soron következik a **filmalkotások készítésével és terjesztésével kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3376. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki kabinetiroda államtitkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A magyar filmipar az elmúlt években számos figyelemre méltó sikert ért el. A Filmalap támogatásával készült alkotások összesen 310 nemzetközi díjat zsebeltek be az elmúlt években, amelyek között Oscar-díj, Arany Glóbusz, cannes-i Nagydíj, berlini Arany Medve és Diák Oscar-díj is volt. A magyar filmeket a fesztiválszírik 51 fődíjjal tüntették ki. És ami csak a tavalyi évet illeti, a magyar filmek 27 országban mintegy 70 fesztiváldíjat, köztük 12 közönségdíjat nyertek. És ami épp ennyire fontos, a hazai filmek nézettsége a hazai mozikban meghaladta az 1,2 milliót, amire az elmúlt tíz évben nem volt példa.

A szakmai és közönségsikerek mellett komoly gazdasági eredményekről is beszámolhatunk. A filmipar az elmúlt években rekordbevételeket termelt Magyarországon, a közvetlen filmgyártási költségek 2016 után 2017-ben is meghaladták a 100 milliárd forintot. Több nagy költségvetésű film készült Magyarországon. A világsztárok, amint azt önök is láthatják, egymásnak adják a kilincset a fővárosban.

Az irány tehát jó, ezt többféle megközelítésben is alá tudjuk támasztani, de ez nem jelenti azt, hogy ne kellene mindent megtenni annak érdekében, hogy a jogszabályok a lehető legjobb módon szolgálják a magyar filmipart és ezzel Magyarországot.

A kormány ezzel a meggyőződéssel nyújtotta be a ma tárgyalt törvényjavaslatokat. A módosítások három törvényt érintenek, a mozgóképről szóló, a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló, valamint a médiaszolgáltatásokról és tömegkommunikációról szóló törvényt. Engedjék meg, hogy röviden összefoglaljam a legfontosabb módosítási javaslatokat!

A mozgóképről szóló törvény egyrészt pontosítja, hogy mi minősül filmalkotásnak, másrészt pontosítja a nemzeti filmvagyon fogalmát, így a filmalkotásoknál egyértelmű lesz, hogy mely vagyoni felhasználási jogok tartoznak a nemzeti filmvagyon körébe.

A törvényjavaslat módosítaná a magyar filmtámogatási rendszer központi szervezetének feladatait is. A Magyar Nemzeti Filmalap számára egyszerűbb lenne a tulajdon- és felhasználási jog megszerzése, ezzel csökkentve az adminisztratív terheket.

A javaslat módosítja a filmtámogatási szabályokat is, az elszámolható produceri költségek körét megváltoztatná. Módosulhatnak a külföldi színészek és stábtagok javadalmazásával kapcsolatos szabályok is. Az a cél, hogy a filmes adókedvezmény alkalmazása során kialakult kiskapukat bezárjuk.

A külföldi színészek és stábtagok javadalmazásának elszámoltathatósága egységessé válna. Idekapcsolódik, és ez fontos dolog, hogy a jövőben csak a ténylegesen Magyarországon nyújtott szolgáltatások képezhetik majd a közvetlen magyar filmgyártási költségek alapját.

A javaslat módosítaná a fiatakorúak filmipari foglalkoztatásának szabályait is. A jelenlegi szabályok szerint a fiatal munkavállalók foglalkoztatása jogszerűen nem biztosítható az éjszakai órákban. A módosítás ezt lehetővé tenné, amennyiben a forgatás speciális körülményei mindezt indokolják. A törvényjavaslat egyébként olyan megoldást nyújt erre, amely összhangban áll az uniós szabályokkal.

A javaslat módosítaná a filmforgatási célú közterület-használattal kapcsolatos eljárási díjakat is, egyrészt a többletköltségek, másrészt pedig az inflációkövetés miatt.

(8.50)

Ami a digitális átállás szabályairól szóló törvény módosítását illeti: itt az a cél, hogy a rádió-tévé műsorszóró hálózat üzemeltetésére vonatkozó pályázatok menete és szabályai egyszerűbbek legyenek. Köztudott, hogy az elmúlt években egyszerűsödött az ügyintézés ezen a téren. Most újabb lépést szeretnénk tenni ezen az úton azzal, hogy a törvénytervezet ki-gyomlálná a szabályozási párhuzamosságokat.

A törvényjavaslatnak az is célja, hogy egységesítse az egyes pályázati eljárásrendeket, ugyanakkor nem változik az eljárásrend abban, hogy az NMHH elnöke a nyertessel hatósági szerződés köt. Meglátásunk szerint közérdek, hogy a digitális műsorterjesztés a pályázatokat követően mielőbb meginduljon, és ezt hatékony preventív eszközökkel ösztönöznék a törvényjavaslat. A mulasztó vagy késlekedő nyertessel szemben akár 500 millió forintos bírságot is ki lehetne szabni.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban megerősödött a magyar filmgyártás támogatási rendszere. A legfontosabb eredményeket már említettem. Sokat léptünk előre az elsődlegesen filmszínházi bemutatásra szánt filmalkotások terén, ugyanakkor a filmgyártásban más filmes műfajoknak is nagy hagyománya van. Ennek jegyében a törvényjavaslat megerősítené a televíziós filmek és filmsorozatok támogatását, ezért módosulna a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló törvény.

A javaslat a filmalkotások támogatása érdekében egy mecénatúra nevű, új pénzalapot hozna létre, annak kezelésére pedig filmkollégiumot. A filmkollégium tagjai a filmművészet terén jártas, elismert szakemberek közül kerülnének ki. Ők tevékenységük körében nem lesznek utasíthatóak, és a mecénatúra a támogatási tevékenységét nyilvános pályázatokkal végezné.

Tisztelt Országgyűlés! Összegezve: a javaslatban foglalt módosítások két kiemelt célt szolgálnak, egyrészt azt, hogy a filmalkotások jogi háttere megfelelően igazodjon a mozgóképszakma igényeihez, a másik cél az, hogy magas művészi értékű alkotások is szülessenek, ezzel is erősítve nemcsak a filmipart, hanem a magyar kultúra egészét is. Azt gondolom, hogy ezek olyan célok, amelyeket párhovatarozástól függetlenül a képviselők nyugodt szívvel támogathatnak. Köszönöm a figyelmet. *(Dunai Mónika tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hazai filmalkotások nemzetközi sikerei okán kiemelt figyelem kíséri a magyar mozgóképszakmát. Ez pedig azt igazolja, hogy Magyarország filmiparban megszerzett, kedvező pozíciója megtartásának érdekében időről időre szükséges a szabályozást felülvizsgálni.

Államtitkár úrtól is hallhattuk, hogy a 2003 végén egyhangúlag elfogadott filmtörvény jelenlegi módosítása átfogóan teszi lehetővé a filmtörvény szakmai szempontú finomhangolását a filmszakma és a jogalkalmazás gyakorlati tapasztalatai alapján. Azért

finomhangolás, mert ezek a módosítások nem a film-törvény érdemi módosítására, hanem inkább az egyes jogszabályhelyek pontosabb, egzaktabb megfogalmazására irányulnak, a biztosabb és kiszámíthatóbb jogalkalmazás, illetve a támogatások tényleges jogalkotói szándéknak megfelelő elosztása érdekében. Ennek keretében a törvényjavaslat magában foglalja többek között az egyes szakmai definíciók pontosítását, a nemzeti filmvagyonnal kapcsolatos rendelkezések konkretizálását, érinti a Magyar Nemzeti Filmalap vagyongazdálkodásával kapcsolatos szabályozást, az artmozik üzemeltetésével és a filmalkotás artminősítésével kapcsolatos rendelkezéseket, a közvetlen filmgyártási költségként történő elszámolhatóságra vonatkozó jogszabályhelyek pontosítását, a fiatal munkavállaló filmipari foglalkoztatására vonatkozó rendelkezéseket.

A törvényjavaslat megteremteni annak lehetőségét, hogy a filmtörvény elfogadása óta megszerzett gyakorlati tapasztalatok beépüljenek a törvénybe, ezáltal biztosítva az állami források hatékonyabb felhasználását. A módosítással ugyanis egyértelművé válik, hogy a változtatás célja a szöveg pontosításával a jogszabály megfeleltetése annak a jogpolitikai célnak, hogy csak a ténylegesen Magyarországon nyújtott szolgáltatások képezhessék a közvetlen magyar filmgyártásköltségek alapját. A külföldön teljesített szolgáltatások még közvetítő segítségével se legyenek elszámolhatóak a kedvezőbb közvetlen magyar filmgyártási költségekre vonatkozó szabályok alkalmazásával.

Mindemellett a törvényjavaslat lehetővé teszi a gyakorlatban felmerült jogértelmezési anomáliák feloldását, ezáltal biztosítva a magasabb színvonalú jogalkalmazást, amely nélkülözhetetlen a filmszakma résztvevői számára, különösen az általában magas költségvetéssel megvalósuló filmalkotások költségeinek tervezése során.

Elhangzott államtitkár úr expozéjában, hogy a törvényjavaslatban a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításának célja a digitális műsorszóró hálózat és műsorszóró adó üzemeltetési jogosultsága megszerzésére vonatkozó pályázati eljárás tekintetében a szabályozás átláthatóbbá és egyszerűbbé tétele, valamint a Dtv. meghaladott rendelkezéseinek deregulációja. A Dtv. meghaladott rendelkezéseinek hatályon kívül helyezése az országos televíziós digitális átállás megvalósulására tekintettel szükséges. Az országos vételkörzetű digitális műsorszóró hálózat üzemeltetési jogosultságának pályázatása 2007-ben lezárult, mint azt tudjuk.

A pályázatás alapján analóg-digitális párhuzamos televíziósugárzás valósult meg 2014 végéig. Ezen időpontig több ütemben lezajlott az analóg lekapcsolás, és ezzel párhuzamosan megtörtént a digitális átállás. A javaslat a műsorszóró hálózatok és műsorszóró adók üzemeltetéséhez szükséges frekvencia értékesítésére vonatkozó pályázatás tekintetében, a digitális átállás megvalósulására is tekintettel a törvényi

szabályozást egyszerűsíti, a pályázatás szabályaira az általános frekvenciaértékesítési eljárásrendet rendeli alkalmazni.

A javaslat rögzíti továbbá a pályázattal kapcsolatos jogorvoslati részletszabályokat is, valamint a pályázaton elnyerhető üzemeltetési jogosultságot részleteiben szabályozó hatósági szerződés megkötésére és a teljesítésének ellenőrzésére vonatkozó garanciális rendelkezésekkel egészíti ki a szabályozást.

Mindezek mellett szerepelnek a módosításban azok a kodifikációs szempontú változtatások is, amelyek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény hatálybalépése miatt szükségesek.

Ahogy az előzőekben már megállapítottuk, alapvetően sikeresek a kifejezetten erre a célra létrehozott alpból támogatott filmek. Akkor sok év után miért ne lehetnének sikeresek újra a televíziófilmek is? Ebből a megfontolásból a javaslat Televíziós Film Mecenatúra néven új, elkülönített pénzalapot hoz létre a médiaszolgáltatásban való közzététel céljából készült filmalkotások és filmsorozatok támogatására. Az új pénzalap a feladatkörét illetően világosan elkülönül a médiatörvény rendszerében már meglévő Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap tevékenységétől, amelynek feladatköre a közszolgálati médiaszolgáltatás és műsorszámok támogatására terjed ki.

A javaslat szerint az új pénzalap kezelője az öt, filmművészet terén jártas, elismert szakemberből álló filmkollégium. Az összeférhetetlenségi szabályok megtartása mellett fontos garancia az is, hogy a mecenatúra támogatáspolitikáját és ilyen tevékenységét nyilvános pályázat útján végzi.

Az Európai Unió jogának állami támogatásokra vonatkozó szabályaival való összhang biztosítása érdekében pedig még szükséges a médiatörvényt egy támogatási záradékkal kiegészíteni és a javaslatban szereplő technikai módosítást is megtenni.

(9.00)

Végezetül, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, közös célunk, hogy jó és még jobb nagy- és kisfilmek készüljenek Magyarországon, fontos az is, hogy ne csak a mozikban, hanem otthonukban is élvezhessék a magyar emberek a magyar mozgóképszakma eredményeit, produkcióit. Bízom benne, hogy ezek megalkotásával ugyanolyan időtálló és kedvelt alkotások jönnek majd létre, mint amilyen például az Abigél, a Rózsa Sándor vagy éppen a Tüskevár volt, amelyek mind a mai napig népszerűek, még a fiatalok körében is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot, és kérem, hogy önök is támogassák azt.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényben meghatározott és az államtitkári expozéban elmondott szándékok pozitívak, előremutatóak, ki ne szeretné azt, hogy legyen rend a filmgyártás, -forgalmazás, -minősítés, -támogatási rendszer terén, hogy ne legyen összeférhetetlenség az elbíráláskor, hogy legyen támogatva a filmművészet, legyen valós értékén kezelve a magyar filmkincs és a hozzáfűződő szerzői jogok, a kiskorúak szerepeltetésének a szigorítása, újraértelmezése és a kiskorúak védelme. Ezek mind-mind pozitív célok, de sok esetben azért az ördög a részletekben rejlik, és mi úgy érezzük, hogy most is így van.

A törvény egyik legvitatottabb, legérdekesebb része az új pénzalap, a médiamecenatúra létrehozása, és pont azért, mert ez a legvitatottabb, a legérdekesebb része, én is ezzel szeretnék egy kicsit hosszabban foglalkozni. A javaslat egyik fontos célja és létrehozásának egyik fő motivációja, hogy egy olyan elkülönített pénzalapot hozzon létre és működtessen, amely a médiamecenatúra működésének analógiájára építve támogassa a televíziós-műsor-készítést, kiemelten a magyar történelem büszkeségre okot adó eseményei kapcsán.

Ez már önmagában elgondolkodtató, értelemszerűen pozitív, hogy önök is ezt jelölik meg fő célként, de ez felveti azt a kérdést is, hogy ez talán egy önvalomás is, hogy önök is érzékelik azt, hogy eddig nem igazán történt meg az ilyen jellegű filmeknek a támogatása. És ez egyébként nemcsak a Jobbiknak egy állandó kritikája, hogy kevés olyan történelmi film készült, amely a múltunk olyan eseményeit dolgozná fel, amelyek egyaránt büszkeségre adnának okot minden honfitársunk számára, hanem egyébként kormányközeli körökből is megfogalmazódott ez a kritika, hogy az Andy Vajna által finanszírozott filmek kapcsán nem nagyon tudunk ilyet említeni. Készültek közönségfilmek, ahogy az államtitkár úr is elmondta, komoly látogatottsággal, de ezek más jellegű filmek. Úgyhogy mi örülünk, hogy ez az új pénzalap ilyen jellegű célt megfogalmaz, és bízunk benne, hogy ez meg is fog valósulni.

Ugyanakkor pont az elmúlt évek tapasztalatai alapján azért számos kritika fogalmazható meg. Az ötlet tehát támogatható, az elképzelés jó, az új pénzalap létrehozása teljesen indokolt, azonban pont azt a mechanizmust hagyja elveiben változatlanul, amely eddig is egy jól körülhatárolható kör állami pénzzel való támogatását segítette. Ez a támogatás a javaslat szerint most bővülni fog, ki fog terjedni más műfajokra is, ezeken a területeken is helyzetbe fogja hozni a kedvezményezett kört. És miért is merülnek fel bennünk ezek az aggályok? Hát, például azért,

mert a televíziós-film-mecenatúra pénzalapjának kezelője a filmkollégium lett, ahogy az elhangzott, a filmkollégiumban pedig ennek az elnöke a Médiatanács elnöke által kinevezett Médiatanács-tag lesz, inentől kezdve a kormányközelsége vitathatatlan. Érttem én, hogy le van fektetve itt is, illetve a másik két-két tag delegálásánál, hogy milyenfajta szakmai szempontoknak kell megfelelni, de láthattuk az elmúlt évek gyakorlatából, hogy itt azért nagyon komolyan megjelent a kormányközelség kritériuma is, és az is problémát vet fel, hogy a maradék két-két tagot kormányrendeletben meghatározott miniszter delegálja öt évre, ami önmagában nem garantálja a korrekt szakmai hozzáállást, a támogatások odaítélésének szakmai szempontokon alapuló figyelembevételét.

Mondom tehát még egyszer: a Médiatanács elnöke által kinevezett Médiatanács-tag lesz ennek a filmkollégiumnak az elnöke, és a kormány megfelelő minisztériuma által kinevezett két-két tag pedig a tagja. Komoly kérdéseket vet ez fel, hogy valóban a szakmai szempontok fognak-e érvényesülni, vagy pedig más, politikai szempontok fognak dominálni.

További kritikánk, hogy az öt évet, amelyre ezek a delegációk szólnak, hosszú időnek tartjuk, ez konzerválja a bejáratott, preferált beszállítók támogatásokkal történő folyamatos ellátását, a valós versenyhelyzet nehezen elképzelhető, nyugodtan kijelenthetjük, hogy akár elképzelhetetlen. A médiamecenatúránál is általános probléma, hogy ugyanazok az emberek ugyanazokat az embereket támogatják, a függetlenség is csak egy látszat, előre borítékolható, hogy a filmkollégiumnál is hasonló lesz a helyzet. Ezért például mi az ötéves delegációs időt is rövidebbre, akár két évre javasolnánk.

A többes finanszírozás is felmerült egy-egy produkció, egy-egy film kapcsán, a javaslat ugyanis nem oldja meg az Európai Bizottság által jóváhagyott, 2024. december 31-éig hatályos filmtámogatási rendszerben leírt támogatáshalmozódási problémákat sem. Ez az erre használt, a gyakorlatban alkalmazott technikákkal továbbra is kijátszható, hiszen mindössze azt szabályozza, hogy ha egy produkció például a médiamecenatúrától már támogatást kapott, akkor a filmkollégium már nem támogathatja. Véleményünk szerint azt kellene a törvényben rögzíteni, hogy az a filmelőállító, amely a tárgyévben bármelyik állami finanszírozótól támogatást kapott, az a tárgyévben másik produkcióval a másik állami finanszírozónál, a filmkollégiumnál például már ne pályázhasson. Ha ez nincs rögzítve, azzal fogunk szembesülni, hogy egy exponált, alanyi jogon támogatott producer minden évben mindkét helyről támogatást fog kapni, és összességében elviszik az állami pénzek egy nagyon nagy részét.

A javaslat tehát központosít, értékbeli elbírálásra garanciát nem ad, a kormányközeli kedves beszállítók köre nem változik, szakmai, illetve tehetségalapon a támogatási rendszerbe továbbra is nagyon nehéz lesz bekerülni, egy újabb elkülönített felhasználói forrást

jelent ez a NER kedvezményezettjei számára. Könnyen előfordulhat, hogy a létrehozandó alap keretében elkészült produkciónak valójában nem kulturális értékek létrehozását, hanem a kormánynak kedves alkotók támogatását szolgálják majd, emellett potenciális lehetőséget teremthet arra, hogy a kormányközeli médiumok újabb csatornán keresztül kapjanak támogatást, hiszen a mecénatúra révén akár államilag finanszírozott tartalomhoz is hozzájuthatnak a tévék.

Honnan történhet a finanszírozás? Az is egy jogos kérdés, hogy azért manapság nehéz különbséget tenni egy mozifilm és egy televíziós film között, sokszor ez csak akkor dől el, hogy éppen hol mutatják be az adott filmet, így nagyon könnyen előfordulhat, hogy a médiamecénatúránál elutasított film esetleg bepróbálkozik a filmkollégiumnál, ahonnan támogatást kap ugyanarra a pályázatra, és akkor ugyanúgy hozzájut ahhoz a pénzhez, annyi a végkimenetelbeli különbség, hogy nem a moziban, hanem majd a tévében lesz a premier.

Úgyhogy komoly problémákat és kérdéseket, agályokat vet fel ez a filmkollégium, ugyanakkor nem csak erről szól ez a törvényjavaslat, egy-egy mondat erejéig szeretnék másra is utalni.

A 16 év alattiak munkavállalása kapcsán pozitív a kezdeményezés, annak értékeljük, ugyanakkor fura, hogy a törvénytervezet az engedélyezést úgynevezett éjszakai forgatásra kizárólag a gyámhatóság hatáskörébe helyezi, és egyetlen helyen sem említi meg a szülőt vagy a szülői felügyeletet gyakorló gyámot. Fontosnak tartanánk, hogy azért akár ők is bekerüljenek valamilyen formában ebbe a megfelelő passzusba.

És, tisztelt államtitkár úr, hogyha már itt filmekről beszélgetünk a Házban, akkor engedje meg, hogy egy aktuális kérdést idehozzak! Az elmúlt napokban a filmes szakmát, de azon túlmenően a magyar társadalom egy jelentős részét is foglalkoztatja a készülő nándorfehérvári film állítólagos forgatókönyvének a napvilágra kerülése. Én bízom benne, hogy itt mindösszesen egy mai, ma használatos szóval élve egy fake newsról beszélünk, amikor azt lehetett olvasni - egyébként érdekes módon kormányközeli portálokon -, hogy a film nem Hunyadi János személyének, a törökverő daliás hadvezérnek, nem a magyarság fényes győzelmének állít emléket, hanem sokkal inkább egyfajta fantasy műként, kitalált szereplőkkel próbálja megeleveníteni ezt a történetet, mindezt 7, azaz 7 milliárd forintból - óriási összegről van szó, tudjuk nagyon jól, hogy ez még a filmkészítésen belül is egy kiugróan magas összeg. Én tehát arra szeretném kérni az államtitkár urat, hogy nyugtasson meg itt az Országgyűlésben is mindenkit, hogy ez a Hege-dus Bálint által készített forgatókönyv, amely állítólagosan kiszivárgott, nem a végleges forgatókönyv, és nem ilyen formában fog megvalósulni ez a film.

Úgy gondolom, hogy óriási szégyen lenne, ha ez, a múltunk egyik legdicőségesebb eseményét bemutató produkció ilyen formában valósulna meg, és mondom még egyszer, ez komoly visszhangokat váltott ki az elmúlt napokban.

Ezért élnék azzal a lehetőséggel, hogy államtitkár urat kérdezzem arról, hogy vajon ez a végleges forgatókönyv vagy pedig csak egy olyan munkapéldány, amely valójában nem fog megvalósulni.

Köszönöm szépen előre is a választát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(9.10)

ELNÖK: Köszönöm, Farkas Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GURMAI ZITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt tíz évben hazánkban szinte elfogadott normává vált, hogy önök a saját elképzeléseikhez próbálják torzítani a valóságot. Ha például a kormány döntéshozói közül valaki bedob egy ideológiailag túlzérelt ötletet, rögtön elkezdnek dolgozni azon, hogy a fideszes világképhez hasonló látszatot állítsanak elő. Önök a magyar történelmet sem közös örökségként kezelik a maga sokféleségével és vitáival, hanem egy heroizált, képzeletbeli meseként tálalják, amiben minden egyirányú. Az önök kormánya kényszeresen kerüli a vitát és a sokféleséget. Helyette le akarják diktálni, mi a helyes és mi nem, mi a jó és mi a rossz. Ez a torz gondolkodás szellemi polgárháborúvá aljasítja a jelent, és erősen szűkíti a jövőt. Ilyen környezetben a magyar polgárok egyre kevésbé akarják megbeszélni egymással eltérő elképzeléseiket, és inkább úgy érzik, le kell győzniük a másképp gondolkodókat.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat ékes bizonyítéka ennek a torz gondolkodásnak. Az elmúlt években a magyar filmgyártás komoly sikereket ért el. Olyan eredményeket, ami alkotóikat és ezáltal hazánkat is feltette a világ filmművészeti színpadára. Mindannyiunk szíve megdobban az olyan filmek sikerénél, mint a Saul fia vagy a Mindenki. De közben azt is tudjuk, hogy ezek az alkotások nem politikai megrendelésre, hanem az alkotók szabadsága nyomán születtek. Ezekhez a sikerekhez kellett az a szabadság, amit e filmek megalkotásához a Magyar Nemzeti Filmalap biztosított akkor is, ha mindezt közpénzből tette. Annak is örülhetünk, hogy Budapest és Magyarország egyre több forgatásnak ad otthont, amely köszönhető a kormányoktól független, támogató adókedvezménynek, amelyet 15 éve Hiller István minisztersége alatt fogadtak el. Ehhez képest az előttünk fekvő törvényjavaslat durva visszalépés.

A javaslatnak a nemzeti filmvagyonra és a filmarchívumra vonatkozó részei, valamint néhány adminisztratív intézkedése a normális ügymenet részének tekinthető. Az igazi baj nem ez. A probléma az, hogy a javaslat létre akarja hozatni az úgynevezett televíziós filmmecénatúra nevezetű intézményt, ami lényegében egy új alternatív forrás lenne a Filmalap mellett. Ennek az új alapnak a vezetését a Médiatanács és a

kormány jelölné ki, ráadásul ez az alap pluszpénzt jelentene az így is brutálisan drágán, évi 80 milliárd forintos keretből gazdálkodó MTVA mellett.

Mondjuk ki nyíltan: önök egy olyan kurzusfilmgyár felállítását akarják, ahol nem a szabad alkotás, hanem politikai megrendelések kiszolgálása lesz a fő cél. Az önök célja az, hogy itt születhessenek meg a Fidesz által kreált történelemszemléletet alátámasztó filmek, innen jöjjenek elő azok a múltat értelmező mozgóképek, amelyek igazolhatják a fideszes kormányzati kommunikációt. Ez azonban nem filmművészet, hanem politikai propaganda. Nem túl meglepő, hogy mindezt a Médiatanács és az MTVA közelében akarják létrehozni. Végül is ez a csapat már bizonyított. A függetlenségükre nem kényesek, mert az nem létezik. A kormány politikai megrendeléseit pedig bármikor alázatosan teljesítik.

Ráadásul ez egy új pénzosztó alap is lehet a fideszes haveroknak és rokonoknak, akik bármikor előállítanak egy-két szolgálalkú, kamu történelmi drámát. Pár éve már megértük, hogy egy ingyenes állami tankönyvbe belevették Orbán Viktor beszédét. Úgy látszik, ez ma már nem elég. Ha ez a törvény valósággá válik, pár év múlva Orbán Viktorról forgathat teleregényt az adóforintokkal kitömött MTVA. Az MSZP nem támogatja egy újabb közpénzherdáló hazugságyár felállítását, ezért ezt a javaslatot elutasítjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gurmai Zita képviselő asszony. Most megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

GRÉCZY ZSOLT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindekelőtt azzal kezdeném, mint egykor újságíróként több magyar film sajtófőnöke, hogy nagyon boldogít, ha a magyar filmek sikeresek, nagyon büszke vagyok a magyar film sikereire, bármilyen díjat, fesztiválgyőzelmet szereznek, vagy közönségdíjat nyernek el, ez nálam független attól, hogy melyik kormány van éppen hatalmon. Ha önök vannak hatalmon, a Saul fia akkor is győz, ha '81-ben a Mephisto győzött, akkor, most nem mondom ki, hogy ki volt éppen a miniszterelnök, akkor is voltak nemzetközi díjaink, és természetesen minden kormány idejére esett fontos nemzetközi filmdíj. Ez számomra mindig büszkeséget jelent.

Amit fontosnak tartok az ügyben leszögezni, ami itt módosításként megjelenik, az az, hogy én természetesen annak is híve vagyok, hogy minél több magyar film készüljön. Látok néhány aránytalanságot a magyar filmművészet környékén, például azt lehet látni, hogy nem minden film kapja meg azt a fajta médianyilvánosságot vagy moziban megjelenési lehetőséget, amit esetleg megérdemelne. Én látom azt is természetesen, hogy vannak közönségfilmek, és vannak művészfilmek, de azt gondolom, hogy a művészfilmek

marketingjének támogatása szerintem kiemelt jelentőségű lenne, hogy minél többen lássák ezeket a filmeket is, és ne csak úgy értesüljenek a magyarok arról, hogy ezek a filmek egyáltalán vannak, ha esetleg belebotlanak az interneten vagy bármiféle híradásban arról, hogy éppen díjat nyert valakinek a filmje. Neveket nyilván nem szeretnék ez ügyben mondani, mert akkor ezzel azt is jelezném, hogy azt a filmet szerintem kevesebben látták annál, mint ahány nézőt valójában megérdemelt volna, és nem szeretnék senkit ez ügyben kellemetlen helyzetbe hozni, csak a jelenségre szerettem volna felhívni a figyelmet.

A másik, hogy azzal is egyet tudok érteni, hogy legyenek tévéfilmek. Számomra régi vágy volt, hogy megjelenjenek elsősorban kortárs magyar művek a médianyilvánosságban és a televízió képernyőjén. Én ezt rendkívül fontosnak tartom; ha volt előnye az előző rendszernek, a '89 előtti rendszernek, az például az volt, hogy a televízióban rendszeresen lehetett látni tévéfilmeket, és szerintem ez egy fontos és számomra szimpatikus történet lenne.

Ugyanakkor azt is szeretném jelezni, hogy az a rézsze, hogy hogyan lesznek ezek finanszírozva, valóban felvet számos kérdést. Például az egy probléma, hogy ezeket a pénzeket egyelőre még nem látni, hogy milyen összegek, nem látni, hogy kik fogják ezeket pontosan felügyelni, illetve, ha a hírközlési hatóság kap egy ilyenfajta jogosítványt, az számomra is azt jelenti, ha kizárólag ők felügyelik ezt, és ők osztogatják ezeket a pénzeket, hogy itt bizony egyértelmű politikai üzenetről van szó, itt a kormány álláspontjának kell mindenképpen megjelenni.

Én azt gondolom, hogy a kultúrát és ezen belül a filmgyártást vagy a filmművészetet érdemes lenne kivenni ebből a zsákból, és azt a lehetőséget megteremteni, hogy ne csak a kormány emberei üljenek ott egy ilyen történetben, és ne csak azok az emberek képviseljék, mondjuk, szavazati joggal a saját világnézetüket, akik a Fideszhez közel álló vagy éppen aktuális nézeteihez közel álló nézetrendszert képviselik. Szerintem fontos lenne másképpen gondolkodó művészeket is bevonni ebbe a munkába. Urambocsá, azt is meg merném kockáztatni, hogy az Országgyűlésben megjelenő pártok vagy a Kulturális bizottsága az Országgyűlésnek valamilyen módon képviseltethesse magát egy ilyen testületben. Szerintem ez fontos lenne, és azt gondolom, hogy ez méltányos is lenne, és megnyugtató lenne mindazok számára, akik a magyar filmipart működtetik és arra hivatottak, hogy Magyarország számára filmsikereket hozzanak.

(9.20)

Tehát azt várjuk ettől a javaslattól, hogy a mecenatúra része legyen rendbe téve, legyen polarizálva, hogy mely pártok és milyen módon, illetve másképp gondolkodók, mint ahogy a Fidesz gondolkodik, kik tudnak ebben részt venni.

Ennek a nyilvánosságát mi rendkívül fontosnak tartjuk és azt is, hogy ezek a pénzek ne arra szolgáljanak, hogy újabb és újabb fideszes körök kapjanak megbízásokat művészeti alkotások vagy program-szerű alkotások létrehozására, hanem arra nyújtson lehetőséget mindenki számára, hogy szélesebb körbe eljussanak ezek az információk, és minél több nemzetközi elismerés jusson a magyar filmművészetnek. Sokkal jobb ennek együtt örülni, ha van ilyen, mint az, hogy valakik döngessék a mellüket, mások pedig úgy érezzék, hogy ki vannak rekesztve esetleg egy közös sikerből.

Ami a kiskorúak filmes alkalmazását illeti, én is egyszerűen csak azzal tudnék egyetérteni, hogy meg kell kérdezni a szülőt, nem kell folyton a gyámhatóság-hoz szaladni. Többnyire azért a gyerekeknek vannak szüleik, ezek a kiskorúak többnyire a szüleikkel élnek, nyilván van telefon, e-mail, szerződéstervezet és így tovább, különböző pontokkal ezt meg lehetne erősíteni, és ha az alkalmazásukban lehetnek ilyen lehetőségek, akkor szerintem egyszerűbbé válna.

Ami pedig itt külön előkerült, a nándorfehérvári csatáról készülő film, őszintén bízom Szász Jánosban, akit egy nagyszerű rendezőnek tartok, több fesztiváldíjat is hozott már Magyarországnak. Az ő interjúi az ügyben megnyugtattak engem, hogy ez nemcsak nagyszabású, hanem egy értékes alkotás lesz, éppen Hunyadi János személyiségét állítva a középpontba - ő erről beszélt az interjúiban -, úgyhogy ezt a filmet is, mint az összes többi, nagy érdeklődéssel fogom várni, és nagyon drukkolok, hogy ez a film is sikeres legyen.

Végezetül azt szeretném még jelezni, hogy a magyar film számomra rendkívül fontos. Azt szeretném, ha más egyéb ügyei is rendeződnének a film körüli vitáknak, például rendszeresen visszatérnének a filmszemlék. Ezek fontos seregszemléi voltak a magyar filmiparnak, hogy ne egy-egy mozi premierje kapcsán találkozzon egymással néző és közönség. Én éveken keresztül házigazdája voltam ezeknek a filmszemléknek, és ez nemcsak azért volt jó, mert abban az évben adott összes magyar filmet láttam egyszerre három nap alatt, hanem lehetett látni, hogy a közönség és a szakma egymásra találása szempontjából ezek nagyon hasznosak voltak. Szeretném, ha ezeket vissza lehetne hozni.

Végezetül, a film ne pénzmosoda legyen, ne politikai akciók gyülekezete legyen, ne kormánypropaganda legyen, hanem az egyetemes magyar kultúrát szolgálja! Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy Zsolt képviselő úr. Most megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Polgártársak! Úgy tűnik, Orbán Viktor szavait megint komolyan kell vennünk.

Amikor a választások után arról beszélt Kötcsén, hogy térfoglalásra van szükség a kultúrában, ezt várja el a jobboldali értelmiségtől, és hogy egy új korszak kezdődik, ahol kulturális korszakba kellene ágyaznunk a politikai rendszert, mondta a Fidesz-elnök, szóval, úgy látszik, ennek most elkövetkezett az ideje és neki látnak a megvalósításnak, nem függetlenül attól a fideszes kultúrharctól, ami folyik a közpénzek körül, amelynek keretében a kormánypárti propagandalap főszerkesztője Andy Vajnákat támadja, hogy ő nem eléggé vonalas filmalkotásokat támogat, illetve mindazok a fideszes vezetők támadás alá kerültek, akik, ne adj' isten, a nemzeti konzervatív, keresztény fundamentalista és így tovább irányvonalától eltérő nézetű szerzőknek, alkotóknak is teret adnak. Volt már példánk az elmúlt hetekben intézményi vezetők cseréjére, és úgy látszik, kihúzzák a szőnyeget Andy Vajna alól is, vagy legalábbis leterítenek egy másik szőnyeget, ki tudja, még kinek.

Az a helyzet, hogy a térfoglalás egy szép törekvés, érthető politikailag, hiszen a Fidesz minden területen le akarja uralni a terepet. De az a helyzet, hogy ha akármennyi pénzt is fordítanak filmalkotások finanszírozására, ha nincs mögötte gondolat, ha nincs mögötte minőség, ha nincs egy olyan üzenet, amely nem kizárólag a múlt újraírását célozza, nem kizárólag a Fidesz propagandaérdekeinek megfelelő, akkor arra a kutya nem lesz kíváncsi. Tehát a zéró nézettségű fideszes közmédiának csúfolt csatornákon le lehet adni persze a milliárdokból készült érdektelen történelmi filmeket, de ennek nem lesz - tegyük hozzá: szerencsére - szemléletformáló hatása. Az a fals, tényleg a történelmet nem mint befagyott politikai harcot, hanem mint élő, aktuális politikai harcot tekintő szemlélet, amit itt a Fideszben látunk, az igazából várhatóan nem fog tudni teret nyerni.

Ahelyett, hogy ezt a törvényt részleteiben elemezném, felhívnam a figyelmüket a frakciótársuk gondolataira, L. Simon László szavait szeretném idézni. Ő azt mondta, hogy „Azoknak, akik a saját sikertelenségüket a liberálisok már nem létező túlzott támogatásában látják, Kassák nyomán azt tudjuk üzenni, műveikkel csak művek vitatkozhatnak, jobbnak, okosabbnak, tehetségesebbnek kell lenni, a párhúség nem pótolja a tehetséget.” Azt pedig már én teszem hozzá, hogy a milliárdok sem fogják pótolni a tehetséget.

De folytassuk L. Simon Lászlóval: „Nagyon fontos látni, hogy a mi politikai közösségünkben azok a kiművelt főek, akik komoly teljesítményt tudhatnak maguk mögött, tehetségesek, képesek a mai kor kihívásaira megfelelően reagálni és mindeközben még vállalják is a saját politikai nézeteiket és vitaképesek, bizony ezekből a kiművelt főkből kevés van.” Az a helyzet tehát, hogy itt a szellemi teljesítmény hiányzik, a friss gondolat hiányzik. Nem az hiányzik, hogy egy újabb vízfejet, egy újabb pénzosztó alapot hozzanak létre, hanem talán el kellene indulni és a nézői igényeknek, a mai kor érdeklődésének megfelelően megpróbálni olyan filmeket csinálni, amelyek megállják a helyüket az úgynevezett piacon. Most nem a

rossz értelemben vett kulturális piacra, nem minden kulturális jószágnak a piacosítására és a kizárólagos anyagi megmérettetésére gondolok, hanem arra, hogy lesz-e ennek kereslete, vagy tényleg visszasüllyedünk azokba a korszakokba, amikor szovjet mintára tolták a propagandafilmeiket, amelyeknek legfeljebb azért volt nézője, mert nem volt más akkoriban a tévében.

Az a rossz hírem, hogy most már nagyon sok csatorna van a tévében, és nemcsak tévé van, hanem mozi és internet, úgyhogy hiába az erőlködés, én azt hiszem, a fideszes belső leszámolás és a kultúrharc, illetve a kulturális térfoglalás eme újabb lenyomatát nem fogja siker koronázni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tordai Bence képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megadom a szót az előterjesztőnek, Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a hozzászólásokat. Farkas Gergely képviselő úr több felvetést is megfogalmazott. Annak örülök, hogy abban egyetértünk, hogy történelmi filmekre nagy szükség van, ugyanakkor azt érdemes figyelembe vennünk, hogy teljesen eltérő annak megítélése, hogy mi minősül jó történelmi filmnek. Önnek van egy véleménye például a Hunyadi-film ügyében, Gréczy képviselő úrnak egy másik, lehet, hogy nekem egy harmadik. Egy ponton túl érdemes az alkotókra, rendezőkre, forgatókönyvírókra bízni azt, hogy megfogalmazzák azt, amit ők helyesnek tartanak. Ezen a téren azért a művészi szabadság egy fontos érték. Egyébként köszönöm, hogy felhívta rá a figyelmet.

Ami a támogatáshalmazást illeti, a halmazás kizárása csak filmalkotásonként célszerű, hiszen ellenkező esetben lehetetlen lenne, hogy egy csapat több filmen is dolgozzon. Talán utalt arra, hogy kik kapják ezeket a támogatásokat, kikhez állnak közel. Én azért emlékszem olyan példára, amikor államilag támogatott film rendezője azzal a lendülettel kiment a kormány ellen tüntetni. Magyarország demokrácia, tehát ez megtörténik, csak egymással ellentétes állításokat fogalmaztak meg itt a képviselők.

(9.30)

Ami Gurmai képviselő asszony hozzászólását illeti, ha jól értem, azt mondta, hogy Hiller István örökségéhez képest ez a javaslat visszalépés. Csak egy dologra hívnám fel a figyelmét: a Magyar Mozgóképek Közalapítvány felelőtlen gazdálkodása miatt mintegy

10 milliárd forintos tartozás, hiány alakult ki, ebbe az időszakba nem szeretnénk visszamenni. Szóvá tette azt, hogy miért a Médiatanács és az MTVA közelében van ez a szabályozás. Hát, mégsem kerülhet az Agrárkamarához a filmekkel kapcsolatos tevékenység!

Ami Gréczy képviselő úr hozzászólását illeti, azzal a törekvéssel egyetértünk, hogy ezeket az alkotásokat minél több helyen lássák, és egyébként az internetes közzététel szerintem is fontos szempont. Úgy fogalmazott, hogy szimpatikus történet lenne, ha több tévéfilm lenne, ezért is szerepel a tévéfilmekkel kapcsolatos kezdeményezés ebben a törvényjavaslatban. Azt is mondta, hogy nem látni, milyen összegekkel támogatnák ezeket a filmeket; az nem is a törvényt módosítási javaslatnak a feladata, hogy ezt rendezze, azért áll majd fel a filmkollégium arra avatott szakemberekkel, hogy ezt eldöntsék.

Azt is mondta, hogy jó lenne megnézni, a pártok hogyan tudnának ebben részt venni. Én azért ezzel óvatosan bánnék, tehát hagyjuk az alkotókra, rendezőkre, forgatókönyvírókra, hogy az alkotásokat létrehozzák. A pártok vitatkozzanak itt az Országgyűlésben, látjuk, hogy különböző módon látjuk például a Hunyadi-film forgatókönyvét, vagy látják önök, mert önök hozták fel, de nem kell egy ponton túl a pártoknak ebben az alkotási folyamatban részt venni.

Ami Tordai Bence hozzászólását illeti, úgy fogalmazott, hogy a szellemi teljesítmény hiányzik, a friss gondolat hiányzik. Ha jól idézem fel, ön a vita elején még nem volt itt, ezért szeretném emlékeztetni arra, hogy a Filmalap támogatásával készült alkotások összesen 310 nemzetközi díjat kaptak az elmúlt években: Oscar-díj, Arany Glóbusz, cannes-i Nagydíj, berlini Arany Medve, Diák Oscar, és a fesztiválszűrik a magyar filmeket 51 fődíjjal tüntették ki. Ha igaz lenne az ön állítása, akkor mindez nem fordulhatott volna elő.

Összességében azt szeretném önöknek mondani, hogy a célunk az, hogy a magyar filmipar a magyar büszkeség hajtómotorja legyen, járuljon hozzá a gazdaság teljesítményéhez is, és ha lehet, teremtsen munkahelyeket, és magas színvonalú alkotásokkal gazdagítsa a magyar kultúrát. Azt gondoljuk, hogy a tárgyalt javaslat egy fontos lépés ebbe az irányba. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőségünk.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény és kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3375. számon a parlamenti informatikai hálozaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Most is egy olyan ágazat szabályozásáról lesz szó, amely stratégiai jelentőségű Magyarországon; ez egyértelmű, akár a GDP-hez való hozzájárulást, akár a foglalkoztatottak számát nézzük. Ha pontos számokkal akarjuk ezt alátámasztani, akkor elmondhatjuk, hogy a közvetett hatásokat is figyelembe véve a turizmus a nemzeti össztermék 10,3 százaléka-hoz járult hozzá 2017-ben, miközben 412 ezer magyar embernek adott megélhetést. Az idegenforgalmi szektor teljesítménye évről évre rekordokat dönt: a 2017. év minden idők legjobb turisztikai éve volt, idén azonban várhatóan még ezeket a kiváló számokat is sikerül felülmúlni. A turizmus növekedését, és ez szintén fontos szempont, 2018-ban is a hazai turizmus húzza, ami jól mutatja, hogy bővül a magyar családok anyagi mozgástere.

A folyamatok tehát kedvezőek, de ezzel együtt azt gondoljuk, hogy a magyar turizmusban van még növekedési potenciál, akár a mennyiséggel, akár a minőséggel kapcsolatos lehetőségeket nézzük. A most tárgyalt törvényjavaslatnak az a célja, hogy ezzel a lehetőséggel élni tudjunk.

Az asztalon lévő törvényt módosítási javaslatok három csoportba oszthatók: a digitális adatszolgáltatást, a kiemelt turisztikai beruházásokat és a vendégek adatkezelését érintik. Ami az első módosító csoportot illeti, egy 2017-es törvény már létrehozta a Nemzeti Adatszolgáltató Központot, ezen központ felállításával egyrészt jobbá, naprakészebbé lehet tenni a turisztikai statisztikákat, másfelől eredményesebben lehet fellépni a feketegazdaság ellen is. A hatékonyságnövelés alapvető cél, és abban talán nincsen vitánk, hogy a hatékonyság növelésének egyik legfontosabb módja manapság a digitalizálás; azért is, mert az eddigi papíralapú adatszolgáltatási kötelezettségek a szükségesnél nagyobb terhet róttak a szálláshelyszolgáltatókra.

A törvényjavaslat alapján a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ napi adatkommunikációt tartana fenn a szálláshely-szolgáltatók szoftvereivel, és kizárólag a statisztikai adatok felhasználásával egy átfogó, naprakész és rendezett adatszolgáltatási utat biztosítana az érintett szervezetek számára. Ez az adatbázis egyébként arra is alkalmas lesz, hogy az érintett szervezetek adatigényeit kiszolgálja. A mostani törvényjavaslat szabályozná az adatkezelő központ azonosítási folyamatát. Az adatszolgáltató rendszerben a szálláshely-szolgáltatók elektronikusan regisztrálnak, ennek érdekében biztosítani kell, hogy ennek a kötelezettségnek az alapját törvény is rögzítse.

A törvényjavaslat ezen túl egy menetrendet is meghatároz, a digitális adatszolgáltatási rendszer lépcsőzetes jelleggel lépne hatályba. Első körben tesztüzem jelleggel január 1-jétől az ügynökség által befogadott szervezetek használhatnák, ezt követően önkéntesen lehetne csatlakozni, majd ezt követően egy

kormányrendelet határozza majd meg a további csatlakozások időpontjait.

Fontos dolognak tartom, itt is szeretném elmondani, hogy a törvényjavaslat értelmében térítésmentesen biztosítják majd a szálláshelykezelő szoftvert az olyan szálláshely-szolgáltatóknak, amelyek legfeljebb 8 szobásak, és 16 férőhellyel rendelkeznek.

A módosítások második csoportja a kiemelt turisztikai desztinációkkal kapcsolatos. A kormány számos ország gyakorlatát tanulmányozta az elmúlt években, és ezek alapján elmondhatjuk, hogy a magyar turisztikai potenciál növelése a turisztikai desztinációkban és ezzel összefüggésben a komplex szolgáltatáscsomagok biztosításában rejlik. A Turisztikai Ügynökség feladata az, hogy egyedi programokat dolgozzon ki ezekre a céltérségekre, egyedi élménycsomagokkal és önálló arculattal. Ehhez természetesen beruházások is kellenek, de ahhoz, hogy ezek a beruházások minél hamarabb megvalósuljanak, a szakmai visszajelzések alapján szükségessé vált az egyes vagyongazdálkodást érintő törvények, jogszabályok összehangolása. Ezek érdekében a módosítások többek között a vagyongazdálkodási díjra, a közfeladatok meghatározására, az eljárások egyszerűsítésére és a határidők rövidítésére vonatkoznak.

Végezetül, a módosítások harmadik csoportja a vendégek adatairól szóló törvényekkel kapcsolatos. A magyar turizmus fejlesztését szolgálja az, hogy a szálláshelyek garantált és pontos adatokkal rendelkezzenek a vendégeikről annak érdekében, hogy esetleges követeléseiket érvényesíthessék velük szemben. Az adatkezelést külföldi állampolgárok esetén idegenrendészeti szempontok is indokolják.

Mindezek biztosítása érdekében a szálláshelyszolgáltatók a vendégek adatait olyan biztonságos tárhelyen rögzítik, amely garantálja azt, hogy az adatok biztonságban vannak, mások nem férnek hozzá, azokat nem fenyegeti semmilyen veszély. Az állam ennek érdekében tárhelyszolgáltatást hoz létre a legszigorúbb uniós normáknak, a GDPR-követelményeknek is megfelelően. Az adatokhoz természetesen kizárólag azok férhetnek hozzá, akiket erre a törvény amúgy is feljogosítana, de ezen szervek is a törvényben meghatározott korlátokkal, csak a szálláshely-szolgáltatók útján kérhetnek adatokat a tárhelyszolgáltatóktól. Mindez tehát egyszerre garantálja a szálláshely-szolgáltatók üzleti érdekeinek védelmét, a polgárok adatainak biztonságát, valamint a bűnüldözésben, idegenrendészetben érintett szervek hatékony munkavégzését.

(9.40)

Szeretném külön felhívni a figyelmet arra, hogy a törvényjavaslat szerinti szabályozás a nemzetközi gyakorlatokkal is összhangban van: Ausztriában és Németországban is van általános regisztrációs kötelezettség - Franciaországban ez a külföldiekre is vonat-

kozik, beleértve az uniós állampolgárokat -, és a külföldi jogszabályok számos esetben szigorúbbak a jelenlegi tervezetnél.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy az Adatvédelmi Hatósággal a kormány írásban is egyeztetett, az észrevételeket normaszöveg szintjén kezeljük.

Tisztelt Képviselők! Tisztelt Ház! A most tárgyalt javaslat javíthatja a szolgáltatások hatékonyságát, minőségét, javítja a statisztikák minőségét, elősegíti a beruházásokat, miközben világos szabályokat határoz meg az adatkezelésre vonatkozóan. Mindezek miatt meggyőződésünk szerint előmozdíthatja a magyar turizmus helyzetét. Minderre figyelemmel kérem, hogy a javaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tűnik, hogy a kormánypárt vezérszónoka éppen más közfeladatát teljesíti, de reméljük, hogy majd a vita egy későbbi szakaszában tudja ezt a felszólalását pótolni, hiszen kíváncsiak vagyunk a kormánypárt álláspontjára is, bár nyilván az előterjesztésből ez azért nagyjából átjött. Nekünk viszont vannak aggályaink nyilvánvalóan a törvényjavaslattal kapcsolatban, és főleg a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ kapcsán, hiszen egy olyan adatbázist hoz létre ezáltal ismét a kormányzat, amely magában foglal olyan veszélyeket, hogy a jövőben, ha nem is bárki, de nagyon sokan - olyanok is talán, akikre nem is gondolnánk jelen pillanatban - hozzáférhetnek olyan adatokhoz egy központi adatbázisban, hogy ki hol, mikor, milyen időtartamban és milyen szálláshelyeket vett igénybe.

A kritikánk egyik oka nyilvánvalóan az, hogy ezek a személyes adatok nagyon sérülékeny adatokat képeznek, és nagyon veszélyes az, ha illetéktelen kezekbe jut akár. Másrészt pedig gazdasági előnyöket is rejthet magában, ha valaki ezekhez az adatokhoz akár legálisan, akár illegálisan hozzáférhet. Mert nyilvánvalóan minden olyan esetben, amikor egy központi adatbázis létesül, és egy adatbázisban tárolják minden szolgáltató adatait, ezek a veszélyek mindig fennállnak, és minden ilyen esetben el is szoktuk azt mondani.

A gazdaság kifejlesztése is akkor valósulhat meg ezáltal nyilvánvalóan, ha ezt a rendszert nem tudják akár a legális, féllegális, illegális szálláshely-szolgáltatással foglalkozók megkerülni, illetve nem irányítja át az idegenforgalmi szálláshelyet igénybe vevők egy részét erre a területre.

Természetesen vannak komoly aggályok e tekintetben is a törvényjavaslat kapcsán. És már maga a létrejötte is elég érdekes körülményeket vet fel, hiszen

egy olyan társaság nyerte el idén júniusban a közbeszerzésen - az érdekes körülmények között lezajlott közbeszerzésen - ennek a központi szoftvernek, rendszernek a kifejlesztését, amely nagyon jól fekszik mostanában a kormánynál és nagyon sok közbeszerzést nyert. Itt is például úgy, hogy négy pályázat volt, és abból hármát érvénytelennek nyilvánítottak, és érdekes módon ez az egy maradt állva. Közel 2 milliárd forintért, 1,9 milliárd forintért sikerült ezt a szoftvert kifejlesztetni, amit majd aztán ingyenesen bocsát a törvényjavaslat szerint a szálláshely-szolgáltatók vagy legalábbis azok egy részének rendelkezésére a kormány.

A turizmus valóban egy fejlődőképes ágazat, és van benne pluszpotenciál Magyarországon, és nagyon szeretnénk, ha valóban a turizmus kifejlesztése mint cél megvalósulhatna, és annak minden eszközt tudjuk támogatni, azonban jelen pillanatban súlyos aggályaink vannak ennek a rendszernek a működésével kapcsolatban, hogy ki és milyen körülmények között férhet majd hozzá ezekhez az adatokhoz. Jól tudjuk, hogy vannak kormányközeli érdekeltségek is szép számmal a turizmusban, hogyan fognak tudni például majd versenyelőnyt, gazdasági előnyt kovácsolni abból, ha egy picivel több olyan információhoz férnek hozzá, amely akár a szálláshelyek pillanatnyi telítettségét mutatja, vagy egy adott időszakra vonatkozóan, egy adott eseményhez kapcsolódóan mutatja azt, hogy milyen jellegű igénybevétele van az egyes szálláshelyeknek, amit az indokolásban egyébként maga a kormány is kiemelt, hogy ilyen célja is van az adatbázis létrehozásának.

Természetesen összpontosul egy konkrét üzleti kör, egy kormányközeli üzleti kör kezében a turizmusnak és a szálláshely-szolgáltatásnak egy egyre nagyobb hányada, és ilyen szempontból is ez súlyos kérdéseket és aggályokat vet fel, hogy bizony a Magyar Turisztikai Ügynökségen keresztül vagy más módon ez a kör vajon kedvezményezettje lesz-e ennek az adatbázisnak vagy az itt szereplő adatoknak, vagy az azokhoz való hozzáférésnek. Ma, amikor talán a legnagyobb érték az információ, az adat, a XXI. században, és már a bűncselekmények egy része is az informatikai rendszereken keresztül történik, adatbázisok ellen történik, akkor bizony súlyos biztonsági kérdéseket is felvet.

Illetve persze nyilvánvalóan majd az is kérdéses lesz, hogy hogyan tudja a miniszterelnök a saját hazájukban korrupció miatt körözött miniszterelnök barátait elbújtatni ötcsillagos szállodákban, ha ilyen rendszeren keresztül kell majd regisztráltatni idegenrendészeti szempontból is a vendégeket. *(Csárdi Antal: Női ruhában.)* Talán már a női ruha sem fog feltétlenül segíteni, hiszen okmányok nélkül nem fogja tudni ezt megoldani. De ezt csak zárójelben jegyzem meg.

Természetesen, ha ilyen idegenrendészeti hatása volna ennek a törvényjavaslatnak, akkor az a része mindenképpen támogatható volna részünkről. Így azonban, amellett, hogy látjuk, vannak és lesznek ennek a törvénynek pozitív vonatkozásai, talán az

önkormányzatok szempontjából; ebből a szemszögéből majd képviselőtársam fogja egy későbbi felszólalásban megvilágítani azokat az észrevételeinket, amiket megfogalmaztunk, hogy hogyan fogja ez az idegenforgalmi adó behajtását esetlegesen az önkormányzatoknak segíteni vagy hogyan nem, illetve hogy milyen problémák merülnek fel ezzel kapcsolatban. Mert azért helyi szinten is, én is egy turisztikai térségben, a Balatonnál élek, tehát azt látom, hogy hogyan próbálják a kikapukat egyes szálláshely-szolgáltatók vagy ingatlantulajdonosok kihasználni, és ezeket esetlegesen majd be tudja-e a zárni a kormány akár ezzel a javaslattal, akár más javaslattal.

Tehát meglehetősen ambivalens érzelmeink vannak a törvényjavaslat kapcsán, és ez leginkább azt vetíti előre, hogy a nem támogatás és a tartózkodás között fogjuk a végső álláspontunkat majd meghatározni, a vita később szakaszában elhangzó, illetve a válaszban elhangzó érvek hatására fogjuk majd ezt eldönteni. Első olvasatra, azt hiszem, hogy mindannyiunkon és még nagyon sokunkon az országban a meghökkenés lett úrrá, és kicsit újraéljük az 1984-et, az orwelli világot, hogy már gyakorlatilag minden lépésünket egy központi adatbázisban rögzítik ma holnap.

Természetesen súlyos aggodalmak ezzel kapcsolatban fogalmazódnak meg bennünk, és ezekre a kérdésekre majd választ várunk a kormány képviselőjétől. A későbbiekben pedig, a vita során még az egyéb aggályainkat is el fogjuk mondani. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Azon meditál az ember, amikor egy ilyen törvényjavaslatot megkap, és hallgatja államtitkár úr méltató szavait, hogy vajon hogyan történik ez önök-nél a kormányban, valaki ücsörög egy nagy szobában, és azt mondja, hogy mit nem láttunk még, emberek, mi az, amiről még nem tudunk, vagy hogyan, miképpen lehetne adott esetben egy szegmensét még a világnak agyonszabályozni. Ön azt mondta az expozéjában - egy helyes állítás és egy vélelem -, hogy egy stratégiai jelentőségű ágazat, és hogy ez mennyiségi és minőségi javulást fog okozni. Megtenné nekem, hogy elmondaná azt, hogy ez a három - szerintem kettő - javaslat mennyiben tekinthető mennyiségi növekedésnek az idegenforgalomban és bármilyen módon minőségi javulásnak az idegenforgalomban?

(9.50)

Az a gyanúm, államtitkár úr, hogy ön vagy a főnökei egyre többet járnak Kínába, és valószínűleg nemcsak a júan szárnyalását irigyelték meg, hanem

megirigyelheték ott a tapasztaltakat, s lehet, hogy vannak beszélgetések a Kínai Kommunista Párt vezetőivel. Mindannyian olvastuk nem olyan régen, hogy lesz egy olyan rendszer, amikor minden kínait pontosan figyelnek, és lehet tudni majd, hogy mit csinál, és ilyen szociális pontskálán valaki fölfele vagy lefele mehet. Valamiért úgy látom, hogy önök megirigyelték ezt a dolgot, és megpróbálják ugyan kicsiben meg magyar módon, tehát kicsit savanykásabb, kicsit sár-gább, de mégiscsak a mienk alapon ezt megcsinálni.

Amikor egy Fidesz-kormány kételemű javaslatot tesz, akkor mindig azon gondolkozunk - higgye el, ezt meg én mondom el önnek taktikailag vagy tanácsként -, hogy melyik az elterelő hadművelet, és melyik a valóságos akarat. Itt most nagy dilemmában vagyunk, őszintén mondom önnek, merthogy a maga módján mind a kettő elképesztő. A vagyonkezelésen elegánsan átugrott, és azt megtette a törvényjavaslat indoklása is, hogy elegánsan alig-alig foglalkozik ezzel. Valójában mi ezt úgy értelmezzük, hogy innentől kezdve megint egy lépcső bekerül ebbe a fajta turisztika irányítási, működtetési, üzemeltetési rendszerbe, és ez a nonprofit cég akár már oda is adhatja magáncégnek ezt a dolgot. Miközben erre a törvényjavaslatra mindannyian löni fogunk - jobbikos képviselőtársam is ezt tette, nyilván a sajtó is ezzel foglalkozik -, aközben mintha nem vennénk észre, hogy ennek a törvényjavaslatnak ezt a fajta, ön által középen említett eleme mégiscsak lehet, hogy egy fontos, és a későbbiekben talán izgalmasabb kérdéseket is takar számunkra.

No de beszéljünk erről az adatbázisról. Én nem akarom hosszabban megismételni azt, amit az előttem szóló képviselőtársam elmondott, ezzel kímélem a Ház idejét, valóban azok a kulcskérdések, amiket ő felvetett, de azt azért rögzítsük még egyszer, ezt szeretném magam is elmondani, hiszen mindannyian olvasunk újságot és nézünk híreket, hogy miközben a törvényjavaslatot most tárgyaljuk, miközben a hatálybalépése ennek a törvényjavaslatnak január 1., aközben júniusban már kihirdették - hangozzék is el a neve - a Sagencom nevű céget, amelyik megnyerte ezt a közbeszerzést.

Ez a cég újabban szárnyal a nemzeti együttműködés rendszerében, sorra nyeri a különböző közbeszerzéseket, s ezek aztán a végén mindig egy picit combosabbak lesznek, mint amivel a közbeszerzést megnyeri. Nem én mondom, hanem az újságban írják, hogy itt van az, amikor az Orbán család és a Rogán-érdekkör egymásra talál, ez az a törvényjavaslat, ami-ben mindannyian megtalálták a maguk számításait. Bár tudjuk, hogy egy hálózatos társadalomban három lépés alatt mindenkihez el lehet jutni, de itt egy lépés alatt el lehet jutni ahhoz, hogy hogyan, miképpen van Rogán Antal-érdekkör, és hogyan, miképpen jelenik meg Tiborcz István.

Tehát mi azt gondoljuk, túl azon, hogy egy jól kézzelfogható és tetten érhető szándék, hogy folyamatosan minél több mindent regisztráljunk, aközben lát-szik, hogy ez egy érdekkör számára egyértelműen jó

üzlet, és semmiképpen sem gondolom, hogy a turizmus és az idegenforgalom számára ez egy minőségi javulás. Miért gondolja azt, hogy ha a szállodai recepciókból bármilyen szempontból BKV-jegypénztárt csinálunk, vagy ne adj' isten, reptéri becsekkoló pultokat csinálunk, hogy ez bármilyen szempontból a minőséget javítja. Elegánsan ott van ebben a javaslatban az, hogy ugyan statisztikai szempontból, de adatokat kap az adóhivatal is. Ilyenkor a magyar ember ösztönösen felkapja a fejét.

Értjük a KSH-t, értjük az önkormányzatokat, de megjelenik az adóhivatal is ebben a felsorolásban. Nyilván most azt mondaná, ha ezt a kérdést direkterben feltenném, hogy persze a kifehérités, meg sokkal inkább a láthatóság. De mégis azt mondom, hogy minden ilyen típusú döntés, amiket az elmúlt évtizedekben meghoztunk, amik elsőre látszólag jó döntésnek tünnek, azok másodlagos hatása az, hogy nem-hogy kifehéredett volna, hanem máshol csapódtak le ezek a jövedelmek.

Ugye, azt látja államtitkár úr, és látják a kormánypárti képviselők, hogy a bulvármédia ebből a törvényjavaslatból csak ezt az egy pontot vette le, csak ezt a pontot harsogta az elmúlt hetekben. Tehát nagyon könnyen belelátható ebbe a helyzetbe az, hogy adott esetben a belföldi turizmusban pont abban a körben, akik adott esetben jól fizetőek, csak hát tudjuk azt, hogy a jövedelmük nem mindig a tiszta sávból van, azok valamilyen módon azt mondják, hogy ezt a jövedelmüket máshol fogják elkölteni. Értem én, még egyszer mondom, hogy a politikai szándék az, hogy ebben az ügyben határozott lépést tegyenek, de az a kérés, hogy gondoljanak a következményekre is.

Ez az adatbázis tehát combosodik, önök egyre több mindent fognak látni, nagyon helyes. Nem hargasztanak úgy, hogyha semmilyen bizalom nincs önökkel kapcsolatban, amikor azt mondják, hogy ezt nem fogja senki látni, hogy ezt csak arra a célra fogjuk használni. Ebből a szempontból a bizalmi indexet az elmúlt időszakban eljátszották.

Stratégiai ágazatról van szó, egyetértek. Ez a törvényjavaslat ehhez semmit nem tesz hozzá, sem többletforrásokat nem teremt, sem többletlehetőséget nem teremt. A dolgot bonyolítja, a bürokráciát növeli, és azt a lehetőséget, hogy egyéni érdekek motiváljanak és domináljanak adott esetben ennek a háttérben, ezt viszont megteremti. A mai tudásunk szerint én nem vagyok olyan megengedő, mint jobbikos képviselőtársam, ezt a törvényjavaslatot nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, Molnár Gyula képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagy vonalakban ott tudom folytatni, ahol ellenzéki képviselőtársaim abbahagyták.

Amikor turisztikai fejlesztésekkel kapcsolatos törvényjavaslatokat tárgyalunk, azt okkal-joggal mindig szkeptikusan és kétségek között fogadjuk, főleg akkor, ha Rogán Antal propagandaminiszter neve fémjelzi azt. Sajnos az a tapasztalat, hogy a turisztikai szektor is a kisajátítás áldozata lett. A mostani lépés is azt vetíti előre, hogy önök ellenőrizni szeretnék, és részletes adatsorral szeretnének rendelkezni arról, hogy ki mikor és hol nyaralt. És igen, tisztelt államtitkár úr, ez 1984. Ne szépítsük! Mert miről is beszélünk? Arról beszélünk, hogy önök ebben a törvényjavaslatban leírják azt, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal alkalmatlan arra, hogy vizsgálja a vállalkozók adózási gyakorlatát. Önök azt állítják, hogy ehhez személyes adatokra van szükség, amit majd persze - ismerjük az önök adatkezelési szokásait - majd a jóisten tudja csak, hogy ki fog megkapni.

De menjünk tovább! Túl azon, hogy ez elfogadhatatlan, és a Lehet Más a Politika ezt értelemszerűen nem fogja támogatni, azt gondolom, hogy néhány szót ez még megér. A kormány már az előző ciklusban rátette kezét a turizmusra, és gyakorlatilag közvetett módon, de állami irányítás alá vonta az egészet. Ebben három ismert ember volt érdekelt, Rogán Antal, Orbán Ráhel és Andrew Vajna. Hiába cáfolta Rogán Antal, hogy a turizmus területén hozott központosító intézkedés államosítás lenne, nekünk az az álláspontunk, hogy ez nem igaz. Érdemes megnézni a balatoni szálláshelyek tulajdonosi összetételét, beleértve például kiemelten a kempingeket, akkor pontosan látjuk, hogy ez a fajta államosítás, ahol értelemszerűen nem abban az értelemben kell államosításra gondolni, mint kellett 1950-ben, hanem oly módon, hogy a kormányhoz közel álló gazdasági érdekeltségek szereztek meg ezen vállalkozások többségének a tulajdonát.

Azt tudjuk, hogy a turizmus egy kifejezetten jól működő szektor, és mindenféle állami beavatkozás nélkül is jól működik. De önök mindig tudnak valamire hivatkozni, amikor turizmusról van szó. Amikor éppen azt mondják, hogy az ország nem használja ki a lehetőségeit, és ehhez szükségesek olyan intézkedések, amelyek nagymértékben elő tudják segíteni a fejlődést, azt értjük, de azt gondolom, a lényeg ezek mögött mindig az, hogy önök csak át akarják venni ezek fölött is az irányítást. Azt gondolom, ha valakinek vannak információi azoknak a háttérintézményeknek a működéséről, amelyek a turizmus kapcsán ma is dolgoznak, akkor pontosan tudjuk, hogy milyen személyes, összehangolt lépések történnek a háttérben.

(10.00)

Bizonyos programok szervezésénél, azt gondolom, rengeteg hatástanulmányt kellene elvégezni. Tudom, hogy erre az új rendszer alkalmas, és lehetővé teszi, hogy ezek a hatástanulmányok és egyéb vizsgálatok újabb forrásokat biztosítsanak a kormányhoz közel állók számára. Hangsúlyoznom kell, tisztelt képviselőtársaim, nem attól lesz jobb a turizmus, vagy

nem azért fognak többen érkezni Magyarországra vagy bizonyos rendezvényekre, mert ahhoz önök biztosítják a helyszínt, vagy önök készítették a kampányvideót. Ennél ez sokkal összetettebb és véleményem szerint nagymértékben összefügg azzal, hogy milyen a megítélése az országnak. Az ország megítélése, mondjuk ki szomorkodva és sajnálkozva, igen rossz. Ez viszont egyértelműen az önök kormányzásának köszönhető.

Azt is tudjuk, hogy április után, a negyedik Orbán-kormány megalakulásával a Miniszterelnöki Kabinetirodához került át a teljes turizmus. Ez számokban is erőteljesen érzékelhető változásokat hozott, ugyanis a turisztikai fejlesztés célelőirányzata a jövő évi tervezett büdzsében meghaladja a 70 milliárd forintot. Ez egy jól érzékelhető összeg és növekmény, pontosan annyi egyébként, csak hogy érzékeljük ezt a nagyságrendet, amit elvettek azoktól, akik számítottak az állami támogatásra a lakástakarék-megtakarítási módozat okán. Az viszont már rengeteg kérdést vet fel, hogy a 70 milliárd forint milyen módon lesz felhasználva, és milyen garanciák vannak arra vonatkozóan, hogy ez a bővíthető keret, ami felett a propagandaminiszter dönt, miként segíti majd elő hazánk turisztikai fejlesztéseit. Ezt sajnos nem tudjuk, és ez ebből a törvényjavaslatból sem derül ki.

Rogán Antal úgy fogalmazott 2016-ban, hogy csak azok tudnak sikeresek lenni, akik szívesen fogadnak vendéget, és meg kell mutatnunk mindenkinek, hogy Magyarország egy vendégszerető nép. Ezzel én tökéletesen egyetértek, csak azt gondolom, illene hozzatenni, hogy amennyiben elfogadásra kerül ez a javaslat, akkor önöknek pontosan meglesznek azoknak az embereknek az adatai, akik megszálltak a hazai szálláshelyeken, mivel önök erre kötelezik majd a szállásadókat a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központban. Túl azon, hogy ez nonszensz, meggyőződésem és meggyőződésünk szerint fölösleges is.

Az LMP álláspontja szerint azt az ellenőrzési funkciót, amivel indokolják ezt a teljesen fölösleges adatgyűjtést, el tudja végezni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal. Vagy mondják ki szemtől szembe, hogy a NAV nem képes ezt elvégezni - csak akkor sem így kell ezt megoldani, hanem a NAV működését kellene áttekinteni.

Tisztelt Ház! A Balaton-térségén kívül a másik kiemelt turisztikai fő célpont Budapest. Azt gondolom, ebben megint csak egyetértünk. Nekem Budapest szívügyem, viszont, ha önök valóban úgy tekintenek Budapestre, mint turisztikai centrumra, akkor talán abba kellene hagyni azt az eddigi politikájukat, ahol önök haraggal néztek Budapestre, haraggal néztek a budapesti fejlesztésekre, és észre kell venni, hogy milyen infrastrukturális fejlesztésekre van igény Budapesten.

Mert ha önök komolyan gondolják azt, hogy Budapest egy kiemelt, nyugodtan ki merem mondani, hogy elsődleges turisztikai desztináció, akkor talán nincs közöttünk abban vita, hogy teljes mértékben elfogadhatatlan az az előző kormányzati döntés, ami

megtiltotta a Fővárosi Önkormányzatnak, hogy új buszokat vegyenek a metrófelújítás idejére. Ha tényleg úgy tekintenek Budapestre, mint egy turisztikai központra, mint egy célra, egy kiváló desztinációra, mint a hazai turizmus zászlóshajójára, akkor talán a 3-as metró szerelvényfelújítása során nem az elavult orosz szerelvényeket kellett volna haveri alapon áthozni Moszkvából, hanem megérdemelte volna minden budapesti és minden idelátogató turista is, hogy modern, a XXI. század elvárásainak megfelelő minőségű szerelvények közlekedhessenek a 3-as metró vonalán.

Azt gondolom, hogy ha valóban Budapestet és egy kicsit most tágabban értelmezve Közép-Magyarországot egy kiváló turisztikai desztinációként vizsgáljuk, akkor nem kellene szétverni a fővárosi közösségi közlekedést és az agglomerációs közösségi közlekedést, hanem azon kellene dolgozni, tisztelt államtitkár úr, hogy legyen egy jól használható tarifaközösség. Mondok egy példát: el tudok képzelni egy olyan tarifaközösséget, ami hasonlít a bécsi közösségi közlekedési rendszerhez, amelyik zónákra osztotta egyébként a bécsi közösségi közlekedést. Azt gondolom, önnek is tudnia kell és szerintem tudja is, hogy az egyik külső zónát Sopronnak hívják, tisztelt kormánypartí képviselők.

Azt gondolom, hogy egy közép-magyarországi közlekedési központnál meg lehetne csinálni, hogy tarifaközösség legyen, adott esetben akár Ceglédig vagy Szolnokig, ami egy 100 kilométeres kört jelez, és ezen belül zónákat alakítani ki. De önök nem ezt csinálják, hanem szétvernek minden olyan rendszert, amiben még nincsen az önök számára üzleti potenciál, és minden olyan fejlesztést, ami például a törvényjavaslat indoklásában leírt célokat segítette volna, ellehetetlenítenek csak azért, mert önök szerint létezik nemzeti buszgyártás. Eltelt azóta, azt hiszem, négy év, de magyar buszokkal én a mai napig nem találkoztam. Pontosán tudom, hogy milyen minőséget nyújt a 3-as metró önök szerint felújított, szerintem elavult orosz szerelvényeinek szolgáltatási színvonala.

Mindent összefoglalva, azt gondolom, hogy első sorban az adatgyűjtés okán, másodsorban pedig annak okán, mert pontosan tudjuk, hogy a cél a turizmus elfoglalása, a Lehet Más a Politika nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Azt gondolom, ha komolyan gondolnák a törvényjavaslatban leírtakat, azt nem egy ilyen törvénnyel kellene elkezdni, hanem egy olyan szemlélettel, ami segíti fejlődni azokat a térségeket, amelyek turizmusát valóban fontos lenne fejleszteni, így Budapestét is és az ország összes ilyen turisztikai központjának a fejlődését kellene elősegíteni. Ha ezek megvannak, akkor utána el lehet gondolkodni, hogy ha kell, akkor milyen törvény kell annak érdekében, hogy ez tovább fejlődjön. Köszönöm szépen. *(Dr. Gurmai Zita és Tordai Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Most megadom a szót Szabó Tímea képviselő asszonynak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan minden felszólalásunkat úgy kezdjük, hogy úgy tűnik, Orbán Viktoréknak semmi sem szent. Hiszen látjuk, hogy csak ezen a héten milyen törvénymódosításokat nyújtottak be, és miket próbálnak áterőszakolni még az év vége előtt, kezdve a gyülekezési jog teljes szétverésétől az állami vagyon átjuttatásán át most az adatvédelmi jogszabályok teljes felrúgásáig.

Most éppen ezzel a törvényjavaslattal azt akarják elérni, hogy az állami hivatalnokok is pontosan tudhassák azt, hogy ki mikor és hol nyaral Magyarországon. A javaslat egy gigantikus adatbázis létrehozására irányul, azonban az felettébb érdekes, hogy a Magyar Turisztikai Ügynökség már több mint fél éve készül ennek bevezetésére, az informatikai rendszer közbeszerzésére kiírt eredményt ugyanis már júniusban kihirdették. Érdekes, hogy miért most kerül ide ez a jogszabály-módosítás.

A statisztikai célú adatszolgáltatást már korábban bevezették, a szállásadók szobakapacitására való rálátás, a szektor kifehéritése ezzel már tulajdonképpen megvalósult. Az viszont kifejezetten érthetetlen és elfogadhatatlan, hogy miért kell a vendégek szinte minden adatát elkérni, rögzíteni és feltölteni, ami a természetes személyazonosítókön túlmenően - tehát név, születési idő - jóval tágabb körű. Tehát meg kell adni anyja nevét, személyazonosító okmányban szereplő valamennyi adatát, az okmány számát s a többi.

(10.10)

Egy hotel recepciója ezzel a törvényjavaslattal sokkal inkább fog hasonlítani egy közúti igazoltatáshoz vagy egy reptéri biztonsági ellenőrzéshez, mint vendégfogadáshoz. A korábbi kormányzati adatkezelési törvényjavaslatokkal összevetve, valóban egy orwelli világ kezd kirajzolódni: a kormány kamerákkal megfigyelheti azt, hogy az állampolgár az otthona előtt felszáll a BKV-ra, vagy a bankban pénzt vesz fel egy hosszú családi hétvégi utazáshoz, megfigyelheti azt, hogy az autópályán haladva megérkeznek a szálláshoz, és most már arról is konkrét adatokkal fog rendelkezni, hogy mettől meddig tartózkodik ott egy család.

A javaslat indoklása szerint Európában nem egyedülálló ez a megoldás, Ausztriában és Németországban valamennyi vendég adata a hazaihoz hasonlóan rögzítve van elektronikusan, az arra feljogosított szervek számára megismerhető. A külföldi vendégek ideértve a szabad mozgás jogával rendelkező személyeket is - esetében hasonló szabályozás áll fenn Franciaországban, ezt tudjuk, vagy akár Szlovákiában is, minden esetben a vendégek adatait a rendőrségi vagy idegenrendészeti szervek ellenőrizhetik, de mégis komoly jogi kérdések merülnek fel a magyarországi szabályozással kapcsolatban és az önök által benyújtott rendszerrel kapcsolatban az idén bevezetett

előírások óta, amelyek azt teszik kötelezővé, hogy ezen adatok törlését az érintettek kérésére a szolgáltatás nyújtójának haladéktalanul meg kell tenni. Erre viszont ez a javaslat egyáltalán nem tér ki. A javaslat indoklása elég keveset foglalkozik a kiemelt állami turisztikai beruházások során létrejött létesítmények új vagyonkezelőjének kijelölésével. Hiába jelölhető ki kizárólag 100 százalékos állami tulajdonú nonprofit cég, a vagyon törvény legutóbbi módosítása óta az állami cégek tulajdonosjog-gyakorlójává bárki, akár magánszemélyek, magáncégek is kijelölhetők, az ő döntésüket végrehajtani pedig az állami vagyonkezelőnek kötelessége lesz.

Láttuk már azt, hogy önök az adatszolgáltatásban és az adatbegyűjtésben korábban is jeleskedtek, egy uniós irányelvet átültettek olyan módon, hogy nemcsak az Európán kívüli repülőutakról szereznek be adatokat - mondjuk, ezt az uniós jog megengedi - hanem az Európán belüli utakról is. Azért azt jelzem, hogy az uniós országok közül nagyon sokan nem tették meg. Önök természetesen kapva kaptak az alkalmon, és már a repülőutakról is minden létező adatot begyűjtötték, nemcsak azt, hogy honnan hová utazik egy ember repülővel, hanem olyan adatoknak is a birtokában lesznek, egész pontosan a Tibek, azaz a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, hogy pontosan melyik napon, melyik városból, kivel utazott az illető, hol lakik, mi az e-mail-címe, mi a telefonszáma, mekkora csomagot vitt magával és azt is, hogy milyen bakkártyával, mennyit fizetett a repülőjegyért. Tehát pontosan látjuk, hogy önök gyakorlatilag minden téren egy megfigyelési rendszert hoznak létre Magyarországon, a Nagy Testvér most ezzel a törvénnyel akarja bevégezni azt, amit önök már korábban elkezdtek.

A törvényjavaslat másik része az adatgyűjtő szoftver közbeszerzésének nyerteséről, illetve gyakorlatilag a turisztikai terület gazdasági részéről ír. Tudjuk, hogy a szoftver közbeszerzésének nyertese az a Sagemcom Magyarország Kft., amelyik az elmúlt években azért elég nagyot ment a NER-féle közbeszerzésekben. Az étel- és italautomatáknak az adóhatósághoz való bekötéséhez szükséges automata felületei egységeket is ez a cég szállíthatta le nettó 3,9 milliárd forintért, az eredetileg tervezett 2,4 milliárd forint helyett. A cég alvállalkozókat is igénybe vett, köztük a Rogán Antal propagandaminiszter elektronikus aláírási szabadalmát is jegyző MobilSign Kft.-t. A cég egyetlen tulajdonosa dr. Kertész Balázs belvárosi ügyvéd, Rogán Antal egyik legfőbb bizalmasának egykori felesége, Pozsgai Petra. Ennek az a másik érdekessége, hogy a Magyar Posta automata felületei informatikai rendszere kialakításához is egy tanúsítványra volt szükség, amelyet a Rogán Antal feltalálótársaihoz köthető Hunguard Kft. adott ki, más nem is adhat ki.

Mindezek után nem meglepő, hogy a Sagemcom újabb sikert ért el, az ügyvezető igazgató ugyanis az a Dubi Zoltán, akinek korábban akadt egy vállalkozása, az immár végelszámolás alatt álló TSDM Holding

Kft., amelyben érdekelt volt Tiborcz István - Orbán Ráhel férje - az akkor még hozzá sorolt Green Investments & Solutions Kft.-n keresztül. A közbeszerzésre egyébként négy cég adott be pályázatot, ebből három érvénytelennek lett - valahogy, hogy, hogy nem - nyilvánítva. Nem meglepő, ha ezek után mindent a sajtó úgy találta, hogy Tiborcz István és Orbán Ráhel holdudvara találkozott egy kétmilliárdos közbeszerzésben.

A Magyar Szállodák és Éttermek Szövetsége szerint ez az egész gyakorlat, amit önök folytatnak, nagyon is szerencsés, mert kifehériti az ágazatot és csökkennek a vállalkozások adminisztrációs terhei. De azt tudjuk, hogy ennek a szövetségnek a vezetője Könnyid László, aki az utóbbi években a Századvég Gazdaságkutató több rendezvényén is részt vett, valamint tanulmányt is írt a turizmussal kapcsolatban a kormányzati kutatóközpontnak. Tehát enyhén szólva, hadd legyenek kétségeink afelől, hogy ez egy pártatlan vélemény!

A javaslat tehát egyértelműen arról szól, hogy a Tiborcz István- és a Rogán Antal-féle üzleti körök még nagyobb vagyonhoz jussanak, még inkább rátelepedhessenek a turisztikai iparra. Ez az egész jogszabály az ő lobbitevékenységük eredménye, rajtuk kívül gyakorlatilag senki nem jár jól ezzel a jogszabállyal. Az állami turisztikai ingatlanok vagyonkezelési joga ismeretlen érdekkörökhöz vándorolhat, míg a vendégek adatairól készülő gigantikus adatbázis elég komoly visszaélésekre ad lehetőséget.

A Párbeszéd nevében én arra szeretném önöket felszólítani, hogy nagyon vigyázzanak ezzel a Nagy Testvér-logikával, azzal, hogy önök mindenkiről, minden adatot be akarnak gyűjteni. Ne jöjjenek azzal, mert ezt ma már Magyarországon senki nem hiszi el, hogy önök természetesen a jogszabályoknak megfelelően kezelik ezeket az adatokat, hogy az uniós előírásoknak megfeleljenek, hogy semmilyen komoly visszaélésre nem lesz majd példa, pontosan tudjuk, hogy önök mire készülnek.

Annyira rettegnek attól, hogy ne adj' isten, a következő választást elveszíthetik, hogy minden alkalmat és minden lehetőséget megragadnak arra, hogy a választókról, a saját választóikról és a nem saját választóikról is adatokat gyűjtsenek, ezekkel visszaéljenek, esetleg a magyar állampolgárok százeseit, millióit fenyegetik, zsarolják azért, hogy önök a saját hatalmukat bebetonozzák.

A Párbeszéd nevében arra kérem önöket, hogy térjenek végre észhez, fejezzék be ezt a fajta adatgyűjtést, térjenek vissza arra az útra, amit önök 30 éve még magukénak vallottak, a demokrácia útjára. Fejezzék be ezt a putyini adatgyűjtést, megfigyelést és a saját hatalmuk bebetonozását, és fejezzék be azt, hogy folyamatosan kilopják az állami vagyont az emberek alól, és megpróbálnak mindent átruházni és átjatszani hol Tiborcz Istvánnak, hol Mészáros Lőrincnek, pontosan tudjuk, hogy teljesen mindegy, mert a végállomás úgyszólván Orbán Viktor családja.

A Párbeszéd nevében felszólítom önöket arra, hogy vonják vissza ezt a törvényjavaslatot, természetesen a Párbeszéd nem fogja ezt támogatni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Timea képviselő asszony. Végül megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az ellenzéki vezérszónokok felszólalásait hallottam, az az egyszerű ember jutott eszembe, akit azzal vicceltek meg, hogy bármiről beszéltek, őneki mindig ugyanaz jutott eszébe. Úgy látom, önöknél is ez a helyzet, hogy amikor egy olyan törvényjavaslat születik, amelyről szerencsére még Szabó Timea is elismeri, hogy egyébként nemzetközi példákat követ, hiszen Ausztriában, Németországban vagy Franciaországban ugyanilyen típusú adatszolgáltatási kötelezettség működik, ugyanilyen módon, elektronikusan gyűjtik az adatokat, sőt ezekben az országokban van, ahol közvetlenül a titkosszolgálatokhoz jutnak el olyan adatok és információk, amelyeket a külföldi utazókról gyűjtenek az adatszolgáltatás során a szálláshelyeken. Tehát nem tudom, hogy miért kell abban gondolkodniuk, hogy ha a kormány bármi szakmai javaslatot hoz a Ház elé, bármelyik esetben, amikor európai példákat azért vezet be Magyarországon - egyébként Szabó Timea által ugyan kormánypártinak titulált, de azért a szakmában hál' istennek, komoly elismerésekkel díjazott szakmai szövetség is azt állította egyébként a rendszerről -, ennek a feladata az, hogy tisztítsa a gazdaságot.

(10.20)

Azt gondolom, hogy a parlament képviselőjeként minden kormánypárti és ellenzéki képviselőnek is támogatnia kell azokat az indítványokat, amelyek arra irányulnak, hogy a magyar gazdaság szürke- és feketézónáját tovább csökkentésük és sikerüljön felszámolnunk, hiszen minden magyar vállalkozásnak az a tiszta terep szükséges, ahol egyenlő feltételek mellett tudnak versenyezni, és így a jobb szolgáltatás és a jobb ár tud érvényesülni.

Ebben a törvényjavaslatban három fontos területet kívánunk szabályozni. Az első terület az önök által oly sokat emlegetett Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ működése. Az adatszolgáltató központ már létrejött, ennek a működéséhez kell olyan jogszabályi háttérteret megalkotnunk, amely garantálja azt, hogy az adatszolgáltatási kötelezettségnek mindenki eleget fog tenni, magyarul, kötelező lesz valamennyi szolgáltató esetében az, hogy a szállásférőhely-szolgáltatást igénybe vevők adatait rögzítsék és ezeket az adatokat eljuttassák a központ részére; illetve az,

hogy az adatkezelés szabályai az egyéb más törvényben foglalt kötelezettségeknek is megfeleljenek.

Semmilyen különlegesség és semmilyen eltérő gyakorlat nem lesz attól, mint ami egyébként más nyugat-európai szolgáltatóknál van, hiszen Németországban és Ausztriában is ezeket az adatokat 24 órán belül továbbítani kell az adatrögzítő központ felé. Abban különbség van a különböző országok között, hogy ezeket az adatokat mennyi ideig kell megőrizni. Például Ausztriában van a leghosszabb szabályozás, ott hét évig kötelesek ezeket az adatokat eltárolni és rögzíteni. Tehát azt gondolom, hogy minden olyan felvétel, amely az ellenzéki képviselők részéről azt célozza, hogy a magyar és a külföldi vendégek adataival bárki is adatbázis-építésben vagy más célú tevékenységben gondolkodna, ez neveltséges és a valósághoz az égvilágon semmi köze nincs.

A törvényjavaslat második része a kiemelt célú turisztikai beruházások esetében módosít, illetve pontosít szabályokat annak érdekében, hogy a turisztikai szempontból kiemelt területeken az állami tulajdonban lévő ingatlanok fejlesztése minél nagyobb mennyiségben és minél nagyobb mértékben megtörténhessen. Az e tárgyban hozott törvény ugyanis azt célozza, hogy ezeket az állami tulajdonú ingatlanokat akár 30 évre lehessen bérbe adni, illetve vagyonhasznosításba adni annak érdekében, hogy az ezeken a területeken régóta álló, felhagyott, illetve régóta nem fejlesztett ingatlanokon is végre érdemi fejlesztések és beruházások valósuljanak meg.

Itt van egy disszonancia, amely a jelenlegi törvényi szabályozás, a turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló 2016. évi CLVI. törvény, illetve a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény között van, ezt kívánja rendezni a mostani jogszabály. Azt gondolom, nyugodtan azt jelezhetjük és mondhatjuk, hogy ez egy technikai jellegű módosítás.

Végül a harmadik terület, amellyel ez a törvényjavaslat foglalkozik, ez a vendégek adatainak a rögzítése. Eredendően a Belügyminisztérium által kezelt, az egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvénytervezet során merült fel, hogy nemzetbiztonsági, bűnüldözési, rendvédelmi és idegenrendészeti célból szükséges a szálláshelyvendégek adatainak megbízható rögzítése, valamint annak biztosítása, hogy a vendégadatokat az érintett szervek elektronikusan lekérdezhessék. Ebben sincs semmi újdonság. Ez ugyanígy működik pillanatnyilag Franciaországban, ugyanígy működik Németországban, és ugyanígy működik Ausztriában is. Azt gondolom, hogy ez valamennyi magyar állampolgár érdekét szolgálja, hiszen mindannyiunk biztonságának érdekében ezeket az adatokat elérhetővé kell tenni a bűnüldöző szervek részére.

Az eredeti koncepció szerint minden egyes szálláshely-szolgáltatónak magának kellett volna saját költségén interfészt kiépíteni a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat felé, ami jelentős költséggel járt volna. Ehhez képest a mostani szabályozás szerint az adatok

rögzítése során a bűnüldözési, illetve nemzetbiztonsági adatkezelési oknak nem szabad látszódnia, valamint az adatok központi tárhelyén kell hogy rögzítésre kerüljenek. Ebben az esetben a Nemzeti Turisztikai Adatszolgáltató Központ tulajdonosa, a Magyar Turisztikai Ügynökség lesz az, amely ezeket az adatokat rögzíti, és azok a szervek, amelyek jogosultak ezeknek az adatoknak a kezelésére, illetve az adatokhoz való hozzáférésre, a Magyar Turisztikai Ügynökségen keresztül fogják tudni elérni ezeket az adatokat. Tehát a szolgáltatóknak nem kell közvetlen kapcsolatba kerülniük egyetlen nyomozó vagy rendvédelmi hatósággal sem.

Tehát azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, összegezve, hogy ez a törvényjavaslat egy olyan rendszer bevezetését szolgálja és célozza, amelyre abszolút van példa Európában, és amely minden tekintetben azt a célt szolgálja, hogy a hazai turizmusról egyrészt a lehető legtöbb statisztikai adattal rendelkezünk annak érdekében, hogy a fejlesztéseket, a későbbi fejlesztések irányait ezeknek az adatoknak és az információknak a birtokában tudjuk majd meghatározni. Másrészt pedig elsősorban a külföldi vendégek mozgását illetően olyan információkhoz tudnak jutni a megfelelő rendészeti, illetve nemzetbiztonsági szervek, amelyek segítik megelőzni azt, hogy Magyarországon bármilyen terrorcselekmény vagy bármilyen bűncselekmény történjen. Ezért összefoglalóan ez a törvényjavaslat valamennyi magyar állampolgár biztonságát szolgálja.

Arra kérem önöket, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bánki Erik képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót az előre bejelentett felszólalónak, Potocskáné Kőrösi Anita jobbikos képviselő asszonynak.

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A turisztikai térségek fejlesztésének állami feladatairól szóló törvény és a kapcsolódó jogszabályok módosítása van a Ház előtt. Kérem, engedjék meg, hogy egyesével reagáljak az érintett módosításokra, és kezdem azzal, amiről ma a legkevesebb szó esett, a kiemelt állami turisztikai beruházások végrehajtására, üzemeltetésére, fenntartására és hasznosítására létrehozandó új gazdasági szervezettel.

Javasolnék egy nevet. Nem volt egyszerű össze-rakni, de adnék egy nevet, mert tegnap már egy ügynökséget... - a Beruházási Ügynökséget az állami magaspénzes beruházások kapcsán el fogják fogadni. Javasolom, hogy ezt az új céget, zrt.-t hívják úgy, hogy „nemzeti ortimév ügynökség”. Nem volt egyszerű összerakni Orbán, Rogán, Tiborcz, Mészáros és Vajna neveiből ezt a mozaikszót, de ezt díjmentesen biztosí-

tom önöknek, nem kérem a szabadalmat. Nem tudjuk, hogy miről fog szólni. Azt látjuk, hogy önök leginkább a Balaton térségében mindent ezeknek a családoknak játszanak át. Egyszerűen felhőborító! Igen, ez az önök javaslata, egy új gazdasági cég, nem a Magyar Turisztikai Ügynökség, most már kell egy másik.

Áttérnék arra a pontra, amit képviselőtársaim fessegettek. Amikor először elolvastam a törvényjavaslatot, higgyék el, én nem gondoltam ennek az adatvédelmi szempontból igen aggályos törvényjavaslatnak a másodlagos céljára. Először az önkormányzatok szempontjából közelítettem meg ezt a kérdést. Siófokon is azzal szembesülünk, hogy halomra építik az apartmanházakat a Balaton partjára, ezzel megakadályozva a gyönyörű szép balatoni panorámát is nem egy esetben. Azzal szembesülnek az ottani önkormányzatnál, hogy bizony, bizony nagyon nehéz az idegenforgalmi adót beszélni ezekből az apartmanházakból, hiszen tudjuk, hogy az apartmanházakban lévő ingatlanokat leginkább befektetési célból vásárolják meg a tulajdonosok, és egy szálláshely-szolgáltatást végeznek, de oda az ellenőrök nem mindig tudnak bejutni. Sőt, meg merem kockáztatni, hogy ezek a lakások, amelyeknek a nagyságrendje csak Siófokon több százra tehető, kiestek ebből az idegenforgalmi adó-körből.

Először azt gondoltam, hogy milyen jó lesz, hogy az önkormányzatok végre, hiszen ők is hozzá fognak férni ehhez az adatbázishoz, jobban tudják az ellenőrzéseket folytatni és ezzel magasabb idegenforgalmi adót és természetesen magasabb iparűzési adót is érhetnek el ezeknek az ingatlanoknak a kiadásából. De utána még egyszer vagy többször el kell olvasni, és feltűnik, hogy van benne egy olyan passzus, amit én egyszerűen nem is tudok hova tenni. A statisztikai adatok hozzáférési jogosultsága négy szereplő számára van meghatározva. Ez a Magyar Turisztikai Ügynökség, a helyi önkormányzat - gondolom, mindig az adott illetékes önkormányzat a saját adataihoz férhet hozzá -, az állami adóhatóság és a Központi Statisztikai Hivatal.

(10.30)

A jogszabályban az van, hogy a vendégek adatait rendőrségi, idegenrendészeti szervek ellenőrizhetik - ez teljesen rendben van, hiszen át kell adni majd, gondolom én, az okmányt, hiszen annak az adatait is rögzíteni kell majd ebben a rendszerben -, de nekem aggályos az, hogy a Központi Statisztikai Hivatal részére egyedi azonosításra alkalmas módon kell statisztikai célból átadni, egyedi azonosításra alkalmas módon. Itt tehát semmi másról nincs szó, mint hogy adatok nemcsak ebben az egy rendszerben lesznek, hanem egy másik rendszeren keresztül fognak a Központi Statisztikai Hivatalhoz átvándorolni, ez további informatikai réseket okozhat. Tehát nem csak egy helyen lesz ez meg, ez meglesz egyedi azonosításra alkalmas módon a Központi Statisztikai Hivatalnál. Én ezt

azért meggondolnám, hiszen eddig a Statisztikai Hivatal összesítetten kezelt adatokat, és nemzetre, korcsoportra tekintettel a turisztikai ágazatot elemezték, és kiadták azokat a jelentéseket, amelyek alapján elismerem azt, hogy a magyar gazdaság egyik húzóágazatáról beszélünk, de azért ez aggályos, és bízom benne, hogy a Központi Statisztikai Hivatal nem fogja tudni egyedi azonosításra alkalmas módon kezelni ezeket az adatokat.

Ugyan önök többször elmondták, hogy Németországban, Franciaországban is működik ez a rendszer, Szlovákia kimaradt ebből, Horvátországot sem hallottam. Akkor önöknek az a céljuk, hogy akik nem szeretnék, hogy tudják, hogy melyik szállóval kívül és hány napot töltenek el, azok a szomszédos országokba menjenek el, és akkor a szomszédos országok GDP-jét növeljék? Mert ez is cél. Akkor nem Sopronba fognak elmenni, hanem mennek tíz kilométerrel odébb, ahol nincs ez a kötelezettség, és akkor ott fogják elkölteni ezeket a pénzeket.

Én bízom benne, hogy önök meggondolják, és vissza fogják vonni ezt a törvényjavaslatot, vagy át-gondolják, és szigorítják akár az adatkezelésre vonatkozó rendelkezéseket, és én azt gondolom, hogy a vitában is kibontakozott, hogy az ellenzéki pártok ezt nem tudják ilyen formában támogatni. Bízom a jó szándékukban.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Potocskané Kőrösi Anita képviselő asszony. Megadom a szót Gréczy Zsolt képviselő úrnak, DK-képviselőcsoport.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Két megjegyzést szeretnék tenni ehhez a vitához. Az egyik, hogy a törvényjavaslat gyakorlatilag nyugodtan nevezhető lex Orbán Ráhelnek vagy lex Mészáros Lőrincnek, ugyanis ezek a fejlesztések, amelyek itt megvalósulnak, ezek gyakorlatilag a fejlesztésben magukat, a lábukat már megvető fideszes üzleti köröknek lesznek újabb gyarapodási lehetőségek, és azt gondolom, hogy ez mindenképpen... - és ezáltal az Orbán család fog további milliárdokhoz jutni. Ezt mi nem nézzük jó szemmel, és azt gondolom, hogy ennek előbb-utóbb nyilvánvalóan, bármikor is következik be a kormányváltás, súlyos jogi következményei kell hogy legyenek.

A másik pedig ez az egész megfigyelési ügy. Ez semmi másról nem szó valóban, mint magyarokról adatokat gyűjteni. Lehet, hogy egy francia polgár számára nem okoz problémát egy ilyen statisztika, mert eszébe nem jut, hogy a kormány mire használná, vagy hogy törvénytelenégekre használná ezeket az adatokat, viszont azt tudjuk, mert önök ezt még cáfolni is elfelejtették, hogy a Rogán-féle minisztérium most már a Facebookot is figyeli *(Derűltég a kormány-pártok soraiban.)*, és a kommenteket is figyeli. Tehát akkor miért ne gondolnánk azt, hogy ezeket az adatokat önök arra fogják használni, hogy mintegy afféle új

III/III-as rendszert hozzanak létre, és zsarolható állapotba hozzanak magyar állampolgárokat, hiszen ezekkel a megszerzett adatokkal politikai ellenfeleket, azok családtagjait, de egyszerű magyar állampolgárokat is zsarolhatóvá tesznek azzal, hogy ezeket az adatokat megpróbálják róluk összegyűjteni.

Azt gondolom, hogy ez a javaslat teljességgel elfogadhatatlan, és nem csak azért, mert visszahozza a pártállami idők rettenetes gyakorlatát, amelyről úgy gondoltuk 30 évvel ezelőtt, majdnem 30 évvel ezelőtt, hogy ideje ezeket meghaladni, és így aztán az ember különösen érti azt, hogy önök az ügynökakták nyilvánosságához is miért nem adták a nevüket, és miért voltak önök éppen azok, akik ezt a jogszabályt is megfűrták, pedig önök tekintik magukat a kommunizmus ellenségeinek és a nagy rendszerváltóknak. Ilyenkor derül ki, hogy azok a zsigerek nem múltak el még 30 év után sem a pártállamból, amit önök képviselnek, ami az MSZMP-re vont jellemző, és ezt rendkívüli módon aggályosnak tartom, sőt felháborítósnak is.

A Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot semmilyen módon nem tudja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP és a Párbeszéd sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gréczy képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Dömötör Csaba államtitkár úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Látom, hogy az ellenzéki pártok számára valaki körbeküldött egy felhívást *(Derültség.)*, hogy minél többször használják az „Orwell”, a „Nagy Testvér” és az „1984” kifejezéseket, de még ez sem ok arra, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy hazugságokat fogalmazzanak meg, főleg úgy, hogy azért a felszólalásokból is kiderül, hogy olyan gyakorlatokat ültet át a kormány a magyar gyakorlatba, amelyek nemzetközileg is bevett gyakorlatnak számítanak. Ezt önök is nagyon jól tudják.

Szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy az adatokhoz csak azok férhetnek hozzá, akiket a törvény erre egyébként is, amúgy is feljogosít, csak meghatározott feladat ellátására, és az adatokat egy év után törlik. Azt is szeretném elmondani önöknek még egyszer, hogy a kormány az előterjesztés előtt a Nemzeti Adatvédelmi Hatósággal egyeztetett, és az írásos javaslatokat be is építette az előterjesztésbe.

Akkor legyünk konkrétak, azt javasolom, tehát nézzük meg a nemzetközi gyakorlatokat! Nézzük, mondjuk, Ausztriát: ott meg kell adni ilyen esetekben a nevet, a születési dátumot, az állampolgárságot, a származási országot, az irányítószámot, külföldi vendégek esetében az utazási dokumentum fajtáját, kiállításának idejét, az érkezés és az elutazás dátumát.

Franciaországban: családi és keresztnév, születési hely és idő, állampolgárság, minden szállásadónak kötelező kitöltenie egy rendőrségi adatközlő lapot - tehát rendőrségi adatközlő lapot! - a külföldi vendégeikkel. Aztán nézzük Németországot: minden szálláshelyet kötelez a törvény, az ottani törvény a regisztrálásra, kivétel az egészségügyi üdülőkörhelyek és a vállalati üdülők, elektronikus rendszerek használhatók a vendégek adatainak kitöltésére és a vendég regisztrálására, a vendégek kézzel írják a bejelentőlapot, erre is kiter a német törvény.

A Jobbik képviselő asszonya fogalmazott úgy, hogy esetleg majd a magyarok Szlovákiába mennek, mert ott nincs ilyen szabályozás. Az a hírem van az ön számára, hogy ott is van ilyen szabályozás, úgyhogy el is mondanám, hogy mi: a szálláshely-szolgáltató köteles ellenőrizni a külföldi személyazonosságát, a vendégkönyvbe bevezetni a külföldi állampolgárságát és születési adatait, kitölteni a hivatalos bejelentőlapot, és ezt a bejelentkezéstől számított öt napon belül eljuttatni a terület szerinti idegenrendészeti hivatalhoz; lehetőség van ezt elvégezni elektronikus úton is. Tehát van ilyen szabályozás, amiről ön beszél, ebből is látszik, hogy amit állít, az valótlan.

Talán az LMP felvetése volt, az volt a kijelentés, már nincs itt - jól látom? - már nincs itt Csárdi képviselő úr, talán úgy fogalmazott, hogy haraggal tekintenek itt valakik Budapestre. Első nekifutásból tíz olyan fejlesztést mondanék, ami turisztikai szempontból is értelmezhető: a Dagály megújítása, az Iparművészeti Múzeum, a 4-es metró, ez a kormány volt az, amelyik befejezte, a Széll Kálmán tér megújítása, Közszerelői Egyetem, a Kossuth Lajos tér megújítása, a Ferenciek tere, a Zeneakadémia, az Erkel Színház, a Budapest Music Center, a Várkert Bazár megújítása. Most első nekifutásra tízet tudtam összeírni, de hosszan folytathatnám a sort, tehát a budapesti fejlesztésekkel kapcsolatos megállapítás sem állja meg a helyét.

Egyébként ami a számokat illeti, tavaly 12 millió vendég fordult meg nálunk, amint említettem, rekordévet zártunk, 30 millió vendégéjszakát töltöttek Magyarországon, hogyha 2010-hez képest nézem, akkor 59 százalékkal nőtt a vendégek száma. És hogyha azt kérdezi az ellenzék, mert volt ilyen kérdésfelvetés, hogy honnan tudjuk, hogy hogyan használja fel a rendelkezésre álló forrásokat a kormány, akkor engedjék meg, hogy megemlítsem például a Kisfaludy-programot, amely szállodáknak, illetve panzióknak szánt támogatást jelent, 2017 és 2030 között egyébként 300 milliárdos értékben. Ez elsősorban vidéki szálláshelyfejlesztéseket jelent.

(10.40)

Mindent összevetve szeretném megköszönni a hozzászólásokat, különös tekintettel azokra, amelyek a politikai vádaskodásokon túl szakmai javaslatokat is tartalmaztak. Szeretném önöket biztosítani afelől, hogy a törvényjavaslat minden pontja azt szolgálja,

hogy a magyar turizmus szintet lépjen. Azt gondolom, ez azért is közös érdek, mert nem csupán a gazdaság egy húzóágazatáról van szó, hanem a hazaszeretet egyik kiemelt terepéről. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3295. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mosóczi László államtitkár úrnak, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány számára 2010 óta a közlekedéspolitikai terén is prioritást jelent az emberek életminőségének és biztonságának javítása, az ország versenyképességének erősítése. Ágazati törekvésként a közlekedés színvonalának emelése és fenntarthatóságának biztosítása említhető. E szempontok együttesen határozzák meg a szakmapolitikai célokat, az elérésük érdekében megvalósult igen jelentős fejlesztéseket, a beruházásokat segítő és a közlekedési ágazat zavarmentes, költséghatékony működését biztosító eszközök és jogintézmények kialakítását.

A Ház előtt lévő aktuális törvényjavaslat ezeknek az említett eszközöknek a finomhangolásával segíti elő a kitűzött céljaink elérését. A javasolt módosítások hátterében elsősorban a technikai fejlődés, a kapcsolódó jogszabályokkal, különösen az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel való összhang megteremtése, az európai uniós jogharmonizáció végrehajtása és a felmerült jogalkotási pontosítások igénye áll.

A törvényjavaslat a közlekedéshez tartozó egyes részterületek kapcsán a következő fő elemeket foglalja magában. A közlekedési infrastruktúra-beruházások kapcsán lehetőséget teremt arra, hogy a gyorsforgalmi utak mintájára más, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűnek nyilvánított közlekedési infrastruktúra-beruházások kapcsán is lehetséges legyen a szükséges, meghatározott ásványi nyersanyagok kitermelésére célkitermelő helyeket létesíteni, a gyorsabb, gazdaságosabb, a környezetet kevésbé terhelő megvalósítás érdekében.

A kormány mérlegelte a gyorsutak megvalósításával kapcsolatos jogalkalmazási és fejlesztési tapasztalatokat is, ennek alapján felülvizsgálta a gyorsút - mint kategória - szükségességével összefüggő álláspontját.

Az útdíjtörvény módosítása megkönnyíti az úthasználók számára az államhatárt befelé átlépő díjköteles szakaszok használatát. A módosítás értelmében az államháztartáshoz kapcsolódó fizetős szakaszok esetén a határt átlépő díjköteles forgalom az első lehetséges helyszínen utólag is megvásárolhatja a jogsultságát. A díjköteles szakaszok terelőútként történő kijelölésére vonatkozó szabály is módosul, amely szerint 31 napot meghaladó tartós terelés esetén megszűnik a terelőútként kijelölt szakaszok jelenlegi mentessége annak érdekében, hogy e szakaszok használata ne adjon lehetőséget az útdíjfizetési kötelezettség tartós megkerülésére.

A járművezetők képzése terén a módosítás célja a közlekedésbiztonság javítása és az ügyfelek adminisztratív terheinek, a vizsgákkal kapcsolatos várakozási időknél a csökkentése az állami közútjárművezetők vizsgáztatási feladatainak egy önálló, állami tulajdonban álló szervezethez telepítésével.

A kerékpározás feltételeinek javítását támogatja egy jogértelmezést segítő módosítás, amely egyértelműsíti, hogy a kerékpárutak közútkezelője által önkormányzati kerékpárutakon elvégzett értéknövelő beruházások által létrehozott vagyontárgyak az átadással nem maradnak a közútkezelő tulajdonában, hanem azokat térítésmentesen átadják az illetékes önkormányzat részére.

A légi közlekedésről szóló törvény módosításai biztosítják az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel való teljes összhangot, továbbá a katonai légügyi és a polgári légi közlekedési hatóságok ügyintézési határidejének összehangolását.

A törvényt módosítás emellett jogharmonizációs szempontú pontosításokat is tartalmaz. Szélesíti a légi közlekedési hatóságnál eljárást kezdeményező szervezetek hatósági eljárási díj alóli mentességének lehetőségét. A légi, a vasúti és a vízi közlekedési balesetek és egyéb közlekedési események szakmai vizsgálatáról szóló 2005. évi CLXXXIV. törvény módosítása jogharmonizációs célt szolgál, és elősegíti a közlekedésbiztonsági szervezet hatékony foglalkoztatását.

Két további törvény módosítására szintén európai uniós jogharmonizáció, valamint az uniós szabályok értelmében elkerülhetetlen piacnyitásra való felkészülés érdekében van szükség. A vasúti közlekedésről szóló törvény jelen módosítása kapcsán a kapcsolódó uniós irányelvnek megfelelően a vertikálisan integrált vállalkozásokon, az úgynevezett holdingstruktúrán - mint például a MÁV-csoport - belül a vasúti pályahálózat-működtető pártatlan és részrehajlástól mentes működését biztosító garanciákat rögzít. Minderre annak érdekében van szükség, hogy a vasúti pályahálózatokon a közlekedés az áru fuvarozó és személyszállító társaságok számára egyenlő feltételek mellett legyen biztosított.

A személyszállításról szóló törvény módosításának célja szintén a jogszabály uniós irányelvek rendelkezéseivel történő összhangba hozása. A javasolt

módosítás a vasúti piacfelügyeleti szabályokhoz hasonlóan megteremti a közúti személyszállítási szolgáltatások piacfelügyeletének jogi kereteit. Ezzel az autóbuzos személyszállításra vonatkozó rendelkezések megtartását elmulasztó szolgáltatókkal szembeni szankciók kiszabásának lehetősége biztosítottá válik. A jogszabály megalkotása különösen időszerű, figyelemmel arra, hogy 2019-ben megnyílik az autóbuzos közúti személyszállítási piac az Európai Unión belül. A piacfelügyelet révén a hazai autóbuzos vállalkozások egy rendezett, szabályozott piacon működve időben tudnak felkészülni a piacnyitás követelményeire.

Tisztelt Ház! Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosítása a közlekedési ágazat több területét is lefedi, annak elfogadása a kormány céljainak végrehajtásához szükséges intézkedések megvalósítását szolgálja. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/3295. számú törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mosóczi László államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több szabályozási területet érintően tartalmaz pontosításokat és előremutató rendelkezéseket egyes közlekedési tárgyú kérdésekben.

A törvényjavaslat több ágazati szabályozás módosítását foglalja magában, emellett az indítvány egyik lényeges pontja az úgynevezett vasúti csomag, amellyel az európai uniós tagságunkból fakadó jogharmonizációs elvárásoknak teszünk eleget. Az előterjesztés célja a közlekedési szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásban. A módosítások a közlekedési infrastruktúra-beruházások hatékonyabb megvalósítását, a meglévő szabályozási környezet korszerűsítését szolgálják.

A javaslat egyebek mellett az autóbuzos személyszállítási piac eredményes és zavartalan működése, a tisztességes és hatékony piaci verseny fenntartásának elősegítése érdekében piacfelügyeleti tevékenység bevezetésére tesz javaslatot. Az intézkedéssel a hazai vállalkozások egy rendezett, szabályozott piacon való működés mellett időben fel tudnak készülni a 2019-ben megnyíló autóbuzos közúti személyszállítási piacon való működés követelményeire.

Tisztelt Ház! A törvény módosítás továbbá megteremti annak a lehetőségét, hogy a teljes egészében magántőke bevonásával megvalósuló útépitések esetén a miniszter engedélyezheti, hogy az építési

engedély a száz százalékban magánforrást biztosító szervezet nevére szójjon, és az építetetői feladatokat elláthassa.

(10.50)

Ezzel a módosítással jelentősen lerövidülhet az egyes beruházások megvalósítási ideje.

A törvényjavaslat kiterjed az autóvezetés oktatására, valamint a vizsgáztatásra és a vizsgabiztosok vonatkozó rendelkezéseire is. A törvény módosítás értelmében a járművezetői vizsgabiztosok, a műszaki vizsga-biztosok, a szakoktatók és az iskolavezetők képzését, továbbképzését a jövőben a KTI Közlekedéstudományi Nonprofit Kft. végezné, míg a vizsgaközpontok ellátnák a közúti járművezetők utánpótlását, képzésfelügyeletét, a közúti közlekedési szakemberek vizsgáztatását, a képzés felügyeletét, valamint a közúti járművezetők pályaalalmassági vizsgáival kapcsolatos feladatokat is.

A javaslatban egyes közlekedési ágazatokról külön pontban kezdeményez módosításokat a kormány. A légi közlekedésre vonatkozóan a tervezetben foglaltakkal egyszerűbbé válik a repülőterek zajgátló védőövezeteinek kijelölése. Az egyébként költséges és hosszadalmas zajgátló védőövezetek kijelölése csak azon repülőterek esetében történjen meg, amelyek zajgátló védőövezetei nem terjeszkednek a repülőterek területén túl. A módosítás csökkenti az egyébként minimális forgalommal rendelkező repülőterek anyagi terheit.

A vasúti csomagot érintően az egyes európai vasúti térségek nagyobb fokú integrációjához ki kell terjeszteni a szabad hozzáférés elvét a belföldi vasúti piacokra, továbbá az infrastruktúrához való egyenlő hozzáférés biztosítása érdekében meg kell reformálni a pályahálózatot működtetők irányítását is. Fontos cél a pályahálózat-működtetők függetlenségének erősítése, a megkülönböztetésmentes hozzáférés biztosítása az új vasúti társaságok számára, valamint a pályahálózatok hatékonyabb használatának biztosítására.

A személyszállítási szolgáltatásokat figyelembe véve a belföldi személyszállítási szolgáltatások piacának megnyitása érdekében a vállalkozói vasúti társaságok méltányos, megkülönböztetésmentes és átlátható feltételek mellett az összes tagállamban meg kell hogy kapják a hozzáférési jogot a vasúti infrastruktúrához. A vállalkozó vasúti társaságoknak biztosítani kell a jogot arra, hogy bármilyen állomáson utasokat vegyenek fel, és azok számára másik állomáson biztosítsák a leszállást.

A kerékpárutakkal kapcsolatban a kormány a kerékpározás növekvő népszerűségére, a fenntarthatósági, klímavédelmi, turisztikai, nemzetgazdasági, továbbá egészségügyi szempontokra tekintettel támogatja a biztonságos kerékpáros közlekedés további térnyerését.

Ezen szándék alapján kerül sor a közúti közlekedésről szóló törvényben a Magyar Közút Nonprofit Zrt. által végzett, a kerékpárutakat érintő fejlesztésekkel kapcsolatos rendelkezések értelmező jellegű pontosítására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány számára fontos, hogy Magyarországon a közlekedési ágazatokban biztosítva legyen a folyamatos fejlődés. A törvényjavaslat számos olyan intézkedést és pontosítást tartalmaz, amelyek valamennyi ágazatban javítják a hazai közlekedés feltételeit, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Böröcz László képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr szavaiból egyetlenegy dolog maradt ki itt a prioritások felsorolása közül, ez pedig nem más - már legalábbis, ami a kormányzat közlekedéspolitikai céljait illeti -, mint az, hogy a Mészáros család egyre jobban gyarapodhasson. Tehát ezt azért tegyük hozzá.

Az előttünk lévő törvényjavaslat 12 korábbi törvényt módosítana, és mint derék korpulens alkatomból is látszik, én még étel formájában sem szeretem a salátát, nem ám, hogy ebben a formában, ahogy ez idekerült. Ezért egyébként nehéz a dolgunk, hiszen megnehezíti a végső állásfoglalást. Vannak ennek a törvénymódosítási javaslatnak olyan elemei, amelyeket bizony teljes szívvel támogatni tudunk, szakmailag egyáltalán mindenféle szempontból. Viszont vannak olyanok - és ezt ki kell mondani -, amelyek teljes mértékben elfogadhatatlanok lesznek.

Kezdjük az elején, és talán ez is egy példa lesz arra, hogy nem akarunk mi a kákán is csomót keresni, ami támogatható, azt támogatni fogjuk. A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. számú törvény módosítása egy ilyen dolog. A járművezetői vizsgabiztosok, műszakvizsga-biztosok, szakoktatók, iskolavezetők képzése és továbbképzése a szakirányú műszaki felsőoktatási intézményekből a KTI Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft.-hez kerül át, amely minisztériumi háttérintézmény.

A hatósági engedélyezés változatlanul a Közlekedési Hatóságnál marad. A módosítás véleményünk szerint támogatható, mert bár az indoklás ezt nem tartalmazza; tehát tessék nézni, ebben is akkor segítünk egy kicsit. Mi mondjuk el, hogy bizony a feladat kormányzati háttérintézmény által történő, tehát egy kézben lévő ellátása segítheti a járművezető-képzés oktatói hátterének erősítését, a képzés egységessé tételét, és a vizsgakövetelmények képzéssel történő összehangolását, az esetleges kiskapuk bezárását. A műszakvizsga-biztosok tevékenységének folytatásánál a javaslat szigorítást tartalmaz. A 2. § szerint

műszakvizsga-biztosként csak olyan személy járhat el, aki a Közlekedési Hatóság által kiadott engedéllyel rendelkezik. A módosítás szakmailag megalapozott, még egyszer mondom, támogatható.

A 13-14. § kivezeti a törvényből az Orbán-kormány által kitalált és csúfos kudarccal zárult gyorsút fogalmát és az erre meghatározott speciális paramétereket. A megszűnő gyorsutak nem lesznek a továbbiakban a gyorsforgalmi úthálózat elemei, hanem átkerülnek a fő közlekedési utak közé, ahová egyébként közlekedésszakmai szempontból eddig is tartoztak, így egy rövid távú politikai szemfényvesztés távozik a jogrendből.

A javaslat 2. és 8., egyébként összefüggő pontjai, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások megvalósításának gyorsításáról és egyszerűsítéséről szóló 2006. évi LIII. törvény módosítása azonban már kérdéseket vet fel. A bányászattal kapcsolatos törvény 15-16. §-a tekintetében már az indoklás is nagyon beszédes, megkímélem önöket attól, hogy ezt idézzem, felolvassam.

Konklúzió: ez ismét egy a számtalan törvénymódosításuk közül, amelyek a nemzetgazdasági törvény elsődlegességét biztosítják az ágazati szabályozáshoz képest. A nemzetgazdasági törvény léte számos tekintetben ugyanolyan kártékony eleme a jelenlegi kormányzásnak, mint a környezeti és természetvédelmi intézményrendszernek a felszámolása, ami a napokban is zajlik. Nem a közlekedésfejlesztés igényei, hanem a környezet- és természetvédelem követelményei kellene hogy meghatározzák egy kitermelőhely létesítését, és az onnan kitermelt, úgymond nem hasznosítható anyagok sorsát egyaránt. A javaslat éppen ezért veszélyes, mert a környezetvédelmi szabályozással nem koherens, ráadásul a nemzetgazdasági törvény alkalmazása révén a környezetvédelmi kontroll időben és a bevonható érdekelt, hatósági eljárási rend tekintetében is korlátozott. Úgyhogy nem támogatjuk ezt a módosítást. Szerintem világosan megmagyaráztam, hogy miért nem.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházásokról szóló törvény javasolt módosítása szintén nem elfogadható. Az 51. §, a törvény kiegészítése lehetővé teszi a vonalas létesítmény nyomvonalának 10-10 kilométeres szélességi körzetében úgynevezett célkitermelőhely létesítését - homok, kavics, agyag, ásványi nyersanyag. Az új rendelkezés természetesen lehetővé teszi ezekben az esetekben is a környezet- és természetvédelmi eljárások felgyorsítását, a civil kontroll és a lakossági ellenállás leszerelését, végeredményben a környezet- és természetvédelmi érdekek teljes negligálását. Hogyan is mondhatnánk mi erre igent? Hát sehogy!

A légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosításánál egyetlenegy észrevételt tennék. A 22. §-nál a kiegészítés meghatározza azon repülőterek körét, amelyeknél legalább a repülőtér területét elérő zajgátló övezetet kell kijelölni. Az eddigi szabályozásban ez a kötelelem minden repülőtérre kiterjedt.

A szabályozás fellazítása hosszú távon véleményünk szerint komoly kockázatokkal jár, és számos előrelátható, de most figyelmen kívül hagyott konfliktust ágyaz be a rendszerbe. A kisrepülőterek forgalma ugyanis nem konstans, hanem az idő múlásával változhat, növekedhet is.

(11.00)

Ha védőövezet hiányában a környező területekre építkeznek - márpedig védőövezet hiányában ezt legálisan megtehetik -, oda állandó lakosság költözik, akkor a megnövekedő forgalom állandósuló konfliktust szül az üzemeltető és a lakosság között. Az ingatlanok ilyenkor leértékelődnek, az üzemeltető viszont feltartja a kezét, azt mondván, hogy mindent jogszereűen csinált, és ebben a formában igaza is lesz. A környezetvédelmi biztonsági garanciák üzleti okokból való kivételének előbb-utóbb nagy lesz a kára.

A vízi közlekedésről szóló és a gyorsforgalmi közúthálózatról szóló törvények módosítását elfogadhatónak találjuk, támogatjuk, azokkal nincsen probléma. Annál több akad viszont a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása miatt. Már a nyitás is döbbenetes, tisztelt képviselőtársaim!

A 35. § beiktat egy új fogalmat a vasúti pályák, pályahálózatok kiépítésével, finanszírozásával és a pályahálózat-működtető jogosultságokkal kapcsolatban. Ez pedig mi más, mint a Gyurcsány elmúlt nyolc évének Fidesz általi egyik legjobban bírált gyakorlata, az úgynevezett PPP-rendszer, a köz- és magánszféra együttműködésének hazudott összefonódás, amellyel gátlástalanul lehet kiszivattyúzni a közpénzt nemcsak a beruházások, de a fenntartás, üzemeltetés idején is.

Végül is a vasúti infrastruktúrát sokkal eredményesebben... - az eredményesebbet kéretik idézőjelbe tenni, ez majd az önök strómanjai által lesz eredményesebb. Tehát ilyen formában eredményesebben megvalósítható lehet, mint az autópályákon, ahol a kedves igénybevevők közvetlenül szembesülnek a horrorisztikus autópálya-használati díjakkal. Itt majd szintén az állam áll helyt. A jövő költségvetéseiben nemcsak autópálya rendelkezésre állási díj, hanem vasúti pálya rendelkezésre állási díj is lehet 100 milliárdos összegben.

Kérdés, hogy ami egy EU-irányelvben lehetőségként jelenik meg csupán, miért szükséges önök által a hazai jogrend elemévé tenni, bevállalva annak kockázatát, hogy előbb-utóbb lesz olyan politikus meg oligarcha, aki majd él is ezzel a lehetőséggel, és lehet azt mondani, hogy mi állandóan mérsárolszunk, de azért lássuk be, ez nem elő-, hanem inkább utóítélet, tapasztalat. Bizony, „oberstrómanführer” úr majd jelentkezik, és élni fog ezekkel a kínálkozó lehetőségekkel.

A 38. § részletezi a kiszervezés feltételrendszerét, és azt az evidenciát, hogy a kiszervezett feladatokért való végső felelősség mindenképpen a pályahálózat-

működtetőt terheli. Tehát a kiszervezéssel végső soron csak rosszul járhatunk. Elfogadhatatlan! Önöktől kölcsönzött szófordulattal: ez veszélyes.

A közlekedési balesetek és közlekedésbiztonsági események szakmai vizsgálatáról és a NAV-ról szóló törvények módosítása szintén csak támogatható, nem úgy a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. számú törvény módosítása. A módosító indítványok itt is fogalmi meghatározások bővítésével kezdődnek. Az 53. § paragrafus először az átszállójegy fogalmát vezeti be, amely egy vagy több vasúttársaság által működtetett, egymást követő vasúti szolgáltatásokra vonatkozó jegy.

Miközben a közösségi közlekedési szolgáltatások teljes átjárhatóságának megteremtése a cél, legalábbis papíron, ez sajnos kis lépésekben valósul csak meg Magyarországon. Törvényt módosítanak, hogy a MÁV és a GYSEV közötti átszállás egy jegybe beleférjen. Teszik ahelyett, hogy minden - értsd ez alatt: helyi, helyközi autóbuszos, vasúti és hajózási - közösségi közlekedési szolgáltatót bevonnának a rendszerbe, ami persze nem átszállójegyet, hanem egy adott viszonylatra szóló, szolgáltatótól független integrált jegyet jelentene.

A következő új fogalom a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások fogalma, amely legalább 250 kilométer/órás sebességre képes vonalakat jelent. A módosítás háttérében két olyan politikai bejelentés áll, amely nagy sebességű vasútvonalak kiépítését ígéri Budapest-Pozsony-Varsó, illetve Budapest-Kolozsvár útvonalon. Mindkét elképzelést elhibázottnak tartjuk. Meg is magyarázom, miért. A nagy sebességű európai hálózathoz történő csatlakozásunk útvonala valóban a Budapest-Pozsony vonalon kezdődik, de nem Varsó, hanem Bécs irányába folytatódik. Ha valamiben a magyar kormánynak lépni kellene, akkor az ennek a szakasznak a megépítése akkorra, amikor az osztrák fővárost nyugat vagy észak felől eléri az első nagy sebességű vonalak.

A hosszú távon kiépülő hálózatra történő rácsatlakozásunk a meghatározó, nem az, hogy irreális nyomvonalú és távolságú hálózati elemeket tervezünk és finanszírozunk szerte Európában és főként nem szigetüzemben. A Budapest-Kolozsvár útvonal kijelölése a Királyhágón át műszaki, gazdasági és környezetvédelmi rémálom lehet. A teljesen szükségtelen, soha meg nem térülő kapacitás létesítéséről nem is beszélve. Ebben tökéletesen hasonlít a megvalósulás küszöbén álló, sajnos immár 700 milliárdosnak mondott Budapest-Kelebia vonalhoz, ami pedig csak egy normál 160 kilométer/órás pálya lenne.

Kolozsvárnak és Székelyföldnek nem egy 2040-ben esetleg megépülő nagy sebességű vasútra, hanem már tegnapra, mára, de leginkább legkésőbb holnapra, ha a realitásokat is nézzük, akkor '22-'23-ra egy 120-160 kilométer/órás hagyományos vasúti összeköttetésre lenne szüksége.

Szijjártó Péter és román kollégája nem tudja, miről beszélnek, amikor nagy sebességű vasutakat ígérnek ma, amikor, nézzük csak a valóságot: Budapest-

Kolozsvár között napi három vonatpár közlekedik 400 kilométeren 8 óra 30 perces menetidővel, mintegy 600 fő/nap férőhely kapacitással. Csíkszeredába ebből kettő vonatpár jut el 720 kilométeren 14-15 órás menetidővel. A nemzetközi gyorsvonatok átlagsebessége mindkét viszonylatban nagyjából 47-49 kilométer/óra. De nem csak az anyaország és Székelyföld közötti közlekedési kapcsolata tragikus. Székelyföld belső közlekedésére ez hatványozottan igaz. Marosvásárhely és Csíkszereda között is mindössze napi kettő gyorsvonat közlekedik. Ebből az egyik a Budapestről induló Hargita-IC. Az ezen felül még létező helyi személyvonatok 190 kilométeren hat és fél órás menetidőt teljesítenek. Ez 29 kilométer/órás átlag. Szavak vannak, cselekvés viszont három évtizede nincs. Székelyföld Budapeستől és saját belső fővárosától is teljes elszakítotttságban él.

Nem értem, hogy az Orbán-kormány ezzel szemben hol él. Szatyorban, tényleg, ha nem látja ezeket a realitásokat? Nem feltétlenül szalonképes jelző, de ez a csigalassúságú szolgáltatás Magyarország és Románia között a mai magyar fiatalok által csak szőrös kerékű vonatoknak nevezett, le- vagy felhúzzhatatlan ablakú, minden felülete, beleértve az üléskárpitokat is, mocskos, büdös, adott esetben rózsaszírom helyett kitépett tyúktollakkal borított, a '89 előtti állapotokra hajazó vagonokkal, motorkocsikkal történik. Ehhez képest, kérem szépen, képviselőtársaim, a magyar BZ egy valóságos Orient Expressz.

Az 54. § a helyi autóbuzos közösségi közlekedést fenntartó önkormányzatokra ró újabb adminisztrációs terheket, de azt hiszem, hogy ebben a körben erre már igazándiból nem lesz időm. Azt hiszem, kérek még egy kétperces fölszólalási lehetőséget, mert itt van az egyik kutya elásva, ebben a törvényjavaslatban. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraitban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót Moring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának, jegyző úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat több ágazati szabályozás módosítását tartalmazza. Az intézkedéseket jellemzően a jogrendszer egységességét képező módosítások és a jogalkalmazással felmerülő gyakorlati kérdések kezelése indokolja.

Az európai uniós tagságból fakadó jogharmonizációs szükségletek kezelése is lényeges eleme a törvénytervezetnek. Ha a 2016/2370. számú EU-irányelv módosította az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvet a belföldi személyszállítási szolgáltatások piacának a megnyitása és a vasúti infrastruktúra irányítása okán, így ezt át kell ültetni a hazai jogrendbe. A jogharmonizáció mellett a kapcsolódó jogszabályok, így az általános közüzemrendtartásról szóló

törvény módosítása is szükséges. A módosítások továbbá a közlekedési infrastrukturális beruházások hatékonyabb megvalósítását, a meglévő szabályozási környezet korszerűsítését szolgálják, elfogadásuk hiányában sérülhet a beruházások hatékony megvalósításához fűződő nemzetgazdasági érdek, a jogrendszer egységességének követelménye.

(11.10)

A jogalkotási pontosítás hiányában a kerékpárutak tekintetében a fejlesztéssel, felújítással, illetve a beruházással létrehozott vagyontárgyak a Magyar Közút Zrt. tulajdonában maradnak, vagy a gyakorlatban nagyon hosszadalmas, akár évekig tartó vagyonátadás keretében lehet csak helyzetét kezelni. Jelen törvényjavaslat szerint viszont - a műszaki átadás-átvétel eljárással - e törvény erejénél fogva térítésmentesen az illetékes helyi önkormányzat tulajdonába kerül.

A törvényjavaslat elfogadása hiányában a jogharmonizációs kötelezettségek elmulasztása - az azzal járó kötelezettségszegési eljárások bekövetkeztével - közvetlenül kimutatható gazdasági érdeksérelmet okozhat az országnak. A költségvetési hatások mellett így például az autóbuzos piacfelügyeleti rend bevezetésének hiányában a hazai autóbuzos vállalkozások nehezebben tudnának felkészülni az európai uniós piacnyitás következményeire. Az intézkedéssel viszont a hazai vállalkozások egy rendezett, szabályozott piacon való működés mellett időben fel tudnak készülni a 2019-ben megnyíló autóbuzos közúti személyszállítási piacon való működés követelményeire.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat több más törvény módosítását is érinti, ezek közül néhányat szeretnék kiemelni. Az egyik a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény módosítása. A tervezetben foglaltakkal egyszerűbbé válik a repülőterek zajgátló védőövezeteinek kijelölése. A légi közlekedésről szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy az egyébként költséges és hosszadalmas zajgátló védőövezetek kijelölése csak azon repülőterek esetében történjen meg, amelyek zajgátló védőövezetei nem terjednek túl a repülőterek fizikai területén.

A módosítás csökkenti az egyébként minimális forgalommal rendelkező repülőterek anyagi terhet, és maga a repülőter nem jelent különösebb zajterhelést a környező települések lakosságára nézve. Szélesedik továbbá a honvédelmi tárca alárendeltségébe tartozó polgári légi közlekedési hatóságnál eljárást kezdeményező hatósági eljárási díj alól mentességet élvező szervezetek köre. A mentesség a továbbiakban sem vonatkozik azonban - a versenyjogi szempontokra figyelemmel - a gazdasági társasági formában működő háttérintézményekre. A módosítással pontosításra kerül a légijármű-vezetés vizsgáztatása során a légi jármű parancsnokának a személye, akihez a felelősség kötődik.

A másik kiemelkedően fontos, jogharmonizációs célt szolgáló módosítás a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása. A módosítás az úgynevezett vasúti csomag részét képező, a 2012/34/EU, európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló irányelv átültetését szolgálja. Az irányelvnek megfelelően a vasúti közlekedésről szóló törvényben szabályozásra kerül a vertikálisan integrált vállalkozásokban az úgynevezett holding-struktúra, mint például a MÁV-csoporton belül a vasúti pályahálózat-működtetők pártatlan és részrehajlásmentes működését biztosító garanciák.

Az alapvető feladatok közé tartozik a menetrend-szerkesztési és hálózat-hozzáférési díj megállapítása, beszedése. Ezen alapvető feladatok függetlenségének követelménye a pénzügyi átláthatóság és a vasúti társaságokkal történő kooperáció annak érdekében, hogy a vasúti pályahálózatokon a közlekedés az áru-fuvarozó és személyszállító vasúti társaságok számára egyenlő feltételek mellett, diszkriminációmentesen legyen biztosítva. Az irányelv átültetésével a módosítás erősíti az átláthatóság pénzügyi szervezeti garanciáit, csökkentve a pályahálózat-működtetők és a vállalkozó vasúti társaságok esetleges keresztfinanszírozásából fakadó kockázatokat.

Végül pedig a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szeretnék néhány szót szólni. A módosítás magában foglalja a hazai buszgyártás erősítése érdekében szükséges intézkedéseket. Idesorolható a Nemzeti Autóbusz Beszerzési Bizottság részére történő adatszolgáltatás, amely egyrészt a helyi autóbuszos személyszállítási közszolgáltatást ellátó önkormányzatok, illetve a tulajdonosijog-gyakorlásuk alá tartozó vagy megbízott gazdálkodó szervezetek meglévő autóbusz-állománnyáról, valamint a tervezett autóbusz-beszerzéseikről történik. A tervezett autóbusz-beszerzésekkel kapcsolatos adatszolgáltatással kapcsolatban gyakorlati alkalmazási problémák merültek fel. A közbeszerzések, illetve a pályázatások során az autóbusz-beszerzésekről és a szolgáltatásvásárlásokról szóló döntés meghozatala előtt az információk nem nyilvánosak, így azokról adatszolgáltatást előírni nem lehet. Ezért utólagos adatszolgáltatási előírást tartalmaz a tervezet.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása szükséges a korábban említett vasúti csomag egyes rendelkezései átültetéséhez is. A módosítás célja a fentiek szerint a belföldi személyszállítási szolgáltatások piacának észszerű keretek között történő hazai megnyitása és a vasúti infrastruktúra irányítása okán szükséges módosítások átvezetése.

A vállalkozó vasúti társaságoknak biztosítani kell a jogot arra, hogy bármely állomáson utasokat vegyenek fel, és azok számára egy másik állomáson biztosítsák a leszállást. A tagállamok korlátozhatják a hozzáférési jogot olyan adott kiindulási és adott célállomás közötti személyszállítási szolgáltatások esetében, amelyeknél egy vagy több közszolgáltatási szerződés is ugyanazt az útvonalat vagy annak alternatíváját

fedile, amennyiben e jog gyakorlása veszélyeztetné az érintett közszolgáltatási szerződés vagy szerződések gazdasági egyensúlyát.

Azt, hogy a közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlya veszélybe kerülne-e, a tagállami igazgatási szervnek vagy szerveknek kell megállapítaniuk objektív gazdasági elemzés alapján, a döntésüket előre meghatározott kritériumokra alapozva.

A nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások piacának fejlesztése, a rendelkezésre álló infrastruktúra optimális kihasználásának elősegítése, valamint a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások versenyképességének az utasok számára kedvező hatásokkal járó javítása során a vasúti igazgatási szerv az irányelv keretei között a nagy sebességű személyszállítási szolgáltatások szervezett működtetését megvizsgálja. Amennyiben a vasúti igazgatási szerv elemzést követően azt állapítja meg, hogy az egy adott kiindulási és célállomás között működtetni tervezett nagy sebességű személyszállítási szolgáltatás veszélyezteti az ugyanazon útvonalat vagy annak alternatíváját lefedő közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát, az igazgatási szervnek jeleznie kell a szolgáltatás azon lehetséges módosításait, amelyekkel biztosítható lenne, hogy a hozzáférési jog megadásának feltételei teljesüljenek. E módosítások magukba foglalhatják a tervezett szolgáltatás módosítását is.

A törvény módosítása továbbá a vasúti piacfelügyeleti szabályokhoz hasonlóan megteremti a közúti személyszállítás szolgáltatása piacfelügyeletének jogi kereteit is. A javasolt szabályozással áttételesen az autóbusz utazók jogainak védelme is jelentősen erősödik, hiszen az autóbuszos személyszállításra vonatkozó rendelkezések megtartását elmulasztó szolgáltatókkal szemben a szankció kiszabásának lehetőségét is megteremti.

A személyszállítási szolgáltatókról szóló törvény módosítása lehetőséget biztosít a piacfelügyeleti tevékenység szabályozására, továbbá e tevékenység finanszírozásának fedezetét biztosító piacfelügyeleti díjjal kapcsolatos szabályozási keretek meghatározására is.

A jogszabály megalkotásának szükségessége, időszerűsége nem halasztható, figyelemmel arra is, hogy 2019-ben megnyílik az autóbuszos közúti személyszállítási piac az Európai Unión belül, így a hazai autóbuszos vállalkozások egy rendezett, szabályozott piacon való működés mellett időben tudnak felkészülni a piacnyitás követelményeire.

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény 15/A. §-a alapján az autóbuszos személyszállító szolgáltatók az autóbuszos piacfelügyeleti és utasjogi hatóság részére piacfelügyeleti díjat kötelesek fizetni.

Tisztelt Ház! Felszólalásomban csupán néhány változásra hívtam fel a figyelmet, hiszen tudjuk, hogy a törvénycsomag még számos egyéb módosítást is tartalmaz. A KDNP-frakció a törvényjavaslat elfogadását támogatja, és bízom abban, hogy képviselőtársaim is ezt teszik.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Móring József Attila képviselő úr, jegyző úr. Most megadom a szót Molnár Gyula képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MOLNÁR GYULA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Kicsit kicserélődött a közönség, úgy-hogy elmondom, amit az előző hozzászólásomban is elmondtam, hogy mindig az a kérdés, hogy amikor le-ülnek és egy ilyen törvényjavaslatnak nekiugranak, akkor mi van a fejükben. Itt azt látom, hogy valami hihetetlen nagyot próbáltak meg markolni.

Nem pontosan értem, hogy Palkovics miniszter úrnak és a tárcájának ez most hogyan jött így hirtelen. Én gyakorlatilag 11-et számoltam, csak mondom, job-bikos képviselőtársak (*Ander Balázs felé.*), nem fo-gunk összeveszni, ön 12-t mondott, tehát 11 törvény-hez hozzányúlunk ebben az ügyben, és gyakorlatilag én azt érzékelttem a két kormánypárti hozzászólón, ne bántódjanak meg, tisztelt uraim, hogy fogalmuk sincs arról, hogy mit olvastak fel.

(11.20)

Kezükbe adtak egy nagyon derék, tisztességes, korrekt szöveget, ez nagyon rendben is van, ebben el-mondták azokat a kötelező mondatokat, szövegeket, amik szükségesek, de hogy pontosan mi van a háttér-ben, azt nem nagyon próbálta meg senki feszegetni. Hadd tegyek én most egy kísérletet! Nem fogok olyan mélységekbe belemenni, mint jobbikos képviselőtár-sam.

Nagyon-nagyon tetten érhető ebben a salátatör-vényben, a 11 vagy 12 törvény módosításában, hogy itt nagyon-nagyon komolyan keveredtek azok, amik ténylegesen jogharmonizációs feladatok. Nagyon vi-lágosan látszik, hogy a szakma rázuhant az új minisz-terre, az új államtitkárokra, és előhoztak az elmúlt években, évtizedekben valamiért félrerakott, félresöp-ört, nem támogatott szakmai javaslatokat, és ne ha-ragudjanak - nincs itt most Dömötör államtitkár, aki ilyenkor szokott visszavágni -, de süti ebből a törvény-ből a magánérdek áttükröződése a törvényalkotáson. Miközben igaz az, amit elmondtak, hogy szükséges jogharmonizáció, igaz az, hogy vannak szakmai dol-gok, amik beépültek, de ebből a törvényből mégis na-gyon egyértelműen látszik az, hogy bizonyos pon-tokba néha-néha becsúszik egy olyan javaslat, ame-lyik nagyon egyértelműen és világosan bizonyos vál-lalkozói, bizonyos érdekcsoportok érdekében szüle-tett, és ezek az érdekcsoportok - fájó szívvel mon-dom - valamilyen módon tényleg mindig kötődnek a kormányfőhöz, a kormányfő családjához.

A magánérdek megjelenése egy újkori demokrá-ciában nyilván nem lenne olyan nagyon nagy tragé-dia, mi magunk is azt képviseljük, hogy bizonyos hely-zetekben, például a közlekedésben és egyebekben, a magántőke, a magánérdek megjelenése nem tragédia.

De még egyszer mondom, itt olyan apróságokban lát-szódik, amiket lehet, hogy most nem is veszünk észre, nem is mondunk rá semmit, de később majd aztán azt látjuk, hogy egy iparág hirtelen teljesen más irányt vesz.

(A jegyzői székben Földi Lászlót
Móring József Attila váltja fel.)

Én magam is azt szeretném mondani, hogy nehéz helyzetben leszünk a végszavazásnál. Van ebben né-hány olyan javaslat, néhány olyan passzus, néhány olyan tétel, amelyik kifejezetten szakmai, kifejezetten régen beszél erről a világ, valóban érdemes lenne ez-zel foglalkozni; hozzáteszem, majd fogok arról is be-szélni, ami meg nagyon nem tartható és nem vállal-ható.

Én is szeretném a gyorsút dolgát megemlíteni. Itt elmondták önök, csak mi nem hallottuk, elfelejtettük, hogy ez a gyorsút-koncepció megbukott, az, amit a törvényi szabályozásba megpróbáltak bevinni. Ennek ellenére, csak halkán jegyzem meg, még mindig van-nak a költségvetésben olyan tételek, hogy gyorsutat építenek, miközben a szabályozási dologból ez most kikerül.

Szeretnék egy apróságot mondani. Miközben ér-tem, hogy az útfelújítások miatti áttereléseknél új sza-bályok lesznek, ez most azt jelenti, hogy ha az útépités miatt fizetős útra kell átterelni a forgalmat, akkor azoknak is fizetniük kell, akik nem rendelkeznek meg-felelő matricával. Kérem, hogy erre figyeljenek oda. Ha ez volt a jogalkotói szándék, valahol tudomásul le-het ezt mindenképpen venni.

Magam is úgy gondolom, hogy izgalmasabbá te-szi a jogosítvány kérdését az, ha bizonyos szempont-ból kikerül az állami felügyelet alól. Itt is azt szeret-ném mondani, hogy miközben támogatjuk, értem, hogy virágozzék több virág, nem baj, ha ezen a terüle-ten van több szerelő, de itt is arról van szó, hogy meg fog jelenni ezen a területen a magántőke és a magán-piac is.

Fontosnak tartjuk - nagyon sokat beszéltünk er-ről -, hogy az e-jegyrendszert Magyarországon ho-gyan és miképpen lehet egységesíteni. Nagyon helyes, hogy ez ebben a törvényben megjelenik. Az a kérdé-sünk, ami most nem derül ki számunkra, hogy újra-kezdünk valamit, megint elkezdjük ezt az elejétől a vé-géig szabályozni és végigtervezni, vagy pedig a Fővá-rosi Önkormányzatban már a 20 milliárd forintot is kóstáló, a BKK által megrendelt e-jegyrendszer bázis-ára fel lehet építeni adott esetben Magyarországon egy ilyen típusú hálózatot.

És most nézzük azokat, amiket aggályosnak tar-tunk! Én a vasúti kiszervezés dolgát más szempontból tartom aggályosnak, noha azt is értem, amit képvise-lőtársam elmondott. Én ebbe belelátom azt a politikai és gazdasági folyamatot, hogy hogyan, miképpen le-het a MÁV-ot szépen-lassan ellehetetleníteni, és adott esetben kivezetni erről a piacról.

Mert az, ami itt megjelenik - s most nem akarok PPP-zni, természetesen értettem ezt a kis finom félre-szúrást errefelé is -, abban arról van szó, hogy megteremti a lehetőségét annak, hogy a nyereséges részét az egyébként is rendkívül nehéz körülmények között működő MÁV-nak a barátok, az ismerősök vagy bárki, aki egy ilyenhez hozzáférhet, megszerezze, és az egyébként is lecsupaszított, az egyébként is rendkívül komoly állami injekcióval működni tudó MÁV még lehetlenebb helyzetbe kerül, és egyre inkább az a szituáció állhat elő, hogy azt mondhatja majd a politika, hogy megpróbáltunk mindent, de látjátok, ez gyakorlatilag nem működik.

Egy olyan szabályozást próbálnak behozni, ami látszólag a Belgrád-Budapest vasútvonalra és egyéb más dolgokra vonatkozik, valójában viszont én, mi, és ne haragudjanak, ha ezt mondom, még nagyon sokan ebben az országban belelátjuk azt, hogy ez egy olyan folyamat kezdete, ami nagyon intelligensen ugyan, nem gyorsan és nem rövid távon, nem látványosan és feltűnően, de mégiscsak egy olyan patinás céget, mint a MÁV adott esetben a magyar piacról kivezet vagy lehetetlen helyzetbe hoz.

Olyan lesz ez a dolog rövid távon, csak mondom önöknek példaképpen, mint amit az egészségügyben csinálnak. Nem akarok most egészségügyi témát ide az asztalra tenni ezen törvényjavaslat kapcsán. Ez pontosan ugyanaz, hogy megjelenik a fizetős egészségügy, látszólag helyesen és milyen jó dolog, szépen lassan a fizetős egészségügy átveszi sok területen az egyébként ingyenesnek mondott egészségügyet, és az ingyenes egészségügy színvonala elkezd csökkenni. Aki nem tudja megfizetni a fizetős egészségügyet, az gyakorlatilag eljut oda, hogy egyre rosszabbul vagy egyre nehezebben jut hozzá az ellátáshoz, aki meg tudja fizetni, az pedig hozzájut egy jobb ellátáshoz. Szerintem ez ennek egy közlekedési változata, amit ezzel a törvényjavaslattal önök meg fognak teremteni.

A másik a légi irányítás kérdése, vagy a repüléssel kapcsolatos törvények módosítása. Én nem akarok belemenni olyan szofisztikált szakmai elemzésbe, hogy mennyi minden könnyebbedik meg. Én ezt megértettem, mi ezt megértettük. A kormánygépnak repülni kell! Mostantól kezdve úgy tűnik, hogy eltűnik az a fedés, hogy ez a Honvédelmi Minisztérium szállító járműve, de a kormányfő néha igénybe veszi. Most egyértelműen világossá tevődik az, hogy a törvényjavaslat módosítása a sok fedő sztori mellett, amit nyilván meg kellett tenni, azt tartalmazza, hogy hogyan, miképpen lehet olcsóbban, gyakorlatilag ingyen a kormányfő és a miniszterek által használt gépet, amit a Honvédelmi Minisztériumban bújtatnak, megfelelő módon használni. Tehát éljen a kormánygép, ez a törvényjavaslat a 11 törvény módosítás egyikeben ezt a dolgot legalizálja.

Arról már csak röviden szólok, hogy a kiemelt közlekedési beruházások 10 kilométeres körzetében lévő bányák bizonyos szempontból való könnyítése történik meg. Nem tudom persze, hogy miről van szó,

s készséggel ránézek egy térképre, hogy ez nem érint senkit, semmit, de ne haragudjanak, ezek azért azt vetik előre, hogy adott esetben valami a későbbiekben lehet is.

Egy költői típusú kérdésem van; én nagyon tiszt-elem Palkovics miniszter úr munkásságát az elmúlt években, évtizedekben. De nem értem pontosan, hogy miért vesz magára annyi mindent, mint amit ebben a törvényben is magára vesz, gyakorlatilag miniszteri hatáskörben. Ez számomra nem teljesen világos. Nekem az a tapasztalatom, hogy az Orbán-kormányok gyakorlata az, hogy mindig van egy erős ember, aki kormányoz, és utána csúnyán végzi. Nem tudom most pontosan, hogyan működik a politikai hierarchia a jelenlegi kormányban, csak azt látom, hogy már amikor a miniszteri meghallgatás volt, akkor is az látszódt, hogy Palkovics miniszter úr portfóliója bizony nagyon nagy.

Az a portfólió bizony olyan, ami több embert igényel, ami ráadásul az ország szempontjából rendkívül kényes és fontos területeket érintő dolog. Ehhez képest azt látjuk, hogy Palkovics úr nemhogy azt az egyébként nagy portfóliót megpróbálna lehetőség szerint diverzifikálva megfelelően működtetni, hanem sokkal inkább újabb és újabb feladatokat és hatásköröket von magához. Az aggodalom szól belőlem, államtitkár úr, hogyha majd továbbítja majd a miniszter úrnak, vagy bárki itt a Házból, tehát az aggodalom szól belőlem, hogy mégiscsak fontos lenne, hogy ezen a kiemelt területen, ami hozzá tartozik, sikereket érjünk el.

Mi magunk is dilemmázunk azon, és ez a zárógondolatom, hogy hogyan és miképpen viselkedjünk ennek a törvénynek a zárószavazásánál. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Gyula képviselő úr. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosítására vonatkozóan a Demokratikus Koalíció hozzáállása ehhez a törvényhez természetesen egyértelmű, hiszen legeurópaibb pártként akkor, ha a kormány végre veszi a fáradságot és az európai megközelítést akceptálja, és ilyen értelemben akár a gazdasági életet segítő jogszabályokat és ezzel a szabályozást könnyíti és lehetőséget teremt, akkor azt egyértelműen támogatni kell.

(11.30)

Ilyen értelemben egyetértek azzal, ami kollégáim részéről is elhangzott már, hiszen ezek a lehetőségek, amelyek itt megjelennek, valóban magyar vállalatokat, magyar vállalkozásokat tudnak segíteni. Lehetőséget teremt az alkalmazkodásra és akár a mindennapi működésre.

Ezzel együtt azonban egy olyan salátatörvényt kaptunk a kezünkbe, amiben annyi minden van, annyiféle utat nyitnak meg, ami bizony igen komoly kétértelműségeket ébreszt bennünk. Elkezdhetjük sorolni, mint ahogy halljuk is itt egymás után, hogy újra és újra visszaköszön, hogy tulajdonképpen ez a törvény talán azt a célt szolgálja, hogy valakinek a piacszerzését kell támogatni vagy fogja támogatni? Tulajdonképpen az a kötelezettség, az európai parlamenti és tanácsi irányelv, az azzal való jogharmonizáció, az annak való megfelelés kötelezettsége vagy szándéka megvan, de mellette önök még mi mindennel próbálkozhatnak?

Én azt mondom most itt, a vita kezdetén, hogy az erre való figyelemfelhíváson túl a részletes vitában szeretnénk kifejtetni, akár az autóbuzsós, akár a vasúti működés területén milyen anomáliák vannak, mert hogy sokat tudunk felsorolni. Engedjék meg azonban, hogy néhányat előljáróban mondjak, már csak azért is, mert nap mint nap itt felmerül, nem csak a parlamentben.

Nemcsak a fejünk felett repkednek azok a repülő, amikkel önök itt most nem akarnak foglalkozni, és ha önöknek az életük szervezése, vagy a kormány életének szervezése szempontjából lehet, hogy jobb lesz a repülés működtetése, irányítása ezt követően, de tisztelettel jelzem, hogy a lakosságnak kifejezett hátránya van abból, ami jelenleg zajlik. Ez pedig az, hogy a zajterhelés olyan szinten növekedett meg az elmúlt időszakban, amit településről településre, kerületről kerületre tudunk újra és újra elővenni. Azt tudom önöknek mondani, hogy ezt nem is hagyjuk és elő is vesszük, mert tekinthetnénk úgy, hogy önöknek most lehetőségük van arra, hogy ebben inkább a lakosság véleményét, a lakossági érdekeket vegyék figyelembe és annak megfelelő szabályozást hozzanak.

A második terület, amivel szintén csak általános megközelítéssel szeretnénk foglalkozni, az, hogy a vasútszervezéssel mi fog történni. Mert amivel találkoztam, hogy csak az e heti problémára hívjam fel az önök figyelmét, az az összeomlott jegyárusítás. Gyakorlatilag elérhetetlen volt, és az utazóközönség, emberek tízezrei nem tudtak jegyet vásárolni. Akkor most ezzel a helyzettel mit kezdenek? Azt hiszem, a kormánynak az a nagy mellénye, amivel hozzáfog bizonyos ügyek kezeléséhez, belekap, majd egyébként félmegoldásokat alkalmaz, és ennek következménye megjelenik nekünk és a lakosságnak, ebből a szempontból, mondjuk úgy, eléggé rémképnek tűnik.

De azt kell mondjam, és ebben legyenek önökkel igazságos, úgy tűnik, hogy a MÁV évtizedek óta megreformálhatatlan, pedig önöknek ebben nagyobb ambíciójuk van, és ezért nagyon fontosnak tartom, hogy annak ne csak egy szelétet akarják önök kiválasztani belőle és annak előnyeit megszerezni, hanem a lakosság érdekének megfelelően a személyszállítás használhatóságára, hogy így mondjam, felhívni a figyelmet.

Ugyanebbe a kategóriába tartozik az is, hogy azok a vasútfejlesztések, amelyek településeket érintenek,

és itt most elsősorban a Belgrád-Budapest vasútvonalra hívom fel a figyelmet, több levelet kaptam e tekintetben, hogy a vasútvonal azokon a településeken, ahol áthalad az önök tervei szerint, olyan terhet jelent, ami elfogadhatatlan lehet, most még csak ezt mondom, a települések számára. Ezért arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy óriási figyelmet fordítsanak arra, hogy ezekkel a településekkel milyen egyeztetést folytatnak le. Elengedhetetlen, hogy számukra elfogadható megoldás szülessen, és most megint abból kell kiindulnom, ahogy a repülésszervezésnél, a repülésirányításnál jártak el, ha ugyanezt elkövetik, akkor nagyon sok elégedetlen emberrel, nagyon sok interpellációval kell önöknek itt szembesülni. Mert ebben a formában ez nem elfogadható. Éppen ezért ma nem eldönthető még ennek a törvénynek a támogathatósága.

Egyik oldalról, mint ahogy említettem, az európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelés, a jogharmonizáció szempontjából ez mindenképpen nagyon helyes, a Demokratikus Koalíció ezeket támogatni szokta, de az, amivel jöttek a kiegészítések a salátatörvény vonatkozásában, kevés, sőt olyan tartalommal rendelkeznek, amit egyébként nem tudunk támogatni. Ezért bízom abban, hogy önök itt a további vitában meg tudnak győzni bennünket arról, hogy bármilyen ok miatt is érdemes volna ezt a törvényt támogatni, mert jelenleg sok tekintetben úgy látszik, hogy ez az előterjesztés kevésbé a lakosságot, inkább a piacszerző tevékenységet támogatja.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varju képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lórántnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Sok előttem szóló ellenzéki kollégával egyetértek, főleg itt az előttem szóló Varju László képviselő úrral abban, hogy amikor a közlekedés problémáiról beszélünk az Országgyűlés előtt, akkor muszáj kicsit általánosabb megközelítéssel élni. Tehát nem szabad elveszni egy ilyen salátatörvény kis bugyraiban, részleteiben, hiszen akkor nem tudunk beszélni a teljes rendszer válságáról. Hiszen tudjuk azt, hogy az egyik legfontosabb közszolgáltatás a közlekedési szolgáltatás, és ez a rendszer tulajdonképpen válságban van ma Magyarországon. És elmondhatjuk, hogy az önök kormányzása alatt ez a válság csak mélyült. Önök gyakorlatilag nemhogy a közlekedési rendszerben bármilyen szintű fejlesztést tudtak volna elérni, de a leszakadás, szétverés, rombolás tevékenységét tudták önök felmutatni az elmúlt időszakban.

Tudjuk azt, hogy a közlekedés alapvetően meghatározza a gazdaság-társadalmi és környezeti folyamatokat, ezért rendkívül súlyos az a helyzet, amivel most

szembesülünk a teljes közlekedési ágazat kapcsán. Úgyhogy azzal együtt, hogy ez egy olyan salátatörvény, ami fontos jogharmonizációs elemeket is tartalmaz és fontos olyan részletszabályozásokat, amikkel egyet is lehet érteni, mindenképpen arra szeretném ezt a vitát felhasználni, kihasználva, hogy itt van a kormány illetékese, szakállamtitkára, helyettes államtitkár, hogy konkrét felvetéseket mondjak, és szeretnék kérdéseket is feltenni. Háttha ez a vita, háttha ez a fórum alkalmat ad arra, hogy végre ezekre a kérdésekre valamiféle választ kapjunk.

Az elmúlt időszakban nagyon sokszor megpróbáltuk különböző fórumokon ezekre a problémákra felhívni a figyelmet, de sajnos kevés sikerrel, egyszerűen a kormányról lepattantak ezek a kérdések. Nem sikerült kellőképpen, a súlyának megfelelően kezelni ezt. A közlekedési ágazat egyértelmű válságban van, és évek óta húzódik, késik egy átfogó reform, ami az ágazatot érintené. Az alapvető válságtüneteket szeretném ismertetni. Egyértelmű, hogy a közösségi közlekedés folyamatosan leépül, párhuzamosan óriási problémák vannak a finanszírozásával is. Nap mint nap találkozunk botrányos cikkekkkel, bejátszásokkal, hogy nagyon sok helyen egyszerűen már csak jelképes a közösségi közlekedés, teljesen alkalmatlan feladatának ellátására, miközben még így is alapvetően rezsze-roppog a finanszírozása.

A vasúthálózat állapotára, azt hiszem, megint csak nem kell jelzőket keresnem, minden magyar ember számára teljesen világos, hogy milyen szinten van leromolva, sok helyen szinte már alkalmatlan a feladata ellátására a vasúthálózat. Semmilyen olyan jellegű fejlesztést nem látunk a kormány részéről, vagy csak nagyon-nagyon keveset, ami valódi közlekedési, szállítási igények kiszolgálására vagy jobb kiszolgálására irányul, párhuzamosan itt a már többször megemlélt Budapest-Belgrád vasúti fejlesztés tökéletesen elfogadhatatlan és megalapozatlan fejlesztésére költenének el több száz milliárd forintot a magyar adófizetők pénzéből. Hiába kínai hitelből finanszírozzák ezt, de majd azt a magyar adófizetőknek kell megfizetni.

Óriási probléma van az állami közlekedési vállalatok járműparkjával. Nagyon régóta, már 2011 óta beszélnek önök buszcseriprogramról, nemzeti buszgyártásról, ehhez képest nagyon döbbenetes az a folyamat, hogy azóta is folyamatosan romlik le és öregszik a buszállomány, és ennek megfelelően csökken a szolgáltatás színvonala is.

(11.40)

Teljesen megoldatlan probléma, és erre utal a törvényjavaslat, az önkormányzati fenntartásban lévő közlekedési cégek finanszírozásának a kérdése. Ezzel az önkormányzatok nem fognak tudni megbirkózni, holott ez az egyik legfontosabb közszolgáltatás, kötelező feladat. Nyilván minden azt indokolja, hogy az

önkormányzatoknál maradjon ezeknek a feladatoknak az ellátása és ezeknek a cégeknek a fenntartása, de bizony országosan kell megoldani jogalkotással, hogy a finanszírozás kiszámítható legyen, és megadja a lehetőséget az önkormányzatoknak, hogy ez a fontos feladat ilyen módon, saját cég által is, ahol ez így történik, azokban a városokban megtörténhessen.

Meg kell említenem a közlekedési infrastruktúra folyamatos leromlását, és itt elsősorban a periférikus térségekben, a vidéki térségekben az alsóbbrendű úthálózat állapotára gondolok. Olyan gyorsasággal, olyan sebességgel romlik ez az úthálózat, hogy évről évre egyre nagyobb a gyakorlatilag már csak felújítással vagy újjáépítéssel használhatóvá tehető útszakaszoknak az aránya. És azáltal, hogy nem történik megfelelő megelőző karbantartás és feljavítás, óriási költségeket fog jelenteni, ha nagy volumenben kell újjáépíteni ezeket az alsóbbrendű utakat, arról nem is beszélve, hogy milyen súlyos hatással jár ez a vidéki térségekre nézve.

Még egyszer kitérnék a nemzeti buszgyártás kérdésére: ebben a salátatörvényben az 54. § azzal indokolja ezt a fajta adatszolgáltatási kötelezettséget, hogy most megint valamiféle lendületet vesz a kormány részéről ez a stratégia. Én azt szeretném kérdezni, hogy mi történt itt az elmúlt hét évben, mert amit én látok, amit tapasztalok, az nem egy nemzeti buszgyártás felélesztése vagy felpörgetése, hanem gyakorlatilag ennek a szétverése történt meg, párhuzamosan pedig azt tapasztalhattuk, hogy például egymilliárd forinttal támogatott egy kínai buszgyártót, hogy meg tudjon telepedni. Milyen nemzeti buszgyártás az, amikor egymilliárd forinttal idegen gyártót támogatnak?

Nekem konkrét kérdéseim lennének a helyettes államtitkár úr felé, azzal együtt is - nem bántva a helyettes államtitkár urat -, hogy én azt látom, hogy a kormányban egyszerűen nincs közlekedéspolitikája, és ez megjelenik abban is, amilyen szinten a kormányzati struktúrában a közlekedéspolitika kérdését elhelyezte. De én örülök a lehetőségnek, hogy tudunk a közlekedés témájában egy vitát folytatni, ezért szeretnék konkrét kérdéseket feltenni, háttha ezen a fórumon, ha itt a Ház falai között beszélünk a közlekedés kérdéséről, majd választ kapunk.

Milyen tervei vannak konkrétan a kormányban az állami tulajdonban lévő, regionálisan szervezett közlekedési vállalatok járműparkjának a frissítésére, cseréjére? Milyen ütemezéssel, hány járművet, hány buszt érintene ez? Milyen forrásból kívánják ezt finanszírozni? Mondjanak konkrétumokat, mert egészen döbbenetes, amilyen állapotban most ezek a cégek vannak, és amilyen szolgáltatást nyújtanak!

Nagyon szeretném tudni, hogy mit terveznek konkrétan azon városok esetében, azon önkormányzatok esetében, ahol önkormányzati cégek látják el a közösségi közlekedést, mi lesz ezeknek a sorsa. Tervezik-e, hogy a finanszírozás kérdését megoldják? Illetve van-e olyan szándék, mert többször ez a hír is felröppent, hogy államosítják ezeket a cégeket, és elveszik az önkormányzatoktól azt a lehetőséget, hogy

maguk tartsanak fenn egy közlekedési céget? Egyébként ezt mi minden szempontból elleneznénk, tekintettel arra, hogy ez egy nagyon fontos közszolgáltatás, és nyilván a konkrét igények és a megoldandó feladatok helyben látszanak jól. Tehát minden azt indokolja, hogy az utazásban részt vevők, az utazóközönség által választott önkormányzatnak alapvető szerepe legyen ezeknek a közlekedési cégeknek a működtetésében, tehát semmiképpen nem támogatnánk azt, hogy ezeket a cégeket államosítsák, de szeretnénk erre választ kapni végre egy felelős kormányzati szereplőtől.

Hogyan fogják kezelni a közlekedési ágazatban megjelenő brutális munkaerőhiányt, és milyen módon kívánják megbecsülni az ott dolgozókat? A járművezetőkre gondolok itt elsősorban; egyébként az egyéb munkavállalókra is. Ez óriási probléma, és hosszú évek óta nincs erre a kormánynak válasza.

Mit terveznek tenni az alsóbrendű úthálózat fejlesztése kapcsán, vagy legalább annak kapcsán, hogy a romlás folyamata megállítható legyen? És konkrétan erre szeretnék tehát választ kapni, hogy az önkormányzatok megtarthatják-e majd a közlekedési cégüket.

Arról is szeretnék tájékoztatást kapni, hogy most miért releváns az 54. §-ban is megjelenő tájékoztatási kötelezettség egy ilyen új nemzeti buszgyártási program vagy szándék kapcsán; nem is tudom, hogy ezt már 2011 óta hányadszor fogalmazzák meg. Önök nem rendelkeznek ezekkel az információkkal, hogy milyen beszerzési igénye vagy milyen járműparkja van aktuálisan az önkormányzati cégeknek? Egy törvényi kötelezettségként előírva lehet csak ezekhez az információkhoz hozzájutni? Ezt nem értem.

Végezetül, itt volt néhány utalás a piacosítás szempontjaira. Nyilván nagyon fontos, hogy alapvetően megmaradjon a szállítás és a többi, az infrastruktúrát fenn lehessen tartani, de kifejezetten a közösségi közlekedés kapcsán - mármint az LMP álláspontjáról beszélünk - mi nagyon-nagyon szigorúan tekintünk a piacosítás kérdésére.

Itt bizonyos szinten már megnyílt a piac, de a további piacosítás kapcsán mi nagyon-nagyon elutasítóak vagyunk, tekintettel arra, hogy ez egy stratégiai ágazat, ami alapvetően meghatározza az ország, vidék életét, a gazdaság fejlesztését, tehát rendkívül korlátozott szinten és nagyon-nagyon szigorú feltételekkel támogatnánk mi bármiféle piacosítást; kifejezetten akkor, ha az az ellátásban érintetteknek a jobb kiszolgálását tenné lehetővé, adott esetben vidéki térségekben, de itt is szigorú feltételekkel.

Ismét szeretném elmondani, hogy hiányoljuk a kormánytól az átfogó, koherens és érthető közlekedéspolitikát, hiányoljuk a hosszú évek óta és egyébként kormánypárti politikusok által is elismerten hiányzó és késő közlekedési reformot, és azt a szemléletet, ami által végre a magyar közlekedésnek a rendszere a leszakadás állapotából egy stagnálás után végre a fejlődés irányába indulhatna el. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megadom a szót Tordai Bence képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Polgártársak! Itt az előbb fideszes képviselőtársammal beszélgetve arra jutottunk, hogy keresek valami pozitívumot ebben a törvényben, hogy ne mindig csak a tagadás és a kritika hangján szóljak. Úgyhogy szeretném megdicsérni akkor a kormányt, hogy például rendeletben fogják szabályozni a drónreptetésre vonatkozó szabályokat, illetve hogy a kerékpárutak kezelésének jobb összehangolására is tesznek lépéseket - ezek nagyon helyes és derék dolgok. Sőt, a felszólalás végén is meg fogom dicsérni kedves kormánypárti kollégáimat, addig azonban hadd emeljek ki két olyan szempontot, amit mégsem tud a Párbeszéd olyan nagy örömmel üdvözölni.

Az egyik: az állami feladatok kiszervezése a privatizáció egy újabb vadhajtsága, amit itt tetten értünk a törvényben két formában is, a másik pedig az Orbán család érdekeinek az ismételt törvénybe iktatása. Kezdjük az elsővel!

Miután már az egészségügyben, a felsőoktatásban gyakorlatilag bevallották, kimondták, hogy kiszervezik az ellátásnak egy részét, bevonnak a legfizetőképesebb kereslet ellátására magánszolgáltatókat, és tulajdonképpen a demokratikus felügyelet alól kivonják egyszer a felsőoktatási intézményeket, mászszor pedig az egészségügy különböző intézményeit, akkor már nem vagyunk olyan nagyon meglepve, hogy a közlekedési célú törvények tárgyalásánál is ilyen természetű módosításokat javasolnak.

Az egyik a jogosítványszerzést illető eljárásban érhető tetten, tehát ott is megjelenhet a magántőke, a magántulajdon, és ami eddig jól szabályozott és kizárólagos állami hatáskör volt, az a későbbiekben, úgy látszik - hiszen ez egy klasszikus járadékvadász terep -, valamelyik Fidesz-közeli oligarcha, az Orbán család valamelyik barátjának érdekeltségi terepévé válik várhatóan.

A másik, ami ennél talán sokkal nagyobb falat, a vasúti közlekedést érinti. A nyilvánvaló ok, ami az új szabályozás mögött meghúzódik, a Magyarország számára semmilyen hozzáadott értéket, megtérülést nem biztosító, ellenben a kínai terjeszkedést remekül szolgáló, a kínai vállalatok erősödését és profitszerzését pompásan szolgáló Belgrád-Budapest-vasútvonallal kapcsolatos törvényiszabályozás-módosításokra vonatkozik, de ennek örve alatt, úgy látszik, elindulhat a magyar vasúti közlekedés és szállítás lopakodó privatizációja. Úgy tűnik, hogy a Fidesz megint csak szemet vetett egy újabb területre, amit kiszervezhet a haveroknak, és azokat a nyereséges, profitábilis pályaszakaszokat, amelyek azért vannak az országban, és amelyek a MÁV úgy-ahogy fenntartott működőképességét és pénzügyi egyensúlyát még biztosítani

tudják, nos, ezeket várhatóan ki fogják szervezni az állami cégtől, és oda fogják adni valamelyik aktuális kedvenc oligarchának. Ez a Párbeszéd szerint több mint problematikus, ez megint csak a nemzeti vagyon olyan elherdálása, amit egyébként a tegnapi vagyon-törvényben is megfogalmaztak - tegyük hozzá, alaptörvény-ellenesen; könnyen meglehet, hogy ez esetben is megáll az alaptörvény-ellenesség vádja.

A másik problémakör, hogy az Orbán család érdekeit iktatják törvénybe minden egyéb szempont fölött. Itt most első körben a bányanyitásokra gondolok, ennek a lehetőségét teremtik meg, illetve könnyítik meg, a szabályozási szintjét gyengítik, csökkentik, ami nemcsak arról szól, hogy Orbán papa még több milliárdot viessen haza osztalékként minden évben a családnak, hanem arról is szól, hogy már megint a természeti környezetet kárba engedélyezik ezt. És az, hogy gyakorlatilag tetszőleges helyen, bármelyik kiemelt nemzeti beruházás 10 kilométeres körzetében bányát lehet nyitni, azt jelenti, hogy húznak egy vonalat a térképen, mondván, hogy itt majd egyszer út lesz, és akkor ott onnantól kezdve szabad a pálya, szabadrablás van, és bármilyen természeti értéken átgázolva nyithatnak külszíni fejtéseket - ezt megint csak nem kell szerintem hosszan ecsetelnem, hogy mennyire problematikus.

(11.50)

Végül, ami nem úgy általában az Orbán család, hanem személyesen Orbán Viktor érdekeit szolgálja, az az állami célú légi közlekedés intézményrendszerének a megteremtése. Ilyenek lesznek, hogy állami légi közlekedési szakszemélyzet, állami repülések céljára szolgáló repülőter. Tehát egy komoly előrelépés történik, és tulajdonképpen ezt üdvözölhetjük. Hiszen eddig mit láttunk? Azt, hogy Orbán Viktor oligarchákat töm ki több száz milliárd forintos állami megrendelésekkel, majd ezek az oligarchák baráti ajándékként, szívességgként több millió forint értékű repülőutakat ajándékoznak neki. Ez a legtisztább korrupciós ügy, bármelyik európai országban ebbe belebukott volna egy segédállamtitkár is; Orbán Viktort ez nem rengette meg.

De azért ez, úgy látszik, hogy mégiscsak kínos, úgy látszik, hogy Európába mégiscsak időnként el kell látogatni, és akkor ott összevont szemöldökök fogadják a miniszterelnököt, és megkérdezik, hogy vajon most éppen milyen repülővel érkezett. Tehát azt az eddig honvédségi szállítógépnek álcázott repülőter - illetve repülőket -, amit csak így szőrmentén használtattak, most legalizálják, és bevallják, hogy igen, lesz egy kormánygép, igen, Magyarország kormányfőjét szolgálja majd egy rendelkezésére álló, számára kialakított, speciális luxus-utasszállító. Amivel tulajdonképpen olyan nagyon sok baj nincsen, ez beleillik az urizálásba, de legalább ez egy legális urizálás, és nem az a korrump urizálás, amit eddig folytattak.

Tehát ilyen értelemben, ahogy az elején ígértem, még meg is dicsérem a fideszes kollégákat, hogy az eddigi illegális, korrump urizálást végre törvényileg szabályozott, legális urizálással, Orbán Viktor magánrepülőjének, magánrepülőtereinek és magánszemélyzetének a megteremtésével biztosítják. Úgyhogy tovább, ehhez hasonló eredményes munkálkodást kívánok, de azért azt nem ígérhetem, hogy ehhez a Párbeszéd szavazatát biztosítani tudjuk.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a DK és a LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tordai Bence képviselő úr. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, aki hozzászólásra jelentkezett.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Keresztes képviselőtársam hiányolta a kormányzat koherens közlekedéspolitikáját. Megadom a választ: ennek a lényege az, hogy a nersevik elit, illetve Mészáros famíliája minél inkább gyarapodjon. Ez sajnos ennek a közlekedéspolitikának a lényege.

A törvényjavaslat helyi autóbuzos közösségi közlekedést érintő részével kapcsolatosan, az 54. §-sal kapcsolatosan szeretnék még itt néhány gondolatot elmondani. Ez a fenntartóra róna plusz adminisztrációs terheket. Az adatokat bár az ágazati miniszternek kell eljuttatniuk, valójában a „nerzeti” Autóbuz Beszerzési Bizottság kívánja felhasználni a magyar autóbuzgyártás fellendítése érdekében. Keresztes képviselőtársam erről is beszélt. Néhány adalékot én is hozzaténnék.

Sajnálatos módon a nemzeti buszgyártási programot nyugodtan nevezhetjük egy kudarcnak jelen állás szerint. A fideszes önkormányzatok esetében már adatszolgáltatás nélkül is egyébként napi gyakorlat, hogy központilag utasítják őket, mikor kitől kell autóbuzt venni, ha egyáltalán akad rá forrás. Leginkább a kormány kedvenc városai jutnak nyilvánvaló módon pályázati forrásokhoz, amelyekből irányított közbeszerzéseken, vezető nemzetközi gyártók termékeit vásárolhatják meg. Jól láttuk a példákat: Volvo, MAN, Mercedes. A központi adatgyűjtés és irányítás kiterjesztésével a jövőben ez pedig még inkább így lesz.

A kormány beavatkozása a magyar buszgyártásba eddig inkább ámokfutásnak, semmint eredményes ténykedésnek, segítségnek minősíthető. Sorolnám a bűnöket, amelyekkel lejárták a „vedd a hazait, vedd a hazait” nagyon nemes elvét, azt, hogy a hazai buszgyártási kapacitást valahogyan föl tudják futtatni.

Megpróbálták - hála a Jóistennek sikertelenül - tönkretenni a ténylegesen magas hazai hozzáadott értékkel autóbuzokat gyártó Kravtex Credobus gyárat még 2010-14 között, de aztán, emlékeztetnék arra is, hogy 2016-ban is volt egy olyan botrányos történet, amikor egy 152 darabos tendert írtak ki, és hogy, hogy nem, az egyetlen hazai távolsági típus, a Credo Optinell egyetlenegy centiméter miatt bukta el

a tendert, 10 milliméter volt az, ami miatt őket ki akarták onnét zárni. Aztán kitalálták a Rába-Volvo együttműködési programot, amelyet szebbnek, jobbnak ígértek, mint a Kravtex, eredményeként aztán 150 lengyel Volvo csuklós buszt szállítottak Budapestre, amelyeken a magyar hozzáadott érték egy „Delivered by Rába” matrica volt az autóbuszok hátulján; ez neveltség.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Aztán nézzük a kormányzati hátszéllel és kormányközeli bankhitelekkel feltuningolt, Mészáros Csaba vezette Evopro-csoport tevékenységét, mit tettek a buszokat tervezni és gyártani képes ARC-Ikarus és Lanta cégekkel. Először is szétverték a köztük és a BKV között jól működő, PKD autóbuszgyártási programot, amelynek eredményeként 2014 és '16 között közel 70 darab autóbust gyártottak részben az Ikarus egykori budapesti telephelyén, részben a BKV kelenföldi üzemigazgatóságán. Végül 2018-ban a számára lezsírozott közbeszerzésen elnyert 180 darab csuklós busz legyártása és átadása helyett csődbe, majd felszámolásba vitte a megszerzett Ikarus Egyedi Kft.-t. Tíz darab korlátozottan használható csuklóst és húsz darab alig használható, méregdrága elektromos buszt azért átadott, az utóbbiak közül két év után egyet már javíthatatlanként üzemben kívül helyezett a BKV, a többinek pedig jó, ha a felét forgalomban tudják tartani. Kérdezem helyettes államtitkár urat, mi ez, ha nem ámokfutás.

A törvényjavaslat utolsó pontjaival kapcsolatosan, tehát az autópályák, autótutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról, valamint a vasútnak nem minősülő kötöttpályás közlekedésről szóló törvények módosítása kapcsán észrevételünk nincs, azokat elfogadhatónak tartjuk. Köszönöm a figyelmet, és várom a válaszokat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat, és rögtön csak egy pontosítást teszek: államtitkár Mosóczi úr, nem helyettes államtitkár. *(Ander Balázs közbeszól.)* Köszönöm szépen.

Ismételt felszólalásra Keresztes László Lóránt jelentkezett, az LMP-ből. Frakcióvezető úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönjük szépen a tájékoztatást, elnézést kérünk államtitkár úrtól a pontatlan megfogalmazás miatt.

Tordai képviselő úr említette egy kicsit részletesebben a Budapest-Belgrád vasútvonal tervét, ezt nagyon jól tette. Én konkrétan még egy kérdést szeretnék feltenni államtitkár úr felé vagy bármelyik jelenlévő, fideszes képviselő vagy kormányzati szereplő

felé konkrétan a beruházás kapcsán, tehát a Budapest-Belgrád vasútvonal beruházása kapcsán. Mivel tudják alátámasztani, hogy meg fog térülni ez a beruházás? Van-e bármilyen olyan dokumentum, hatástanulmány, amivel alá tudják támasztani, hogy ez megtérül? Tudjuk, hogy ez kínai hitelből fog megvalósulni, de olyan 700 milliárdra teszik ennek a költségét. Ezt majd a magyar adófizetőknek kell megfizetni. Mivel tudják alátámasztani, hogy ez megtérülő beruházás? Ha megtérül, mennyi idő alatt? Tehát kihasznált lesz-e, megtérül-e, és mennyi idő alatt térül meg ez a beruházás?

Még egy konkrét kérdésem lenne. Ennek a Budapest-Belgrád vasútvonalnak a filozófiája az, hogy egy elérési útvonalat kell biztosítani a pireuszi kikötő felé a szállítási útvonal biztosítása szempontjából. A másik oldalról már évek óta hallani azt, hogy a kormány szintén költségvetési forrásból valamilyen módon támogatná vagy beruházna a szlovéniai koperi kikötő felé - van egy körülbelül 28 kilométeres vasúti szakasz - a vasút fejlesztése érdekében azért, hogy a szállítási kapacitás a koperi kikötő felé nagyobb legyen. Ott ez a szűk keresztmetszet. Ugyanakkor a pireuszi kikötő és a koperi kikötő egymással konkurens kikötők. Magyarozza meg nekem bárki, államtitkár úr vagy bármely kormánypárti politikus, hogy ha ez valóban megvalósul, és valóban a kormány költségvetési forrásokból szlovén vasútfejlesztésekbe fektet vagy hitelt biztosít - nem tudom - annak érdekében, hogy a koperi kikötő szállítási kapacitásai nagyobbak legyenek, akkor az hogy fér össze, hogy költségvetési forrásokból, az adófizetők pénzéből egymással konkuráló kikötők fejlesztési projektjeibe beszáll a kormány. Nagyon szeretnék végre egy kormányzati illethekestől erre valamiféle választ kapni, és egyáltalán, hogy igaz-e, hogy a kormány továbbra is szeretne beszállni a koperi kikötő vasútvonalának a fejlesztésébe. Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Mosóczi László államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(12.00)

DR. MOSÓCZI LÁSZLÓ innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Közlekedni mindenkinek kell az elsőtől az utolsó pillanatig, a közlekedésszabályozás nyilván egy olyan terület, ami mindenkit érint, és mindenki szeretné, ha jobb lenne - természetesen a kormányzaté a feladat, hogy az valóban jobb legyen.

A közlekedésben három dologról beszélhetünk alapvetően, egyrészt az infrastruktúráról, amit használunk, az infrastruktúra-fejlesztés elsősorban az állam feladata, úgy gondolom, hogy a magyar állam főleg ebben a kormányzati ciklusban olyan forrásokat biztosít a közlekedési infrastruktúra fejlesztésében, amelyek még korábban nem voltak, hiszen ha belegondolunk, hogy közel 4000 milliárd forint értékű közútfejlesztés van, Magyarország gyorsforgalmi úthálózata szinte megduplázódik, az összes megyeszékhely, megyei jogú város, nagyobb ipari parkok bekötésre kerülnek a gyorsforgalmi úthálózatba, az autópályák, amelyek az országhatárok felé irányulnak, eléri a határokat, tehát ez a kormány teljesíti azt a feladatát, amit a közút területén vállalt. A vasúti közlekedésbe is közel 1500 milliárd forint értékű beruházás történik, és a járműparkban is elég, hogyha megnézzük valóban a vasútvonalakat: megjelentek, és már több mint 160 darab korszerű elővárosi motorvonat van, gyártás alatt vannak már az emeletes motorvonatok, tehát a közösségi közlekedés vasúti ágazata igenis fejlődő pályán van.

Az infrastruktúra mellett beszélünk kell a járművekről, hiszen nem mindegy, hogy milyen járműveken közlekedünk, amikor személyszállításról beszélünk, és az sem, hogy milyen járműveket használunk az áruszállításban. Meg kell hogy jegyezzem, hogy Magyarországon a GDP közel 6 százalékát termeli a közlekedés, illetve a közlekedéssel összefüggő logisztika, több tízezer család megélhetését biztosítja a közlekedés, a közlekedés által biztosított előnyöket pedig mindannyian használjuk. Nem mindegy tehát, hogy azt a hatalmas beruházási összeget, amit infrastruktúrára, illetve járművekre fordítunk, hogyan használjuk fel, hiszen mindenki által a lehető legjobbat kell biztosítani.

Az infrastruktúra és a járművek használatát kell szabályozási oldalról módosítanunk, ez a közlekedési tárgyú törvényekkel összefüggő módosítás ezt a szabályozást fedi le. Ez egy folyamatos munka, valószínűleg jövőre is jövőnk ilyen feladattal, hiszen egyrészt a közlekedést az Európai Unió is elég komoly mértékben szabályozza, gondoljunk csak a légi közlekedésre, hisz szinte minden szegmense szabályozott, de hasonló a vasúti közlekedés is, több hozzászólásban is hallottuk az egységes európai vasúti térséget, a SERAC-ot és az Európai Unió vasútfejlesztési törekvéseit maximálisan betartjuk annak érdekében, hogy ne essünk ki az európai hálózatból semmilyen szempontból.

A légi közlekedés kapcsán meg kell hogy említsem, hogy Magyarország 93 négyzetkilométeres területén 93 repülőtér van, tehát elég jó a repülőtérrel való ellátottságunk. Senki sem szeretné, hogyha azoknak a kisebb repülőtereknek, amelyeket például sportrepülési célokra használunk, a fenntartói olyan terheket kapjanak, amelyeket képtelenek elviselni. Ennek érdekében azokat a minimális lehetőségeket, amelyek az európai uniós szabályozásokon kívül vannak, szeretnénk felhasználni arra, hogy a repülésbiztonság

maximális szem előtt tartása mellett megadjunk. (Sic!)

A vasúti hálózattal kapcsolatban a nagy sebességű hálózat tekintetében az Európai Uniónak a legdinamikusabban fejlődő térsége a visegrádi négyek. Annak érdekében, hogy a gazdasági, társadalmi kapcsolatok még jobban növekedjenek, ehhez megfelelő közlekedési infrastruktúra is kell, és ehhez kell vasúti infrastruktúra is. Az, hogy a visegrádi négyek fővárosait nagy sebességű hálózat köti össze, pontosan azt teremti meg, amit már látunk jó példákból, hogy amikor tervezték és megépítették például a Párizs-Brüsszel-Köln-Amszterdam-London nagy sebességű vasútvonalat, mind a mellettük lévő térségek ugrásszerű fejlődése bekövetkezett, mind pedig az azt használó utasok száma dinamikusan emelkedett, és használják ma is. A visegrádi négyek fejlettsége elérte azt a szintet, hogy egy ilyen hálózatnak a megteremtéséről már érdemes beszélni és gondolkodni, és ennek a törvényi feltételeit is biztosítani.

És valóban hallottuk, hogy milyen nehéz Magyarország és a Székelyföld között a vasúti közlekedés, pontosan ezt figyelembe véve döntött a magyar kormány, és ezzel a román kormány is egyetértett, hogy vizsgáljuk meg a Budapest-Kolozsvár nagy sebességű vasútvonal építésének lehetőségét, hiszen Romániában, főleg Erdélyben vannak már olyan nagyvárosok, amelyek fejlettsége elérte azt a szintet, hogy össze lehet kötni őket nagy sebességű hálózattal.

Sokszor mondják azt, hogy mi kicsi ország vagyunk, miért nem elég a 160 kilométer/óra. Azért, mert a vasútnál hálózatról beszélünk. Belgium meg Hollandia még kisebbek, mégis tele vannak már nagy sebességű vasútvonalakkal, hiszen nem az számít, hogy egy ország mekkora, hanem hogy az európai közlekedési vérkeringésbe hogyan van bekapcsolva, milyen nagyvárosok és milyen fontos ipari települések vannak a környezetünkben.

A közlekedési projektek megtérülésénél nyilván, ha csak azt veszi az ember figyelembe, hogy azon hány jármű, hány egységjármű, hány autóbusz, vonat közlekedik, akkor valószínűleg nem kap olyan számot, mint amivel elégedett lenne, de azt tudni kell, hogy a közlekedési infrastruktúra fejlesztése az élet minden területén meghozza a maga dinamikus hozzáadott növekedését, ezáltal növekszik a GDP, és növekednek olyan területek, amelyekkel nem lehetne számolni, egy projekt megtérülését tehát csak ezen társterületek együttes vizsgálatával lehet elvégezni. Nem véletlenül alakult ki egy transzeurópai hálózat, hiszen egy transzeurópai hálózatnak van megtérülése, egyes szakasznak külön-külön nyilván nem lenne megtérülése, de ezen hasznokból mindenki együttesen osztózik.

A kormány, illetve azon belül a közlekedési tárca folyamatosan dolgozik a hazai közlekedés korszerűsítésén, és itt nem az infrastruktúra-fejlesztésre gondolok elsősorban, hiszen erről már beszéltem, itt a kormány tanúbizonyságát adja annak, hogy dolgozik, tevékenykedik. Buszstratégiát készítünk, a közösségi

közlekedési rendszer reformját készítjük, útprogramot fejlesztünk, vasútprogramot készítünk. Úgy gondolom, hogy a közösségi közlekedés, illetve az egyéni közlekedés, valamint az áruszállítás területén minden olyan területet előremutatóan kezelünk, amelynek érdekében ezt a 6 százalékos GDP-részesedést még magasabbra növelhetjük, amivel a közlekedés hozzájárul az ország teljesítményéhez, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy mind az egyéni közlekedés, mind pedig a közösségi közlekedés, valamint az áru fuvarozás őrizze meg ezt a helyét, és magasabb színvonalon szolgálja az adófizetőket. Ez a valóban sok pontból álló szabályozás ennek a jogi alátámasztását szolgálja.

Még egyszer köszönöm szépen a megjegyzéseket, kritikákat, a támogató hozzászólásokat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok beadására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozatnak az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggő módosításáról** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Hende Csaba fideszes képviselőtársunk, az Országgyűlés elnöke által benyújtott előterjesztés H/3232. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyink számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba alelnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, alelnök úr, oné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A magyar alkotmánytörténet újabb fontos fordulópontjának voltunk szemtanúi 2018 júniusában, amikor a nemzeti jogrend alapját képező Alaptörvényünket hetedik alkalommal módosította a Magyar Országgyűlés. Ez a módosítás nemzeti érdekeket tükröző alaptételeket emelt be nemzeti alkotmányunkba.

A kiemelt jelentőségű, a nemzeti identitás megőrzését és megvédését előtérbe helyező módosítások mellett az Alaptörvény hetedik módosítása a jogalkotási gyakorlatra vonatkozóan is tartalmaz előírásokat, amelynek következtében indokoltá vált mind a jogalkotásról szóló törvény, mind pedig a határozati házszabályi rendelkezéseket tartalmazó országgyűlési határozat módosítása.

A jogalkotásról szóló törvény Alaptörvénnyel összefüggő hetedik módosítása előírja, hogy a jogszabályok tervezetéhez kapcsolódó különböző indokolásoknak a nyilvánosság számára elérhetővé kell válniuk. Erre alapozva a jelenlegi javaslat határozati házszabályi módosítására irányuló szándéka azt a célt kívánja szolgálni, hogy biztosított legyen az előterjesztő által készített és a benyújtott törvényjavaslat - ideértve az Alaptörvényt és az annak módosítására irá-

nyuló javaslatot is - tárgyalása során módosított, valamint újraszerkesztett indokolásának az Országgyűlés és a nyilvánosság számára való közzététele.

Az alaptörvény-módosítás során helyesen merült fel az az elképzelés, amely szerint a jogalkotói akarat megismerésének a törvényi preambulum melletti másik forrása deklaráltan is az adott jogszabálytervezet indokolása kell legyen.

(12.10)

A jogalkotói indokolás elérhetőségével kapcsolatban jelenleg csak törvények esetében tudunk beszélni, viszont azok korántsem egységesek, ugyanis csupán vagy előterjesztői, vagy pedig módosító javaslatok indokolásáról beszélhetünk. Az Alaptörvény legutóbbi módosításának köszönhetően tehát egyértelmű céllá vált, hogy a jogalkotó célját a jogalkalmazó és a jogkereső polgár ne csak a preambulumból, hanem az indokolásból is megismerhesse. Mindebből fakadóan kötelezettség keletkezik a jövőben a jogalkotó számára arra vonatkozóan, hogy a megalkotott jogszabályához indokolást fűzzön.

Hangsúlyozandó, hogy a jogszabály indokolása, valamint preambuluma mint a jogalkotó akaratának megismerési forrása, nem jelenti azt, hogy kizárólag ez a jogszabály tartalma és célja helyes értelmezésének eszköze, azaz továbbra is segítségül hívhatjuk az adott jogszabály nyelvtani, logikai, rendszertani, valamint történeti értelmezését, illetve a jogtudományi munkák állásfoglalásait.

Az Alaptörvény hetedik módosítása az értelmezés megkönnyítését segíti elő mind a jogalkalmazó, mind pedig a jogkereső közönség számára azzal, hogy kitüntetett szerepet szán az indokolások figyelembevételének. Az Alaptörvény szövege a következőképpen nyomatékosítja ezt a megfontolást: „A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni.”

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény módosított 28. cikke tehát a bíróságok és egyéb közhatalmi szervek jogértelmező feladatával összefüggésben nyújt kötelező erejű iránymutatást. Ehhez kapcsolódóan vált szükségessé a jogalkotási törvény módosítása, amely azt célozza, hogy a megfelelő jogszabályi keretek között a jogszabályokhoz tartozó indokolások nyilvánossága biztosított legyen. Az alaptörvény-módosítás gyakorlati érvényesüléséhez mindezek mellett elengedhetetlen a határozati házszabály módosítása is. A tisztelt Országgyűlés asztalán fekvő javaslat az indokolások nyilvánosság számára történő közzététele mellett még egy elhanyagolhatatlan elvi megfontolást tartalmaz. Mégpedig azt, hogy az előterjesztő kizárólagos felelőssége nem csupán a közzététellel kapcsolatban áll fenn, hanem az indokolás megszüve-
gezésében is.

Úgy vélem, különösebb magyarázatra ez a tétel nem szorul, hiszen az előterjesztő saját jogalkotói szándékát és annak célját javaslata indokolásával tudja a leghatásosabb és legmeggyőzőbb érvekkel alátámasztani.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat kilátásba helyez egy technikai pontosítást a határozati hárszabály rendelkezései között, amely világossá és egyértelművé teszi azt számunkra, hogy az indokolás nem képezi a törvényjavaslat részét, valamint jogi kötőerővel továbbra sem bír.

A jogalkotó azon előírással kívánja biztosítani, hogy a törvény megalkotására, illetve módosítására irányuló javaslatok a nyilvánosság számára megismerhetővé váljanak, hogy az előterjesztő feladataként írja elő a módosító javaslatokhoz tartozó indokolásoknak az ügynevezett iromány-nyilvánartásba történő felvetését. Továbbá magának az előterjesztőnek az általa benyújtott javaslat országgyűlési tárgyalása során az elhangzottak és a módosító javaslatok figyelembevételével kötelessége aktualizálnia is a törvényjavaslata indokolását. Ily módon egy komplex, a rendelkezések és indokolások egymás közötti harmóniáját biztosító törvényjavaslatot találhatunk majd az iromány-nyilvánartásban.

Az említettek alól kivételt képeznek azok speciális jellegre tekintettel a következő előterjesztések: a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat, a központi költségvetés módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint a központi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat. A kivételek meghatározását az támasztja alá, hogy a felsorolt törvényjavaslatokhoz tartozó indokolások közzétételre alkalmas megszövegezése különösen jelentős, talán megoldhatatlan terhet rakna az előterjesztő vállára, éppen e jogszabályok sajátos jellege folytán. Éppen ezért ezen törvényjavaslatok indokolásainak újraszervezése és aktualizálása a javaslatban ismertettek szerinti módon nem szükséges.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapul vételével kérem képviselőtársaimat, mérlegeljék az elhangzottakat, és a javaslat elfogadásával szíveskedjenek segíteni a jogalkalmazók és jogkeresők jogértelmezését azzal, hogy támogatják javaslatom elfogadását. A jogbiztonság és a normavilágosság alapvető követelmény egy jogállamban, és úgy vélem, hogy a javaslat ezt a célt helyesen és jól szolgálja. Kérem tehát támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e a határozati javaslattal kapcsolatban felszólalni. Igen, Völner Pál államtitkár úré a szó, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: A kormány támogatja a javaslatot a jogharmonizáció érdekében. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vitányi István képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2018. június 20-án a Magyar Országgyűlés elfogadta az Alaptörvény hetedik módosítását, amelyben több kiemelt fontosságú és elvi jelentőségű tétel került kimondásra. Nem kívánom felsorolni őket, összefoglalóan annyit szeretnék mondani, hogy a módosító rendelkezések célja a nemzeti identitás és örökség megőrzése, valamint közjogi hagyományaink tiszteletben tartása és megvédése.

Az előttünk fekvő javaslat is szervesen kapcsolódik Alaptörvényünk hetedik alkalommal történő módosításához. Eddig is ismert alkotmányos kitétel volt, hogy a bíróságok jogalkalmazó tevékenységük során a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni. Az Alaptörvény újraszabályozott 28. cikkének értelmében a jogszabályok céljának megállapítása során a preambulum mellett, mint ahogy az előterjesztő is mondta, az adott jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását is figyelembe kell vegyék a hazai bíróságok.

Bővül tehát azon források köre, amelyekből megismerhetjük a jogalkotó akaratát és eredeti célját. Az Alaptörvény tehát kitüntetett hangsúlyt fektet a jogszabályok célelvű értelmezésére. Ehhez az elképzeléshez elengedhetetlennek bizonyult a jogalkotásról szóló törvényé módosítása abból a célból, hogy megteremtse a nélkülözhetetlen jogszabályi kereteket annak biztosítása végett, hogy a jogszabálytervezetekhez fűződő indokolások a nyilvánosság számára elérhetővé váljanak.

Tisztelt Ház! Mindezekből kifolyólag elengedhetetlennek bizonyul a határozati hárszabály módosítása. A módosítási szándék elsődlegesen arra irányul, hogy az előterjesztő által készített és a törvényjavaslat tárgyalása során módosított, valamint újraszervezett indokolás közzététele mind az országgyűlési képviselők, mind pedig a nyilvánosság számára biztosított legyen.

A javaslat által megkívánt szabályozás szerint tehát feladat hárul az előterjesztőre. Egyrészt az országgyűlési tárgyalás során a módosító javaslatok indokolásának figyelembevételével köteles lesz aktualizálni saját törvényjavaslata indokolását, másrészt pedig a már újraszervezett és aktuális formába öntött indoklás iromány-nyilvánartásba történő felvetését is kötelesnek bizonyul kezdeményezni. Ez alól, sajátos jellegére tekintettel, a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat, a költségvetési törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, továbbá a zárszámadási törvényjavaslat képeznek csupán kivételt. Kiemelkedőnek tartom, hogy a jogalkotó az Alaptörvény elfogadott módosítása szerint, valamint a jelen javaslatban

szereplő módon kívánja az egyértelmű és világos jogértelmezést elősegíteni. Mindezzel ráerősít a jogbiztonság és a normavilágosság jogállami követelményének kielégítésére. Mindannyiunk nevében mondhatom, ez igen nagy segítség és egyben biztos támasz mind a jogalkalmazó szervek, mind pedig a jogkereső polgárok számára.

Az indokolás ugyan semmilyen esetben sem része a törvénynek, ahogy ezt a Ház asztalán levő javaslat is rögzíti, viszont hatalmas segítség a jogalkotói akarat felderítésében. Különösen így módon, hogy az előterjesztő kizárólagos feladatává válik a jogszabálytervezetek indokolásának megszövegezése.

(12.20)

Tisztelt Ház! A javaslat mindenki számára nyilvánvaló célja a jogbizonytalanság megakadályozása által, hogy a jogszabálytervezetek indoklását - mint a jogalkotói akarat megismerési forrását - a nyilvánosság számára elérhetővé kívánja tenni. Mindezek fényében a Fidesz képviselőcsoportja támogatja a javaslat elfogadását. Kérem, támogassa a tisztelt Ház is! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/3232. országgyűlési javaslat elfogadásához természetesen igen szavazata lesz a Jobbik frakciójának, én csak röviden szeretném, miután mind előterjesztő úr, mind a Fidesz képviselője részletesen beszámolt arról, hogy maga a jogalap és a konkrét új módosító szövegnek mi az alapja, mi a célja és egyáltalán miként történik. Számomra, mint május 7-ig joggyakorló számára már eddig is furcsa volt az, hogy ez nem így volt eddig. Tehát nemegyszer történt meg az, hogy számtalan módosítás történt egy javaslatban, mire törvény lett belőle. Az indoklásokat, az indoklások változását a módosító javaslatokhoz nem hozták nyilvánosságra, így módon még az is elképzelhető volt, bár ilyen ritkán fordult elő, hogy az adott indoklás, amikor például a bíróságon egy adott ügyben értelmezni kellett a jogalkotói szándékot, akkor egy aránylag más szövegű indoklás volt a végül megszavazott törvényhelyhez fűzve.

Tehát úgy gondolom, ez egy régóta fennálló deficiit, amelyet most szerencsére korrigál a jogalkotó. Úgy ítélem meg, hogy nem a hetedik alaptörvény-módosítás volt alapvetően az indok, hanem vélhetően már a joggyakorlatból eddig is kívánság volt az, hogy mindig legyen a módosítások során vagy a módosítások eredményeként aktualizálva az indoklás szövege

is. Bár hangsúlyozni kívánom, hogy úgy ítélem meg, az Alaptörvényben foglalt azon elvárás, hogy elsősorban a preambulum és a törvényhelyek indoklása szolgáljon a joggyakorlat számára irányadóvá és csak kvázi másodlagos maga a normaszöveg, ez - ahogy annak idején is elmondtam - számomra nem igazán elfogadható, különösen úgy, hogy két napja éppen a magyar nyelv napját ültük. Ez a hihetetlen gazdag nyelv annyira pontosan tudja az adott rendelkezéseket úgy szolgálni, megfogalmazni, hogy azt pontosan értsé a joggyakorló is, hogy mire gondolt a jogalkotó és milyen elvárások vannak a jogszabályok alkalmazása során - igencsak komoly lehetőség.

De miután az Alaptörvény szent és sérthetetlen, ez volt a jogalkotói szándék, és így került megszavazásra, így nem kérdés, hogy most már az Alaptörvény is azt diktálja, hogy olyan helyzetbe kerüljenek a joggyakorlók, hogy az adott alkalmazandó jogszabálynak tényleg a pontos utolsó indoklását, amikor is a Ház megszavazta, ezzel az indoklással bírjon, hogy tudja teljesíteni az Alaptörvény elvárásait.

Ily módon megköszönöm Hende Csaba alelnök úrnak, hogy ezt az előterjesztést megtette és végre ennek a kérdésnek pontot is tehetünk a végére. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! A Kereszténydemokrata Néppárt parlamenti képviselőcsoportjának vezérszónoka következő, Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk levő H/3232. számú határozati javaslat arra vállalkozik nagyon helyesen, hogy a Magyar Országgyűlés is rátérjen a normakövetés útjára és az Alaptörvény hetedik módosításának, rendelkezésének megfelelően alakítsa át a házszabálynak azon rendelkezéseit, amelyek a törvényalkotás folyamán elengedhetetlenül szükségessé válnak. Ez a rendelkezés nem más, mint az Alaptörvény hetedik módosításával összefüggésben az indoklások nyilvánosságra hozatalával kapcsolatos rendelkezés.

Nyilvánvaló az Alaptörvényből fakadóan, hogy az előterjesztők készítik az előkészített jogszabályhoz, törvény módosítási javaslatokhoz indoklást, mert azt számukra az Alaptörvény előírja. Eddig az a hiátusa volt a rendszerünknek, hogy az ilyen módosítások, ilyen indoklások és a preambulumok módosításával kapcsolatos házszabályi eljárás nem volt tisztázott. Erre utaltam, hogy ennek a tisztázására szükség van, és ezért nagyon üdvös és szükséges a Hende Csaba képviselőtársam által előírt javaslat, tovább erősítve a jogbiztonsági és normakövetési követelményeket és azoknak a teljesítését, amelyekre a Ház képviselői, azaz az országgyűlési képviselők esküt tettek. Úgy gondolom, az előterjesztett javaslat jól leköveti ezeket az igényeket, jól leköveti azokat a lehetséges módosításokat, eseteket, amikor a módosítás során miképp kell

és muzáj az előterjesztő által előkészített, előterjesztett preambulumban, illetve indoklás szövegét is módosítani.

Méltányolható és elfogadható az, hogy bizonyos kivételeket tesz a házszabály ez alól, ez a költségvetési törvénnyel kapcsolatos indoklás, a költségvetési törvény végrehajtásával, illetve ezek módosításával kapcsolatos módosítások során megkövetelt indoklások módosítása.

Azt gondolom, az a fajta joggyakorlat, amely egyébként már korábban is megvolt, hogy a jogértelmezés során, a jogalkalmazás során, az adott jogszabály alkalmazása során mindig feltette a jogalkalmazó a kérdést, hogy vajon mit gondolt a jogalkotó, ezt a helyzetet most már alkotmányos és házszabályi szinten is rendezett módon tudjuk rendezni, azaz tudunk választ adni arra a kérdésre, hogy mit gondolt a jogalkotó, mert az indoklások kötelező figyelembevételével kapcsolatos rendelkezések egyértelmű iránymutatást adnak mind a bíróságok, mind pedig más jogalkalmazók számára.

Az a fajta kettősség, hogy egyik jogalkalmazó figyelembe vette az indoklást, a másik jogalkalmazó nem, az egyik törvényhez közzétették az indoklást, a másikhoz nem, ez megszűnik ezáltal, és így a házszabály módosításával és az Alaptörvény rendelkezésével együtt a jogbiztonság és normakövetés feltételei nagymértékben javulnak a magyar törvényhozásban és a magyar törvénykezésben egyaránt. Támogatja a KDNP. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Őszinte leszek, nekem Ford Fairlane szavai jutnak eszembe e vita hallgatása közben. Aki ismeri a filmet, az tudja, hogy nem fogom az egészet idézni, de az elejét mindenképpen: „Nem gondoltam volna, hogy ma még feldob valami, de ez a szuper produkció.”, és itt a végét most nem fogom idézni, a fiatalok tudják, miről van szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Aradszki András az előbb nem mást mondott a vezérszónoklatában, mint hogy ezzel a törvénnyel az Országgyűlés végre a jogkövetés útjára lépjen, és ez most milyen remek lesz. Ezzel nyilvánvalóan beismeri a KDNP-s kormánypárti politikustársam a tényt, amit évek óta mondunk, hogy az Országgyűlés nem a jogkövetés útján járt eddig. Nem járt a jogkövetés útján valóban, amikor ezekben, tízezreken és százazereken gázoltak át önök különböző törvényjavaslatokkal, mondjuk, néhány nap alatt elfogadott törvényjavaslatokkal. Nem a jogkövetés útján jártak, amikor a saját szabályait sem betartva hoztak itt törvényeket ebben a parlamentben. Természetesen nem a jogkövetés útján járnak, amikor

egyéni képviselőkkel adatnak be olyan törvényeket, amelyeket igenis a kormánynak kéne benyújtania, és pont a jogalkotási törvény alapján a társadalmi egyeztetéseket és legalább a kormányon belüli egyeztetéseket tisztességgel, a szakmát megkérdezve végig kéne folytatniuk.

(12.30)

Ez a megoldás is, ami ezt a törvényt is érinti, hiszen egy országgyűlési képviselő nyújtja be a jogalkotási törvény módosítását, arról szól, hogy nem az igazságügyi miniszter tartja fontosnak az imént szent és sérthetetlennek tartott, a Jobbik részéről egyébként meg alkotmánytörténeti eseményként elfogadott Alaptörvényük módosítását, hanem egy egyéni képviselő gondolja úgy, hogy ezt az aprómunkát majd ő elvégzi. Szerintem ez nagyon sok mindent elmond.

Nézzék! Erről a javaslatról, egy olyan parlamenti többség működése mellett, amelyik két nap alatt lerađirozza, legázolja, most legutóbb például több száz ezer, sőt milliós nagyságrendű magyar családot érintő módon *(Dr. Völner Pál: Tízmillió!)* a lakáskassza rendszerét, szerintem teljesen hiteltelen alkotmánytörténeti eseményként, meg a jogállamról és jogbiztonságról szónokló előterjesztő vezérszónoklatát még elmondani is.

Ott ültünk a Törvényalkotási bizottságban még, tisztelt elnök úr, amikor egy éjszaka alatt egy bizottsági módosítóval írták önök át ezt a fantasztikus Alaptörvényt. Hát milyen jogbiztonságról beszélnek maguk? Milyen jogállamról beszélnek maguk, amikor egy szerda este hétkor vagy nyolckor elküldött bizottsági módosító javaslattal önök átírják az Alaptörvényt, és másnap reggel kilenckor vagy tíz órakor zajlott le az a bizottsági ülés?

Amikor névre szóló törvényeket hoznak ide be a parlament elé, nem egyet, nem kettőt, hanem nagyon sokat, amikor ezt az Országgyűlést konkrétan személyes, gazdasági és politikai haszonszerzésre használják *(Dr. Vitányi István folyamatosan közbeszól.)*, akkor szerintem teljesen álságos jogállamról és jogbiztonságról beszélni ezen javaslat mellett is. Nyugodjon meg, drága képviselő úr! Nyomjon gombot, és mondja el a véleményét, rendkívüli módon kíváncsi vagyok rá. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Vitányi képviselő úr! Ha nyom gombot, meg fogom adni majd a szót. Parancsoljon! *(Dr. Vitányi István közbeszólása.)*

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Jöjjön, átadom a mikrofont. *(Az elnök csenget. - Dr. Vitányi István: Nem!)* Nem? *(Derűtség.)*

Amikor a Törvényalkotási bizottságban, ha jól tudom, múlt héten például az adótörvények tekintetében több mint százoldalas módosító javaslatot hoztak be egy délután alatt, és írták át gyakorlatilag az egész

törvényt az utolsó pillanatban, biztos, hogy mindenre kiterjedő, részletes indoklás volt minden egyes sor mögött.

Végezetül, nyilvánvalóan azért nem lehet támogatni ezt a törvényjavaslatot elvi szinten, mert milyen minőségű törvényeket idehoznak akár képviselőként, akár a kormány által jegyezve - amelyeket egyébként rendszeresen néhány hónap múlva visszahoznak, mert szinte mindegyik el van rontva -, ebben az esetben azt megengedni, hogy a törvény tételes szövege mellett jogalkotási törvényben rögzítetten az indoklást is figyelembe kelljen venni, szerintem életveszélyes a magyar állampolgárok jogbiztonsága érdekében. Nem tudom, hogy ha egy ilyen remek, néhány óra alatt összezapott módosító javaslat indokolása ellentétes lesz a törvény szövegével, akkor mi fog történni. Vagy amikor az indoklása a törvénynek olyan dolgokat is szabályoz, amelyeket maga a törvényjavaslat nem, akkor arra fognak hivatkozni, hogy a költő egyébként arra is gondolt?

Emlékszem, most volt egy komoly vita egyébként, és az államfő, aki az önök párttársa, a kútszabályozással kapcsolatos javaslatot végül alkotmánybírói normára is küldte talán, de az biztos, hogy vétóra visszaküldte, és a javaslat nem lett hatályos. Ebbe a javaslatba például, az indoklásba önök konkrét számokat írtak bele, hogy majd hány méteres mélységben lehet a kutakat engedélyeztetni és melyiket nem, miközben a törvény normaszövegében egy betű erről nem volt. Ezt csak azért mondom, hogy mindenki értse, hogy ilyen tekintetben és ilyen szempontból, amit most önök elfogadnak, az azt fogja eredményezni vagy azt eredményezheti, hogy egy bizonyos törvényt az Országgyűlés elfogad, az vonatkozik valamire és szól valamiről, majd az indoklás egy tők más dolgot fog rögzíteni (*Hende Csaba közbeszólása.*), és utólag akár az emberek életét is erre hivatkozva máshogy fogják intézni. De, elnök úr, így van, mert az ön törvényjavaslatának a szándéka szerint (*Hende Csaba közbeszólása. - Az elnök csenget.*) például a jogalkalmazónak, például a hatóságoknak, például a bíróságoknak ezt figyelembe kell majd venniük.

Mindezekkel együtt és a dolog abszurditását tekintve az MSZP ezt a javaslatot nem támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padso-raiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd-képviselőcsoport vezérszónoka Tordai Bence képviselő úr.

Képviselő úr! Mielőtt megadnám a szót, fel szeretném hívni a figyelmét az országgyűlési törvény és a határozati házsabály, valamint a parlament méltóságát biztosító íratlan szabályok betartására. Így adom meg a szót. Parancsoljon!

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: (*Nevetve.*) Köszönöm a szót, elnök úr. Igyekszem jól viselkedni, mára nem készültem semmilyen különös produkcióval.

Ha már az Országgyűlés méltóságáról beszélünk, ha már az országgyűlési munka komolyságát hozta itt elő, akkor szerintem ennél a törvényjavaslatnál fényesebb bizonyítéka nincs annak, hogy mennyire komolytalan, szánalmas, nevetséges, silány szakmai értelemben az a munka, amit önök itt elvégeznek. Azt, hogy politikai értelemben mi a tartalma, más esetekben megvitattuk, ez most nem egy tartalmi, hanem egy jogtechnikai jellegű húzásuk. Gyakorlatilag ezzel elismerik, hogy a fideszes kétharmad nem képes olyan normaszövegeket alkotni, amelyek egyértelműek, világosak, és ne szorulnának külön magyarázatra.

Ez a helyzet. Tehát ha egy törvény szövege nem állja meg önmagában a helyét, az probléma. Ha a törvény szövege és az indoklás nincs egymással köszönőviszonyban, az is probléma; és az is probléma, ha néhány havonta hozzák be újra és újra toldozni-foldozni a korábban elfogadott törvényeket. Így csinálják ezt a gránitszilárdságú Alaptörvénnyel; így csinálják ezt a GDPR esetében, ami egy egyszerű honosítás lett volna, amire volt két évük, azt négy nekifutásra sikerült átültetni, de még mindig nincsenek kész ezzel. Tehát lássuk már, hogy milyen teljesítményt nyújtanak, és ez tulajdonképpen egy őszinte gesztus, beismerik azt, hogy talán némi magyarázó leírással, némi segédlettel ki lehet matekozni, hogy mi lehetett a törvényalkotó szándéka, ha már a jogszabály szövege erre nem lesz alkalmas.

Ez nemcsak ezért szomorú, hanem azért is, amit Harangozó képviselőtársam mondott: ez jól mutatja ennek az általában rohamtempójú törvényhozásnak a hátulütőit, annak a hátulütőit, hogy elmarad a társadalmi egyeztetés, hogy nem vonják be az érintetti csoportokat, hogy nem folynak tárcaközi egyeztetések, ne adj' isten, többpárti egyeztetések. Ha ilyeneket összehívunk, az kizárólag propagandacélokat szolgál, ahol egy gyors felvilágosítás után szétzavarják az ellenzéki pártokat, és érdemi módosítást természetesen nem fogadnak be sem az ilyen informális egyeztetéseken, sem a bizottsági vagy a plenáris vitákon keresztül.

Úgyhogy az a helyzet, hogy ha normális minőségű jogszabálysövegeket akarnak, akkor nem kiegészítéseket kell elfogadtatni kvázi normaszövegeként, hanem meg kell adni a módját, és végigmenni azon a bizony-bizony hetekig-hónapokig tartó folyamaton, amíg meghallgattatik minden fél, amíg minden érintett elmondhatja a véleményét, és akkor talán egyébként a jogtechnikai hibákat is lesz idő és alkalom kiküszöbölni.

Azért is különösen szomorú, ha maguk tényleg az indoklásokat is előléptetik és ilyen kvázi jogszabályként fogják majd használni, és ennek az alkalmazására kényszerítenek minden jogértelmezőt, mert az a buta, gonosz, aljas demagógia, amit maguk itt elővezetnek általában a törvényjavaslatok indoklását felolvasva, és amit a kormánypárti propagandasajtó tol az arcunkba nap mint nap, ilyen módon megint csak magasabb rangot kap. Nem egy olyan törvény volt, ahol

az indoklásban meg a parlamenti előterjesztésekben folyamatosan sorozást hallottunk meg egyebeket, és aztán, hogy, hogy nem, például a Stop Soros törvényből is kimaradt Soros, de ott van az indoklásban hosszasan és unalmasan, és akkor most ezt az indoklást teszik kvázi a törvény részévé.

Azt hiszem, ez a magyar jogtörténetnek egy újabb mélypontja, bár természetesen a demokrácia lebontásáról, az illegitim Alaptörvény megalkotásáról és egyebekről szólva nem mondhatnám, hogy ez a legsúlyosabb bűnük, de azért azt hiszem, ez is fekete betűkkel fog szerepelni a történelemkönyvek lapjain, mint egyébként minden más is, tegyük hozzá. *(Derűltség.)* Örülök, hogy a végére itt sikerült egy kis derűt lopnom az életükbe, de a helyzet az, hogy egyébként ennek a recepciója, szakmai fogadtatása nem fog önöknek derűt csalni az arcára. Valószínűleg ennek nemcsak a hazai, hanem a nemzetközi jogi fórumokon is olyan visszhangja lesz, aminek önök nem fognak túlzottan örülni. Természetesen a Párbeszéd támogató szavazatára ez ügyben sem számíthatnak. Köszönöm a figyelmüket. *(Dr. Harangozó Tamás tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most van lehetőség újabb képviselői felszólalásokra való jelentkezésre, de közben kettőperces felszólalásnak van most helye. A KDNP-ből Aradszki András képviselő úr jelentkezett kettőperces felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.40)

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Harangozó képviselő úr hozzászólása miatt nyomtam kétperces gombot, hátha sikerül tisztázni azt a félreértést, amit a hozzászólásom okozott Harangozó úr vonatkozásában.

Az nyilvánvaló, hogy az Alaptörvény hetedik módosításával kapcsolatos követelményeket a házszabály eddig nem követte, e tekintetben nyilván van olyan kötelezettsége a magyar parlamentnek, hogy a házszabályát úgy alakítsa át, amely szerint lehetséges az indoklások és a preambulumok módosítása a törvényjavaslatok elfogadása során, ha erre vonatkozó módosítás indokoltá teszi. Ha ön ezt úgy gondolta, hogy ez az összefüggés nem volt világos az elmondásomban, akkor ezt most megerősítem, hogy ezt így kellett értelmezni. Ezt tekintse az én hozzászólásom indoklásának.

A másik része a dolognak, hogy a parlament törvényes működésének kritizálásával kapcsolatban én egy kis szerénységre hívnám fel önt, mert azért emlékezünk, a magyar jogtörténet folyamán az MSZP-kormányok alatt számos esetben szüntette meg vagy helyezte hatályon kívül az akkori többség által elfogadott jogszabályokat, törvényeket az Alkotmánybíróság. *(Arató Gergely: Mert akkor még volt jogállam!)*

Elég, ha csak a Bokros-csomagra gondolunk, elég, ha csak a szociális népszavazás jogi megakadályozására vonatkozó kísérletek Alkotmánybíróság általi elmeszelésére gondolunk. Úgy gondolom, hogy ehhez képest a mostani jogalkotás, törvényhozás sokkal jobb teljesítményt nyújt, és ezért szerénységre kérem önt e tekintetben.

Köszönöm. *(Dr. Harangozó Tamás: Én köszönöm!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK-képviselőcsoportból rendes felszólalásra Arató Gergely képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Képviselőtársaim! Attól, hogy valamilyen disznóságot következtesen végigvisznek, az még disznóság marad. Ez az egész koncepció, amit elkezdtek az alkotmány... - mit nem mondok, de hogy alkotmány az, az Alaptörvény - statáriális módosításával, amit folytattak a jogalkotási törvénnyel, ezt viszik most tovább a házszabályon keresztül is, tudniillik azt, hogy innentől kezdve nem a jogszabályok azok, amelyek alapján a jogalkalmazóknak dönteni kell, hanem az indoklások. Lényegében erről van szó, hiszen önök az indoklást részévé teszik a kötelezően figyelembe veendő döntéseknek. A bíróság innen kezdve az önök zseniális indoklásaiból és gondolataiból is kénytelen kiindulni. Korábban is volt ilyenfajta lehetősége a bíróságnak, hiszen a jogalkotói szándékot vizsgálnia kellett, de természetesen ez a bírói mérlegelés körébe tartozott. Mostantól azonban ez kötelező.

Ezt a csodálatos gondolatot - miután érzékelték azt, hogy a bíróságok hajlamosak arra, hogy a jogszabályokat kövessék és ne az önök politikai szándékát - most átvezetik a házszabályon is, és beleírják a házszabályba, hogy ja, igen, ha most megváltoztatjuk a törvényt, ugye szokás szerint átírva a törvény szövegét a Törvényalkotási bizottságban egy kellemes délutánon, akkor ha majd így eszünkbe jut, akkor majd átírjuk hozzá az indoklást is, megváltoztatjuk azt, hogy mi volt az eredeti szándék, hiszen változott a jogalkotói szándék. Drága Képviselőtársaim! Tessék jó törvényeket írni! Tessék olyan jogszabályokat írni, amelyeket képes értelmezni a bíróság az önök szíves segítségével nélkül is. Akkor nem kell - majdnem csúnyát mondtam - pisztergálni az indoklásokat utólag, meg nem kell hozzágépészkedni még az indoklásban is. Ha van egy normális jogalkotási folyamat, ahol van társadalmi vita, van előkészítés, van egy épeszű parlamenti vita, ahol a valódi szándékok nem a szavazás előtt, hanem a benyújtáskor derülnek ki, akkor majd nem kell utólag az indoklásokat hozzáigazítani mindehhez.

Teljesen világosan ez a jogszabálycsomag, aminek ez a befejező eleme, az ahhoz a kormányzati szándékhoz igazodik, amelyik meg kívánja szüntetni az önök utolsó korlátját. Mert, drága képviselőtársam, ne dicsekedjen azzal, hogy az Alkotmánybíróság nem kaszálja el a maguk szörnyűséges jogalkotásait!

Persze hogy nem kaszálja el, mert egy olyan Alkotmánybíróságot csináltak, aminek egyrészt elvették a jogkörei jó részét, másrészt pedig egyoldalú döntésekkel feltöltötték a saját barátaikkal, rokonaikkal és üzletfeleikkel. Hát naná, hogy innentől kezdve ez az Alkotmánybíróság mindig olyan döntést hoz, amit önök megrendelnek tőle. Bocsánat, kútügyben nem olyat hozott, így most aztán akkor még rosszabb lesz az embereknek. De ez most mindegy, ebbe ne menjünk bele. Visszatérve erre a történetre: ez nem dicsőség, hanem szégyen, ez azt mutatja, hogy nem működik az Alkotmánybíróság mint kontroll a jogalkotás fölött.

Még egy: az Alkotmánybírósághoz való fordulás jogát is jelentősen korlátozták, ezt ki ne felejtsem.

Innentől kezdve pedig arra törekszenek, hogy a bíróságokat is valamilyen módon megtörjék: a kínos ügyeket átvisszik a közigazgatási bíróságba, ami marad, ott pedig ezekkel az utólag megbuherált indoklásokkal próbálják majd kordában tartani őket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a javaslatot természetesen nem tudjuk támogatni. A Demokratikus Koalíció nem egyszerűen nem támogatja, hanem felháborítónak, jogsértőnek és elfogadhatatlannak tartja ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Most megkérdem Hende Csaba alelnök urat mint előterjesztőt, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Hende Csaba jelzésére:)* Parancsoljon, alelnök úr, ön é a szó.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt megköszönöm a Fidesz, a Jobbik és a KDNP vezérszónokainak támogató véleményét, és egyben szeretném mélyszégyen megdöbbenésemet kifejezni az MSZP, a Párbeszéd és a DK felszólalóinak a mondókája miatt. Valószínűleg az történt, hogy nem olvasták el az előtűk fekvő javaslatot. *(Arató Gergely: Ez nagyon lapos!)* Mind Harangozó Tamás, mind pedig Tordai Bence végig törvényjavaslatról beszélt. Kérem, nem törvényjavaslatot nyújtottam be, hanem egy országgyűlési határozati javaslatot. És innen kezdve nem is kellene nagyon foglalkozunk azzal, amit mondtak, mert valami egész másról beszéltek nyilvánvalóan, nem arról, amit én letettem a Ház elé. Ha elolvasták volna, akkor láthatták volna, hogy ez a határozati házszabályt módosító határozati javaslat pusztán arról szól, hogy hogyan, miképpen kell kezelni az Országgyűlés rendszerén belül az egyes jogszabályok indoklásait.

Arató Gergely képviselőtársam is tökéletesen félreérti a dolgot, amikor arról beszél, hogy az önök zseniális gondolataiból kell majd dolgoznia a bíróságnak.

Rossz a személyes névmás, képviselő úr, az „önök” helyett a „mi” személyes névmás használatát javaslom. *(Arató Gergely: Én is ezt mondtam, hogy önök és nem mi. - Az elnök csenget.)* Nem, nem, mi! Mi mindannyian alkotjuk a törvényt. Az a törvény, amelyik megszületik, az az Országgyűlés által alkotatik meg, amelynek ön is a tagja.

Tordai Bence, aki vélhetően még soha életében jogalkalmazással nem foglalkozott, azt gondolja - és ennek nyomait azért Arató Gergely felszólalásában is megtalálhattuk -, hogy indokolásra azért van szükség egy jogszabályhoz, mert rosszul sikerült a normaszöveg, és nem lehet annak alapján elbírálni az ügyet. Nem, kérem, nem azért van szükség rá, azért van szükség, hogy a jogalkotó akarata, a szándéka világos legyen.

A jogalkotási törvényre vonatkozó javaslat egyértelműen rögzíti, hogy az indoklás továbbra sem a jogszabály része. Ehhez képest azt mondta itt az egyik felszólaló, Tordai Bence - idézem -: „a törvény részévé teszik az indoklást”. Pont az ellenkezője az igaz. Tehát kéretik elolvasni a javaslatokat, amihez az ember hozzászól, különben olyan szégyenbe esik, hogy itt összevissza hord hetet és havat, mindenről beszél, csak arról nem, amiről az előterjesztés szól.

(12.50)

Folytathatnám még. Tordai Bence azt mondta, hogy ezzel a törvényjavaslattal beismerik, hogy nem tudnak egyértelmű törvényeket alkotni. Kérem szépen, aki már dolgozott ügyvédként, bíróként, ügyész-ként, jogtanácsosként, az pontosan tudja, hogy a jogszabályokat természetesen az alkalmazások folyamataiban értelmezni kell. Az értelmezésnek számos eszköze van. Az exozémban voltam bátor utalni erre, mert hiszen nem mindenki gyakorló jogász. A jogszabályok értelmezésének elsősorban nyelvtani úton kell megtörténnie, mert ami le van írva, az azt jelenti, amit jelent. Ha két jogszabályt, hármát, ötöt vagy húszat össze kell vetni - egy komplexebb ügyben ez gyakorta előfordul -, akkor szükség van a logikai értelmezésre is, az egyes jogszabályok egymáshoz való viszonyát is meg kell vizsgálni. Aztán szükség lehet a történeti értelmezésre is, mert a jogrendszernek megvan a maga sajátos élete. A magyar jogrendszer, a Corpus Juris éppenséggel 1222 óta, az Aranybulla óta írott formában fejlődik, és nem mindegy, hogy minek mi az előzménye, mert az okok és az okozatok a jogrendszeren belül összefüggenek.

Tehát azt a fajta felkészületlenséget és politikai demagógiát, amit itt hallottunk az utolsó három felszólalásban, én nem akarom minősíteni, mert azok a felszólalások önmagukat minősítették. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Hende Csaba fideszes képviselőtársunk, az Országgyűlés alelnöke által benyújtott előterjesztés T/3252. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Hende Csaba alelnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A kormány a polgári perjogi kodifikációról szóló 1267/2013. számú határozatával előírta az 1952. évi III. törvény átfogó korszerűsítésére irányuló munkálatok megkezdését. A kitűzött cél „egy korszerű, a nemzetközi gyakorlatnak és elvárásoknak is megfelelő polgári perjogi törvénykönyv megalkotása volt, amely biztosítja az anyagi jogok hatékony érvényesítését”. Cél volt továbbá, hogy „az új polgári perrendtartás a jogtudomány és a joggyakorlat eredményeire támaszkodva áttekinthetően, koherensen, a technika vívmányaira is figyelemmel szabályozza a perjogi viszonyokat, megkönnyítve ezzel a jogkereső állampolgárok és a szakmai közönség helyzetét”.

Az alapos és magas szintű előkészítő munkát követően az Országgyűlés elfogadta a magyar perjogi hagyományokon nyugvó, a nemzetközi elvárásoknak és a mai életviszonyoknak megfelelő 2016. évi új kódexet. Az új perrendtartás január 1-jével lépett hatályba. Ilyen nagy, kódexszintű reform esetén természetes az, hogy a gyakorlatban történő alkalmazást egyaránt meg kell szokniuk és meg is kell ismerniük mind a jogalkalmazóknak, mind a jogkereső polgároknak, és amennyiben az alkalmazás során kérdések merülnek fel és azok jogalkotói közreműködést kívánnak, akkor az Országgyűlésnek meg kell vizsgálnia ezeket az észrevételeket. A változtatások kezdeményezésére az is szolgáltathat indokot, hogy egyéb jogszabályváltozások miatt kell biztosítani a jogterületek koherenciáját, tehát harmonikus egységét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam benyújtott törvényjavaslat célja is a koherencia megteremtése az elővezetéssel kapcsolatos szabályok területén azon kódexek tekintetében, amelyek háttérjogszabálya a Pp., vagyis a polgári perrendtartás.

Tisztelt Országgyűlés! A Pp. rendelkezései alapján a polgári perekben is lehet helye elővezetésnek, amelynek célja az érintett megjelenésének biztosítása. Az elővezetés kényszerítő eszközként egyfelől a közreműködőkkel, például a tanúkkal vagy szakértőkkel szemben, másfelől a származási, valamint a gondnoksági perekben a felekkel szemben is alkalmazható. A polgári peres és nemperes eljárásban elrendelt elővezetés esetén az annak végrehajtásával felmerült költség összegének viselésére, megállapítására, valamint megtérítésére irányadó részletszabályokat jelenleg egy miniszteri rendelet, mégpedig az elővezetés

végrehajtásával, valamint a terhelt elfogatóparancs alapján történő elfogásával és előállításával felmerült költség mértékéről, valamint megtérítésének részletes szabályairól szóló rendelet tartalmazza. A rendelet rögzíti, hogy az elővezetés költségének megtérítésére az elővezetést elrendelő határozatban megjelölt személyt, azaz az elővezetni rendelt személyt kell kötelezni. Tehát jelenleg a költség viselésére vonatkozó rendelkezést is a rendelet tartalmazza. A Pp. az elővezetés költségének megtérítésére vonatkozó szabályok megalkotása során a régi Pp. rendelkezéseit és a hivatkozott rendelet által meghatározott jogszabályi környezetet vette alapul, következésképpen most nem rendelkezik az elővezetési költség megtérítéséről.

A Pp. elfogadását követően az Országgyűlés több új eljárásjogi kódexet is elfogadott, amelyek szintén rendelkeznek - meghatározott feltételek fennállása esetén - az eljárás alanyainak, közreműködőinek elővezetéséről, mint ahogy azt már korábban is említettem. A törvényjavaslat a jogszabályi koherencia megteremtése érdekében immár törvényi szinten rendezi a polgári peres eljárásban elrendelt elővezetés rendőrség általi végrehajtása során felmerült költségek viselésének szabályait. A törvényjavaslat szerinti módosítás egyúttal rendezi az elővezetés költségeinek megtérítését a polgári peres eljárásokon kívül a közigazgatási perben és az egyéb közigazgatási bírósági eljárásokban, valamint a polgári nemperes eljárásokban is, mivel ezekben az eljárásokban a Pp. háttérjogszabályként alkalmazandó.

A törvényjavaslat szerinti költségviselési rendelkezés lényegét tekintve megegyezik a hatályos rendeleti szabályozással. Ennek megfelelően a közreműködőkkel, továbbá a származási perekben a Pp. utaló szabálya alapján a felekkel szemben elrendelt elővezetés során felmerült költségek megtérítésére azt kell kötelezni, akinek az elővezetését elrendelték, hiszen ő mulasztott el önkéntesen, a bíróság idézésében foglaltak ellenére megjelenni adott helyen és időpontban.

A gondnoksági perekben a fenti szabályt, a per tárgyat, illetve azt is alapul véve, hogy az erre vonatkozó külön törvény alapján a felet költségmentesség illeti meg, a törvényjavaslat az egyértelmű szabályozás érdekében kimondja, hogy a gondnokság alá helyezendő vagy gondnokság alá helyezett alperes elővezetésével kapcsolatos költségeket az állam viseli, mert míg teljes belátási képességgel rendelkező polgárok esetében igenis felróható az, hogyha valaki az általa szabályszerűen átvett idézés ellenére mégsem jelenik meg a tárgyaláson, úgy egy gondnokság alá már elhelyezett vagy éppen most gondnokság alá helyezési eljárás alatt álló személy esetében a felróhatóságot nem vélelmezhetjük, és az érintett, általában szellemi képességeiben megfogyatkozott polgártársunk védelmében ilyen esetekben a költséget a közösségnek, az államnak, vagyis mindnyájunknak, az adófizetőknek kell viselnie, és nem vizsgáljuk azt a kérdést, hogy adott esetben a gondviselője, a gondnoka, ha van már kirendelt gondnoka, vajon miért nem gondoskodott a megjelenéséről, hiszen az eljárás ügyfélként és eljárás alá vontként

maga a fogyatkozásban szenvedő polgártársunk szerepel.

Annak érdekében, hogy a törvényjavaslat elővezetés költségének megtérítésére vonatkozó szabályait a 2017. december 31. napján, azaz a Pp. hatálybalépése napján folyamatban lévő, a régi Pp. alapján lefolytatandó eljárásokban is alkalmazni lehessen, a törvényjavaslat átmeneti szabályról is rendelkezik, amely igazodik a Pp.-t módosító rendelkezésekhez.

(13.00)

Ezzel a valóban kis terjedelmű módosítással a törvényjavaslat tehát immár törvényi szintre emeli a polgári peres és nemperes, illetve a közigazgatási bírósági eljárásokban elrendelt elővezetések költségeinek viselésére vonatkozó szabályokat. Ugyanakkor a törvényjavaslat nem érinti azokat a jelenleg is rendeleti szinten rögzített részletszabályokat, amelyek az elővezetés végrehajtásával felmerült költség mértékére és annak megtérítésére vonatkoznak.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján kérem támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Dr. Völner Pál tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Most megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem a Házat, hogy támogassa a képviselő úr javaslatát. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Vitányi István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt néhány esztendőben tanúi lehettünk a kormány azon elkötelezettségének, hogy korszerű, a modern viszonyokhoz alkalmazkodó és azokra hatékonyan reagáló, új eljárásjogi kódexeket alkot. A polgári, a büntető és a közigazgatási eljárást szabályozó normaanyagot tartalmazó kódexek a magyar jogtörténeti tradíciókat, az alkotmányossági garanciákat, a nemzeti közjogi hagyományainkat, valamint az általánosan elfogadott nemzetközi standardot szem előtt tartva, azok fényében születtek meg.

Tisztelt Ház! A polgári perrendtartásról szóló törvény 2018. január 1-jével hatályba lépett és kötelezően alkalmazandóvá vált. A törvény nagy horderejű jelentőséggel bír a polgári eljárásokra vonatkozóan, és mint olyan, hangsúlyos változásokat vezetett be az

eddig megszokott joggyakorlatban. Mindennek következtében általános elfogadott tény, hogy a jogalkalmazók és a jogkereső közönség oldalán igény merül fel arra vonatkozóan, hogy a gyakorlati alkalmazást elősegítse számukra a jogalkotó.

Nagymértékű reformok esetén sohasem megy egyről a kettőre az új szabályokhoz való alkalmazkodás. Éppen ezért az Országgyűlés oldalán keletkezik az a kötelezettség, hogy jogalkotó hatalmának közreműködésével korrigálja a már megalkotott jogszabályt a gyakorlati igények és a szakma állásfoglalásainak figyelembevételével. Nincs ez másként az előtűnk fekvő javaslat esetében sem, amely a jogrendszer koherenciáját kívánja biztosítani azáltal, hogy a végbement jogszabályváltozásokra reagálva módosítja a jogterületet rendező normákat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári perrendtartás lehetőséget teremt az elővezetés mint kényszerítő eszköz alkalmazására a tanúkkal, a szakértőkkel és a felekkel szemben azok megjelenésének biztosítása végett. Az elővezetés költségének megállapítására, viselésére, valamint megtérítésére vonatkozó rendelkezést jelenleg miniszteri rendelet szabályozza. Ennek oka, hogy az új törvény a régi, 1952-es szabályait vette alapul, amelyek nem rendelkeztek az elővezetés költségeinek megtérítéséről. A hatályos rendelet szerint az elővezetettet terheli a felmerült költség viselése.

A többi elfogadott új eljárási kódexre figyelemmel az előtűnk fekvő javaslat célja, hogy mostantól törvényi szinten kerüljön szabályozásra a polgári per során a rendőrség által végrehajtott elővezetési költségek viselésének szabályozása. A javaslat a jogszabályok közötti koherenciára figyelemmel rendezi a közigazgatási perben, egyéb közigazgatási bírósági eljárásokban, illetve a polgári nemperes eljárásokban felmerülő elővezetési költség viselésének szabályait, amelyek háttérjogszabályaként a polgári perrendtartás lesz alkalmazandó.

A törvényjavaslat költségviselésre vonatkozó szabályai nagymértékben megegyeznek az együttes rendelet vonatkozó szabályaival. Ennek alapulvételével kiemelő, hogy gondnoksági per során a gondnokság alá helyezendő vagy a gondnokság alá helyezett elővezetésével kapcsolatban felmerülő költségeket az állam viseli. A törvényjavaslat tehát az egyértelmű és világos szabályozás érdekében kívánja kimondani azokat a szabályokat, amelyeket eddig több jogforrásból, valamint több tényező alapul vételével tudtunk megállapítani.

Tisztelt Országgyűlés! A jogrendszer koherenciája és átláthatósága biztosítható a javaslatban szereplő módosítások elfogadásával, amelyek azt a célt kívánják szolgálni, hogy a polgári peres és nemperes, valamint a közigazgatási bírósági eljárásokban előforduló elővezetések költségei törvényi szinten kerüljenek szabályozásra. Viszont az elővezetés végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek mértékének megállapítására és megtérítésére vonatkozó részletszabályok a továbbiakban is rendeleti szinten kerülnek meghatározásra.

A törvényjavaslatban szereplő indokok és az expozében elhangzott érvek alapos mérlegelésével a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a benyújtott törvényjavaslatot. Kérem képviselőtársaimat, tegyék önök is ezt.

Köszönöm, hogy meghallgattak. (Dr. Völner Pál tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak adok szót, a Jobbik vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A polgári perrendtartás teljesen egyértelműen, határozottan és pontosan fogalmazza meg, mint ahogy a régi is ebből a szempontból, bármely mulasztás jogkövetkezményét. Amikor abból indulunk ki, hogy egy peres eljárásban valaki mulaszt, az a minimum és elvárható lett volna már korábban a jogalkotótól, hogy a mulasztás minden jogkövetkezményét a törvény rendelkezései közé helyezze.

Valamikor megtörtént az, hogy az elővezetés költségviselését mint a mulasztás jogkövetkezményének intézményét miniszteri rendeletre degradálta, de mi is mindig arra törekszünk, hogy egy komoly hátrány kilátásba helyezése - és azért a költségviselés ma nem kevés hátrány, hiszen nagyon drága az élet - törvényi szinten legyen szabályozva.

A 2017. december 31-ig indult polgári peres eljárásokban a régi polgári perrendtartást kell alkalmazni, és az rendkívül kellemetlen, és valóban, a bírák, illetőleg a titkárok számára rendkívül hátrányos lenne, ha például folyamatosan az elővezetés költségviselése vonatkozásában egyik iratban a miniszteri rendeletet kellene idéznie, a másik ügyben pedig, amely 2018. január 1-től indult, a törvény rendelkezéseit. Ily módon indokolt volt az, hogy az átmeneti rendelkezéseket is a módosító javaslattal kibővítsé a jogalkotó. Ily módon tehát nem kétséges az, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója támogatja ezt a kezdeményezést, tekintettel arra egyébként, hogy jogi tartalmában ez a törvénymódosító javaslat nem változtat az eddigi szabályokon.

Amely kérdésben azonban változtat, és ezt rendkívüli módon üdvözlöm, és azt szeretném, ha legalábbis az én ciklusomból hátralévő három és fél évben minden jogszabályban ilyen méltányos rendelkezések kerülnének azon honfitársaink vonatkozásában a javaslatokba, akik jelentősen hátrányos helyzetben élnek életüket, mint például a gondnokság alá helyezettek, vagy akik éppen ez előtt állnak, ily módon üdvözljük azt, hogy ilyen esetben valóban az állam viselje a költségeket. Miután tehát alapvetően ez a javaslat koherenciázavart old fel, ez a javaslat nem változtat az eddigi szabályokon, hátrányosan semmiképpen a polgárokkal szemben, illetőleg végre oda helyezi el ezt a rendelkezést, ahová eddig is való volt, ezért a Jobbik

frakciója igennel fogja támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. (Dr. Lukács László György és Hende Csaba tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő T/3252. számú törvényjavaslat a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosítását tartalmazza egy olyan témában, amelynek szabályozottsága, annak tartalmát tekintve, eddig sem volt kritikus, ugyanis eddig is a mulasztó fél számára vagyoni hátrányt, esetünkben az elővezetés költségének megfizetésére vonatkozó kötelezettséget tartalmazta és tartalmazza a ma is hatályos magyar jogi szabályozás.

Ami miatt a polgári perrendtartásról szóló törvény módosítására szükség van, az nem más, mint az alkotmányos garanciális jellegű követelményrendszer, amelynek az a pontos kiindulópontja, hogy olyan szabályozást, amelyik egy természetes személy vagy jogi személy számára kötelezettséget ír elő, azt nem alkotmányos és nem elegendő kormány- vagy alacsonyabb szintű jogszabályban szabályozni.

(13.10)

Jelen esetben, miután a 2016. évi CXXX. törvény elfogadásakor ez a szabályozás kimaradt, hogy az elővezetés költségei megfizetésére kötelezhető a mulasztó fél, ellenben az alacsonyabb szintű jogszabályban ez benne volt, ezért indokoltnak látja a Kereszténydemokrata Néppárt is, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény módosításával a költségek megfizetésére való kötelezést törvényi keretek között szabályozzuk. Miután a polgári perrendtartásról szóló törvény egyébként úgymond anyatörvénye a közigazgatási perrendtartás és a nemperes eljárásokra (sic!), így e tekintetben az ilyen eljárásokban is alkalmazni kell a javaslatban előírt követelményt, és köszönettel tartozunk Hende Csaba képviselőtársamnak, hogy ezt a jogi anomáliát módosító javaslatával kezdeményezte kijavítani, így a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja a benyújtott javaslat elfogadását.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valóban, tartalmi vitára talán nem kell

számítani ennél a törvényjavaslatnál, hiszen egy meglévő szabályozásnak egy magasabb, törvényi szintű áttételéről szól a történet. Az egy másik kérdés, hogy amint képviselőtársam is említette már, a legutóbbi fideszes érában elfogadott új Pp.-ből ez vajon miért maradt ki, és itt csak finoman, picit visszautalnék mégiscsak az előző jogalkotás minőségével kapcsolatos előbbi hozzászólásomra és az előző törvény vitájára, hogy nagyjából ezekre gondoltunk akkor is, amikor a problémákról beszéltünk.

En egyetlenegy szeretnék még Völner államtitkár úr figyelmébe ajánlani, ha megengedi. Gondolom, Trócsányi miniszter úrral szokott néha beszélni, találkozni. A mai napon adott egy interjú miniszter úr, amelyben az alábbiakat mondja többek között erről a helyzetről is: „Trócsányi számára fontos, hogy hivatalba lépése óta lényegesen csökkent a képviselők által benyújtott törvények száma. Ahogy mondja, korábban előfordult, hogy nagy kódex is ilyen módon ment be a Házba. Ő azonban ezzel sosem értett egyet, és erről sok vitája is volt.” Idézem szó szerint a minisztert: „Előfordult, hogy valaki hozott nekünk egy jogszabályt, hogy azt nyújtsuk be. Mondtam, hogy azt már nem! Ide lehet jönni dolgozni, mert a jogalkotás itt folyik.” – mármint az Igazságügyi Minisztériumban -, emlékszik a miniszter, és kiemeli: azt szeretné, hogy a kormány váljon a legtöbb esetben a törvények előterjesztőjévé.

Nem sikerült ennél a törvényjavaslatnál ezt a fontos elvet miniszter úrnak betartania és az Igazságügyi Minisztériumnak sem, hiszen mégiscsak egy komoly kódex módosítását látjuk megint úgy, hogy egy képviselő nyújtja be; tartalmilag azonban nincsen vitánk a javaslattal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, a Fidesz képviselőcsoportjából Kósa Lajos képviselő úr. Képviselő úr, ön a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Pusztán csak Harangozó úr megjegyzésére szeretném a következőket mondani.

Természetesen a magyar parlamentben főszabályként az valósul meg, mindig is az valósult meg, hogy a törvényjavaslatok döntő többségét a kormány nyújtja be. Ez mindig így volt, akkor is, ha mondjuk, adott esetben relatíve magasabb volt a képviselői indítványok száma, de a főszabály mindig érvényesült, ilyen értelemben Trócsányi úrnak természetesen igaz van.

De Harangozó úr nem tett említést arról, hogy van ez alól kivétel, sőt van olyan jogszabály, amit kifejezetten szerencsés, ha nem a kormány nyújt be, hanem a parlament. Például ilyen a házszabály, amely egy törvény formáját ölti; például ilyen az Országgyűlésről szóló törvény, hiszen nem is nagyon

lenne izléses, hogy a parlament, amely a kormányt hivatott ellenőrizni és a kormányfőről szavaz, az arra vonatkozó jogszabályt a kormány terjessze elő.

De mondhatom a választójogi törvényt; hasonlóképpen nem lenne szerencsés, ha a kormány terjesztene elő olyan választójogi törvényt, ami alapján megválasztják, ezt helyes, ha a frakciók vagy a parlament terjeszti elő. És még jó néhány olyan szabály van, főleg azok, például a képviselői jogállásról szóló törvénynél sem lenne szerencsés, ha a képviselői jogállásról szóló törvényt a parlament helyett valaki más terjesztené elő. Egyébként a mi gyakorlatunk ez, tehát ha majd megnézi azon törvényjavaslatokat, amelyek kifejezetten a kormány ellenőrzésével, a választással, a parlament működésével, a képviselők jogállásával kapcsolatosak, azt főszabályként egyébként a frakciónk nyújtotta be és nem a kormány. Tehát az az elv egyébként igaz, azzal a megjegyzéssel, hogy vannak politikai természetű okoknál fogva olyan törvényjavaslatok, amiket a parlament kell hogy benyújtson.

Itt egyébként, ebben az egy esetben egy olyan hiba kijavításáról van szó, ami nem egy átfogó szabályozás, tehát azért itt nem arról van szó, hogy valaki most egy egész kódexet terjesztett elő, mint ahogy természetesen a képviselők kisebb-nagyobb, aprócseprő ügyekben vagy akár nagy ügyekben is nyugodtan előterjeszthetnek javaslatot, ez nem sérti semmilyen elvét a Háznak.

Az helyes, ha az Igazságügyi Minisztérium kifejti a véleményét azzal kapcsolatban, hogy ez jó minőségű-e vagy sem, hiszen gondoljuk csak meg, maga Harangozó úr is nemrég terjesztett elő egy javaslatot, egyébként pont a honvédek jogállásával és a rendvédelmi szervezetek jogállásával kapcsolatban, ami helyes volt, hogy mi terjesztjük elő, és nem a kormány, mert egyébként egy olyan európai uniós vitát nyitna ki a kormány mint előterjesztő, amit nem biztos, hogy most elő kell vezetni.

Úgyhogy ezzel a megszorítással, én azt hiszem, az igazságügyi miniszter is ragaszkodhat az általa képviselt eljárásokhoz és elvekhez, és közben mi sem sértjük meg az általános politikai elveket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Harangozó Tamás képviselő úr kért szó. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is nagyon örülök, hogy megjött Kósa úr, mert mindig bearanyozza a parlamenti ülések vitáját, a bizottsági ülésekét meg pláne. *(Kósa Lajos: Köszönöm szépen. Elnök úr, ez vastagon szerepeljen a jegyzőkönyvben! - Az elnök csenget.)* Na, nem mindig feltétlenül az igazságtartalmával és felkészültségével, de a stílusával mindenféleképpen.

Pont erre utalnék én is képviselőtársamnak, hogy az az érv, amit elmondott, az pont itt nem igazán jól használható, hiszen amiket felsorolt törvényeket, még azoknál sem mindig úgy van, ahogy ön mondta,

de ez a törvényjavaslat konkrétan nem az Országgyűlés jogállásáról és nem a parlament vagy éppen a politikai rendszer működésének a szabályozásáról szól, hanem a Pp.-ről; gondolom, biztos figyelte, hogy melyik törvény vitája zajlik; egy.

Kettő: azért nem kéne ezen vitatkozunk, mert azt biztos hallotta, képviselőtársam, hogy én semmi mást nem csináltam, mint az önök igazságügyi miniszterének a szavait idéztem, tehát nem velem vitatkozik nyilván ebben a kérdésben, hanem a saját kormányával, ami, úgy tudom, önöknél nem annyira megszóktott (*Kósa Lajos: Tessék, van rá példa!*) és nem is elégsz a belső szabályaik szerint.

ELNÖK: Kósa képviselő úr, nyomjon gombot, én szívesen adok szót!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérek képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Hende Csaba alelnök urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. (*Jelzésre:*) Igen, kíván. Parancsoljon, alelnök úr, öné a szó.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megköszönöm a frakciók egybehangzó támogató álláspontját, hiszen érdemben minden felszólaló a javaslat elfogadása mellett nyilatkozott.

Hogy ki nyújtja be, ki nyújthat be törvényjavaslatot, miért az nyújtja be, e tekintetben az Alaptörvényünk egyértelműen rendelkezik, amikor meghatározza, hogy kinek van törvénykezdeményezési joga, és egyebek mellett az országgyűlési képviselők mindegyikének, mind a 199-nek, így nekem is jogom van, különösen akkor, ha egyébként egy senki által sem vitatott, hogy úgy mondjam, politikailag abszolút semleges szakmai, technikai kérdést rendezünk törvényjavaslat benyújtásával.

(13.20)

Úgyhogy ezt az eljárásomat szembeállítani igazságügyi miniszterünk sajtóban megjelent nyilatkozatával, kissé erőltetettnek és nem igazán adekvátnak tűnik. Ennyiben szerettem volna az imént lezajlott polémiára reflektálni. Köszönöm szépen a támogatásokat. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az egyes migrációs tárgyú és kapcsolódó törvé-

nyek módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3366. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma a biztonság a legfontosabb közösségi érték, amelyet a kormány minden rendelkezésére álló eszközzel meg fog védeni. Az utóbbi években tapasztalt rendkívüli migrációs nyomás új kihívás elé állítja egész Európát, ami a nemzeti jogszabályok folyamatos felülvizsgálatát teszi szükségessé.

Magyarországon a nemzeti érdekek alapján kidolgozott szabályrendszer van hatályban, amely egyértelműen meghatározza, hogyan viszonyuljunk a migrációhoz, kit engedünk be és kit nem engedünk be, miért engedjük be, meddig maradhat itt. (*Dr. Harangozó Tamás: Azt látjuk!*) Ez a szabályrendszer nem elvont elvekből, hanem a magyar emberek, Magyarország érdekeiből indul ki. Annak érdekében, hogy a migráció kapcsán jelentkező kihívásoknak az eddigiekhez hasonló színvonalon, vagy ha lehet, még ennél is magasabb szinten eleget tudjunk tenni, szélesítjük az idegenrendészeti hatásköröket. A biztonság ugyanis egy olyan közösségi érték, amelyért mindig többet kell tenni holnap, mint amit ma vagy tegnap tettünk.

A Belügyminisztériumban hagyomány a hétpárti vagy többpárti egyeztetések lefolytatása, fontosnak tartjuk a frakciókkal való együttműködést. Ezért 2018. november 7-én valamennyi frakció számára megküldtük véleményezésre a törvényjavaslatot azaz: ha bármelyik képviselőcsoport részéről igény merül fel, javaslataik vannak, akkor a Belügyminisztérium vezetése készen áll az egyeztetésre annak érdekében, hogy a lehető legjobb, leghatékonyabb törvényjavaslatot sikerüljön elfogadni a legnagyobb támogatottsággal. Bízom abban, hogy ez a törvényjavaslat, amelyet most tárgyalunk, valamennyi képviselőcsoport támogatását élvezzi, mivel egyeztetési szándékot és módosítási javaslatot felénk egyik képviselőcsoport sem jelzett.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatban fontos változást jelent, hogy bővül az idegenrendészeti és menekültügyi hatóság ellenőrzési jogköre a külföldiek magyarországi tartózkodásával kapcsolatos visszaélések megelőzése, felderítése, az ellenőrzés hatékonyabbá tétele érdekében. A törvényjavaslat számos rendelkezést tartalmaz az idegenrendészeti engedélyezés területén, és bővíti az elektronikus ügyintézési lehetőségeket is. A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat szerint a magyar állampolgárok harmadik országbeli családtagjai a to-

vábbiakban nem bírnak a szabad mozgás és tartózkodás jogával, ehelyett rájuk más európai uniós tagállamok rendelkezéseivel összhangban harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó általános szabályokat kell majd alkalmazni.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt Szabó Sándor váltja fel.)

A javaslat fontos eleme a menedéjogról szóló törvény azon módosítása, amely a menekültügyi és az idegenrendészeti hatáskörök közötti átfedéseket szabályozza. A menedéjogról szóló törvény szerinti tartózkodásra jogosító jogcíme visszavonásra kerül annak, aki más jogcímen tartózkodásra jogosító engedélyt szerez. A javaslat számos rendelkezést tartalmaz az idegenrendészeti engedélyügyi területen bevezetendő, illetve a jelenlegi elektronikus ügyintézési lehetőségekkel kapcsolatban.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egyes esetekben lehetővé válik a kérelmezés elektronikus úton történő indításának lehetősége. A biometrikus adatok rögzítésének szükségessége miatt jogilag és biztonsági szempontból is elengedhetetlen személyes megjelenési kötelezettség továbbra is megmarad. Ennélfogva az elektronikus ügyintézés lehetősége részleges, mivel az nem mehet a biztonság rovására.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvénymódosítások megfelelő garanciákat jelentenek a külföldiek magyarországi tartózkodásának hatékony nyomon követéséhez és a Magyarországra történő bevándorlás kontrolljának megteremtéséhez. Ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és támogassa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Kósa Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz-frakció rendkívül fontosnak tartja a magyar emberek biztonságát, azt, hogy Magyarország meg tudja védeni úgy a határait, mint önmagát; azt, hogy Magyarország Kormánya, a magyar parlament, a magyar választópolgárok közösen tudjanak dönteni arról, hogy kikkel élünk együtt, kiket engedünk be a saját hazánkba, kiknek adnunk erre lehetőséget, kiknek nem. *(Arató Gerely: Már látjuk, kinek adnak!)*

Természetesen a magyar parlament, a magyar kormány őszinte és elkötelezett híve az Európai Uniónak, és a ránk vonatkozó nemzetközi jogszabályokat és az Unió jogát maradéktalanul betartjuk. Éppen ezért, amikor a menekültügyi válságról, a migránsválságról van szó, akkor is maximálisan betartjuk a

schengeni egyezményt, a dublini egyezményeket, és ennek megfelelően járunk el. Senkit nem engedünk be Európába, akinek nincs oda belépési engedélye. Természetesen ennek a célnak az elérése érdekében nemcsak fizikai határzárakat kell létesíteni, hanem nagyon-nagyon sok jogi eszközzel is kell élni. Ezek az alkotmány módosításától az egyszerű miniszteri rendeletig bezárólag mind-mind azt biztosítják, hogy nem csorbítva az emberek általános jogait, nem csorbítva a magyar emberek szabadságát, nem csorbítva a magyar emberek zaklatásmentes életét, de maximálisan biztosítsuk a jog eszközeivel is azt, hogy az a küzdelem, amit a magyar kormány és a magyar parlament folytat az emberek biztonságáért, Magyarország integritásáért, sikerre vezessen.

Több ilyen módosító csomag is járt már a parlament előtt. Talán a legemlékezetesebb az volt, amikor a migrációellenes alaptörvény-módosítást nyújtottuk be legelőször; az ugye nem kapott többséget a parlamentben. Azóta az ilyen belügyi törvényjavaslatok fogadtatása felemás; volt, amelyeket támogatott az ellenzék, volt, amelyeket nem. Egy viszont egészen biztos: a Fidesz és a KDNP következetesen, minden alkalommal maximálisan támogatta a kormánynak azt a törekvését, hogy a jog eszközeivel is védje a magyar emberek biztonságát, Magyarország függetlenségét, Magyarország szabadságát, Magyarország önállóságát.

Ezért ezt a törvényjavaslatot is fogjuk támogatni. Nyitottak vagyunk a jobbító szándékú módosító indítványokra. Az általam vezetett bizottság eddig is ezt tette, és számos módosító indítványt fogadtunk be, másokat elutasítottunk, de akinek a szándéka őszinte, azt mi is nyílt szívvel fogadtuk. A Fidesz-frakció támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő T/3366. számú törvényjavaslat, amely az egyes migrációs tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról szól, tulajdonképpen tíz jogszabályhelyet módosít. Indoklása szerint a migráció következtében előállt felsokszorozódott idegenrendészeti eljárásokban felülvizsgálta az eddigi jogszabályok megfelelőségét, koherenciáját, és arra a következtetésre jutott, hogy 91 paragrafusban megpróbálja pontosítani, megpróbálja azokat az áthidaló megoldásokat jogszabályi környezetben megteremteni, amelyek azt a célt szolgálhatják, hogy akik Magyarország területére léptek, bármilyen státust igényelnek is, illetve bármilyen formában történt a Magyarország területére való lépés, az ő mozgásuk, az ő státusuk, az ő személyük, az ő céljaik és magyarországi jogi környezetbe való adoptálásuk

ténylegesen nagyon koherens, átlátható és mindenki számára egyértelmű szabályokat tartalmazzon.

(13.30)

Ezért tehát a Jobbik frakciója ezt a módosítójavaslat-csomagot támogatja, de szeretném egy-két kérdésre felhívni a figyelmet, és azt szeretném kérni a kormány képviselőitől, hogy e két tárgyban segítsen már bennünket ahhoz, hogy eloszlassuk azt a kételyt, ami azért 2015 óta a letelepedési kötvények következtében előállt rendkívül nagy számú, a harmadik világból Magyarország területére és ezzel az EU területére legálissá tett státuszú emberek vonatkozásában ne szaporodjanak a jövőre nézve a további kételyeink. Ez pedig az a rendelkezés, amikor arról szól a javaslat, hogy: „Egyéb célból kaphat tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár is, akinek beutazásához és tartózkodásához magyarországi befektetéseire tekintettel érdek fűződik, ha a törvényi feltételeknek megfelel.” Ez nagyon tág megfogalmazás.

Szeretnék utalni a letelepedési kötvények megteremtésére szolgáló jogszabály rendelkezéseire, annak is az elejére, ahol egyértelműen az volt a felhangja és a kiindulópontja a jogszabálynak, hogy a már Magyarországon befektetéssel rendelkező személyek számára adják meg annak a jogintézménynek a lehetőségét. És mit láttunk az engedélyezési eljárás során? Azt láttuk, hogy ezeknek a letelepedési kötvényt vásárlóknak valójában nem kellett igazolniuk a magyarországi befektetéseiket, és bármikor is kértük az illetékes szervezetet, hogy hadd tekintsünk bele ezekbe az eljárásokba, és hadd nézzük meg, hogy az a huszonegynéhányezer ember, aki egyrészt mint vásárló, másrészt mint családtag ennek a kedvezményében részesült, valóban befektetett-e Magyarországon.

Most ebben a jogszabályhelyben egyébként egy nagyon, legalábbis a Jobbik számára nagyon pontosan és szépen, a jogi hézagokat kitöltő adottságával egyszer csak megint érkezik egy ilyen nagyon tág, igazából, azt gondolom, hogy valamelyest értelmezhetetlen szabály, nem jogi értelemben értelmezhetetlen, hanem az alkalmazandó alanyi körre vonatkozóan értelmezhetetlen, és nagyon tág rendelkezést ad, ami teljes mértékben ellenkezik a törvény egyéb helyein nagyon szigorú rendet kialakító adottságokkal.

Azt szeretnénk, hogy ne legyenek ilyenfajta kibúvók. Ha harmadik országból valaki Magyarországra akar jönni, megvannak a törvényi feltételek, akár tartózkodni akar itt hosszabb távon, akár letelepedni, akár majd egyszer állampolgárságot kapni, tökéletesen és pontosan szabályozza ezt minden jogszabályhely; aki ezt nem tudja követni, az már tényleg nem is baj, hogyha nem kap Magyarországon ilyenfajta jogokat. De egyszer csak megjelenik megint ez a befektetési kérdés, ami - és muszáj, hogy ezt megértsék a tisztelt kormánypárti képviselők és az állami vezetők - az ellenzékben természetes módon kivált egy reakciót. Tehát befektetés és könnyebb bármifajta státuszhoz

jutás, innentől kezdve már olyan... kételyeink támadnak, hogy akkor most ennek a jogszabálynak is mi a célja. Én tehát azt kérném egyrészt az államtitkár úrtól, hogy majd magyarázza el ennek az indokát, hogy oszlassa el a kételyünket.

A másik pedig, ami szintén egy ilyen nagyon nagy kibúvót ad, és nagyon szélesre nyit egy ajtót, az a 68. §, ahol azt mondja, hogy aki nem rendelkezik egyes iratokkal, az a nyilatkozatával pótolhatja. Hát, tudjuk jól, hogy Ázsiában és Afrikában azért még vannak országok, ahol a személyi nyilvántartások igen csak nem annyira európaiak és nem annyira követhetőek és nem annyira ellenőrizhetőek, és azt gondolom, hogy ez is egy olyanfajta szelep vagy egy olyanfajta tágra nyitott ajtó, hogy ezzel akár vissza is élhetnek olyan emberek, akik igazán nem tudják igazolni, hogy akármelyik státuszt is kérték Magyarországon, nekik azt meg kellene adnunk.

Számunkra az nagyon fontos, hogy Magyarországon bárki is, aki külföldről itt tartózkodik, nagyon pontos jogi környezetben, nagyon komoly szankciórendszerrel, azon hatóságok tisztviselői, akinek ezzel dolga van, nagyon pontosan tudott felhatalmazásokkal rendelkezzenek, ténylegesen ne migránsok kószálólé helye legyen az országunk.

Erre egyébként szolgál ez a jogszabály, mert nagyon sok koherenciavárat kiküszöböl és nagyon sok lyukat betöm, tehát valóban én magam meglepődtem, amikor ezt elolvastam, hogy számunkra evidencia lett volna az, hogy most hogy törölnek egy nyilvántartásból, meg hogy értesíti ezt, meg hogy teszi oda azt, tehát rengeteg ilyen apró részletszabály van; azt gondolhatta az ember, hogy ezek már evidensen benne vannak a jogszabályokban.

De az is tény hogy 2015-ben azért ez egy eléggé törvénykezési cunamit kellett hogy előidézzon az a krízishelyzet, ami előállt, és abban akár lehetnek ilyenfajta hiányosságok, tehát ezzel semmiképpen nem szeretnék felelősséget telepíteni, csak miután most úgy tűnik, hogy ezzel a jogszabállyal a kapukat is bezárják, és elsimítják azt, hogy az ilyen okból Magyarországra tért embereket miként kell kezelnünk, én hadd kérjem, hogy amíg a szavazásra nem kerül sor, vagy magyarázzák meg nekünk ezt a két túl tág megfogalmazást, meghatározást, hogy pontosan mire gondolnak, vagy legalább picit szűkítsük, picit zárjuk el már annak a csapját, hogy esetleg ezzel bizonyos emberek vissza tudjanak élni.

De száz szónak is egy a vége: a javaslat indokolt, és természetes, hogy támogatni fogjuk, mert nem hiányzik Magyarországnak az, hogy migránsok tömege akár átmenjen rajtunk, vagy hogy akár a mi életünkben kénytelenek legyenek velük foglalkozni és egy társadalmi krízist ezzel előidézni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő T/3366. számú törvényjavaslatot az egyes migrációs tárgyú és kapcsolódó törvények módosításáról a KDNP-frakció támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Belügyminisztérium államtitkára az exozéjában azt mondta, hogy a biztonság a legfontosabb közösségi érték, amelyet a kormány minden rendelkezésére álló eszközzel garantál, illetve azt is mondta, hogy a kormány maga dönti el, hogy kiket enged be ebbe az országba, és kiket nem. Látjuk, államtitkár úr, az egész ország ettől hangos. Látjuk, és kérdezném is, hogy ha már migrációs tárgyú törvényről beszélünk és további szigorításáról ennek a területnek, akkor mégis hogyan fordulhat az elő, hogy elítélt bűnöző útlevél nélkül Magyarországra beérkezzen, itt az egész ország szeme láttára egy belvárosi luxusszállodában megszálljon, ráadásul egy olyan országból, amelyet maga a magyar kormány biztonságos harmadik országnak titulál, tehát ahonnan egyébként menekülteket még kérelemre sem fogad be Magyarország.

Mi alapján akar a Belügyminisztérium a jelen helyzetben a Magyar Országgyűléstől bármilyen támogatást kérni, amikor veszélybe sodorják az egész országot ezzel az üggyel, amikor megsértik a saját maguk által ebben a parlamentben elfogadott törvényeket? És azért sok mindent elmond szerintem erről az országról, hogy ma két képet lehet látni, az egyik egy volt miniszterelnök, a jelenlegi magyar miniszterelnök politikai szövetségese, akit a saját országa bírósága korrupciós bűncselekményért jogerősen elítélt, és akit a magyar hatóságok mindenféle jelen helyzetben hatályos törvényt megsértve Magyarországra beengednek, luxusszállodában várja, hogy az egyedi elbírálását megkapja; a másik kép pedig az, hogy éppen, mondjuk, Pécsen az egyik hajléktalan másodsorra állítják elő, egyébként vezetősáron, mint egy állatot, mert egyébként abban az anyagi és szociális helyzetben van, hogy nem képes saját magának lakást fenntartani. Az egyik, az elítélt bűnöző a Corinthia Grand Hotelben lakik, a hajléktalan meg vezetősáron áll a bíróság előtt.

(13.40)

Az egyiknél a törvény teljes erejével és egyébként a rendőrség idejét és pénzét nem sajnálva kergetik a magyar állampolgárokat, a másikon pedig egy bűnözőt segítenek itt az országban; még egyszer mondom,

megsértve minden erre vonatkozó szabályozást. Hiszen, államtitkár úr, az önök szabályai szerint, az itt elfogadott szabályok szerint mindenki pontosan tudja, hogy a legjobb esetben is egy útlevél nélkül érkező embernek, aki menedékkérelmet nyújt be, a tranzitónában kellene várnia, egyrészt, hogy elbírálják az ügyét, másrészt, hogy előbb-utóbb kap-e enni vagy nem. Nem olvastam a törvényben a Corinthia Grand Hotel intézményét, sem a menedékjogi törvényben, sem a harmadik ország állampolgáraival kapcsolatos törvényekben.

Innentől kezdve migrációs törvénnyel kapcsolatban a Belügyminisztériumnak szerintem itt az Országgyűlés előtt, amíg arról nem számol be, hogy mi zajlik jelenleg az országban, és hogyan sértik meg a törvényt és hogy került ez az ember az országba... Utasították a határon lévő magyar határrendész állományt, hogy szegjék meg a törvényeket és engedjék be? Vagy volt ott egy útlevélkezelő, egy határrendész rendőr, aki félrenézett egy pillanatra, és beengedte ezt az embert? Én ezt nem tudom elképzelni egyébként, államtitkár úr. Sokkal valószínűbb és realisabb, hogy politikai utasításra sértettek törvényt, amiről pontosan tudjuk, hogy mit jelent, és elvileg milyen következménye kellene legyen, legalábbis a Hende képviselő úr által az előbbi törvényben hangoztatott jogállamban és jogbiztonságban Magyarországon.

Magával a javaslattal kapcsolatban egyetlen kérdésem, kérdésünk van, amit nem értünk. Azt nyilván értjük, hogy mindenféle eljárási szigorítást csinálnak, hogy gyakorlatilag esélye se legyen senkinek fellebbezni. Ha 24 óra alatt kell beadni egy fellebbezést egy idegen országban, az valószínűleg több, mint vicces, de ezt már megszoktuk, ez egy olyan irány, amerre önök mennek.

Azt mondja meg, államtitkár úr, hogy a magyar állampolgárokat miért büntetik, és a magyar állampolgároktól miért vesznek el további jogosítványokat azzal, hogy egyébként Magyarországon született magyar állampolgárok harmadik országbeli családtagjaitól elveszik azt a lehetőséget, ami eddig megvolt, hogy itt közösen élhessenek Magyarországon, és azok a szabályok vonatkozzanak rájuk, mint általában eddig mindig, tehát hogy nem idegenként kezeli őket az ország, hanem egy magyar állampolgár családtagjaként. Ennek mi az indoka? Látnak-e valami nagy statisztikai változást, hogy tömegesen Szerbiából vagy Ukrajnából álházasságokat kötnek emberek, és ezzel már veszélyeztetik a magyar emberek biztonságát?

Vagy árulja el, mi az indoka annak, hogy egyébként valószínűleg nem túl számos esetben, ha például hazánk fiai vagy lányai külföldi állampolgárral kötik össze az életüket, akkor őket most még külön szívasuk azzal, hogy öt évig kell ugyanúgy életvitelszerűen itt élnie, munkát vállalnia, és a többi, azokat a feltételeket kell teljesítenie, mint egy vadidegen embernek, aki besétál ebbe az országba.

Hiszen ennek a javaslatnak a kárvallottja nemcsak vagy nem a harmadik országból érkező ember, hanem a mi saját polgártársunk, a mi saját magyar

állampolgártársunk is. Természetesen tehát erre még azért szívesen meghallgatnánk a Belügyminisztérium választát.

Mindazonáltal, amíg itt van ez a szégyen, itt az ország homlokán ez a bélyeg, hogy most már megint az egész világ azzal foglalkozik, hogy a magyar kormány, a magyar miniszterelnök és a magyar belügyminiszter nyilvánvaló politikai indokokból saját törvényeit, nemzetközi egyezményeket és mindent, ami elvileg szent, megsért, addig azt gondolom, hogy itt, a Magyar Országgyűlésben a migrációs tárgyú törvényekről érdemben beszélgetni inkább neveléses, mint komoly dolog. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon! Öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy csodálkozással vettem újra elő tegnap este ezt a törvényjavaslatot, és kerestem benne azt, hogy elítélt haverokra milyen speciális szabályokat vezetnek be benne. Kerestem azt, hogy hol szerepel ebben a törvényjavaslatban az, hogy például mód van benyújtani menekültjogi kérelmet külképviseleteken is.

Kerestem azt is, hogy hol törlik el azt a szabályt, persze visszamenőleg, hogy menedékkérelmet csak tranzitónában lehet benyújtani; hol törlik el azt a szabályt, amelyik szerint a menedékkérőnek a tranzitónában kell tartózkodnia az eljárás idején. Kerestem azt, hogy hol szerepel az, hogy egyébként Macedónia nem biztonságos származási ország, ahonnan automatikusan el kell utasítani a menedékkérelmeket, hanem mostantól kezdve nem biztonságos származási országnak számít. Kerestem azt, hogy Szerbia mitől nem biztonságos harmadik ország; ezt önök vezették be, éppen nem olyan nagyon régen a menekültügyi törvény módosításával, ami szintén a menedékkérelmek automatikus elutasításával kellene hogy járjon. De ezt sehol nem találtam.

Drága Államtitkár Úr! Drága egy szál Képviselő Úr! Miről beszélgetünk itt? Milyen menekültügyi rendszer van Magyarországon? Önök arról beszéltek, hogy megvédik ezt az országot, és itt is elmondta a képviselő úr azt, hogy majd itt megállítják, meg hú, de jó lesz, meg itt aztán majd olyan biztonság lesz, hogy az csak na. Nem jöhet ide senki. Azt, aki a családjával menekül a háború elől, bezárják a tranzitónába. Aki úgy jön ebbe az országba, hogy kiskorúként érkezik ide 12 évesen, azt bezárják a tranzitónába. Ezt még önök is szégyellik, mert a Belügyminisztérium öt egymást követő kérdésemre nem volt hajlandó megmondani, hogy hány kiskorút tartanak fogva a tranzitónában, hogy ne keveredjünk terminológiai vitába: hány kiskorú tartózkodik a tranzitónában. Megszegve egyébként az országgyűlési törvényben szereplő kötelezettségüket, nem hajlandóak erre a kérdésre válaszolni.

Önök is látják, hogy ez tarthatatlan; ehhez képest azért vannak itt migránsok, akiknek mindent szabad, úgy látom, akikre nem vonatkozik semmilyen szabály. És akkor most kezdjük el arról vitatkozni, hogy hogyan érvényesül az ellenőrző feladata a menekültügyi hatóságnak? Mit ellenőriz? Azt, akit szabad neki ellenőrizni. Van, akit nem kell ellenőrizni, mert együtt fényképezkedett a miniszterelnökkel, és ő mondta ki először, hogy „stop Soros”, és akkor még az üzleti kapcsolatokról nem is beszéltem.

Szóval, drága Képviselőtársaim, tisztelt Államtitkár Úr! Ne csináljunk már bohócot a parlamentből még jobban, mint önök ezt rendszeresen szokták csinálni! Úgy teszünk meg úgy játszunk, mintha ez nagyon fontos lenne. Még pozitív intézkedés is van benne, tényleg. Véletlenül egy európai emberi jogi bírósági döntést végrehajtanak ebben a törvényjavaslatban. Biztos nem figyeltek a kollégái, és véletlenül egyszer igazodtak az európai joghoz. De egyrészt semmi értelme nincs a részletekről vitatkozni, amíg az egész nincs rendben, hiszen ettől függetlenül érvényes az, hogy minden mértékadó szervezet álláspontja szerint a magyar menekültügyi rendszer nem felel meg a Magyarország által vállalt nemzetközi kötelezettségeknek. Folyik ebben az ügyben Magyarországgal szemben egy kötelezettségszegési eljárás, mert nem felel meg az uniós jogszabályoknak sem. Ezekhez hozzá sem nyúlnak, ezekkel nem csinálnak semmit. Egy kicsit - hogy fogalmazzak finoman? - annak a lepattant mellékhelyiségnek, amivé tették önök a magyar menekültügyi rendszert, a homlokzatát festegetik meg díszítgetik, hol szigorítanak, hol nem szigorítanak.

Szeretném megnyugtató Harangozó képviselő urat is, hogy nem fenyeget ez a házassági veszély, hiszen a kettős állampolgárság és a tömeges honosítás lehetőségét kihasználva teljes nyugalommal megszeresheti bárki, ezt tudjuk, visszaélve ezzel a joggal, a magyar állampolgárságot ezekből az országokból, amelyeket ön említett; vagy éppen korábban a letelepedési kötvénnyel bárki megszereshette a szabad tartózkodás és szabad mozgás jogát. Most találtak valakit - mert tényleg nincs már migráns, hiszen már nem jön senki gyakorlatilag a magyar határra -, akivel még ki lehet szűrni, a magyar állampolgárok nem magyar állampolgárságú hozzátartozóit. Most velük szórakoznak egy kicsit, hogy büszkék lehessenek, és elmondhassák, hogy ők micsoda kemények a migránsokkal szemben. Drága Államtitkár Úr! Legyenek bátrak először az ideérkező elítélt bűnözőkkel szemben, és utána foglalkozzanak a magyar állampolgárok családtagjaival meg gyerekeivel!

Összefoglalva tehát: ezt a törvényjavaslatot álságosnak és jelen helyzetben értelmetlennek tartjuk. Amíg a kormány nem ad választ azokra a kérdésekre, amelyek az elítélt volt macedón miniszterelnökre vonatkoznak, amíg nem derül ki ennek az ügynek minden részlete, nem vonják felelősségre azokat, akik ezért felelősséget viselnek, addig ez a menekültügyi

rendszer és az önk tevékenysége hiteltelen, és értelmetlen róla beszélgetni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most képviselői felszólalások következnek. Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hosszú évek rutinja arra sarkall engem, hogy amikor a kormányzat migrációs tárgyú előterjesztést tesz elének, akkor elkezdjek gyanakodni, akkor elkezdjek azon gondolkodni, hogy vajon milyen mögöttes cél vezérli a kormányzatot.

(13.50)

Kósa Lajos városát illetően is volt már nekünk vitánk, diskurzusunk, amikor is jó pár évvel ezelőtt megjegyeztük, hogy a debreceni úgynevezett menekültszállóról kitortek olyan vademberek, akik ártatlan civilekre támadtak, és itt a Házban számonkértük azt, hogy egy migrációs krízis kezd kibontakozni, és tegyen valamit a kormányzat, hát itt államtitkári szinten megkaptuk azt, hogy Magyarországon márpedig migrációs probléma nem létezik. A helyzet az, hogy itt már azért 2015-öt írtunk, tehát a koszovói albánok első nagy hullámai már megindultak, a későbbi érkezőkkel még nem lehetett találkozni, de nagyon nehéz megfelelő mértéktartással kezelni ezeket a javaslatokat. Találok egyébként nagyon sok olyan elemet benne, ami szakmailag előremutató, pozitív irányú, és szofisztikálja a jelenlegi rendszert, adott esetben jó irányba.

Viszont kiválóan felkészült képviselőtársnóm már említette azt a két pontot, ami a támogatási szándékot gyakorlatilag elpárologtatja vagy legalábbis erodálja. El kell hogy mondjam, pontosan a kormányzati kommunikációval mennek szembe azok a pontok, amelyek elképesztő módon most a Fidesz által védett szférában jelennek meg. Ami a 68. §-ban található például, a kérelmező kérelmének helyt adásról szóló részben, hogy ha valaki nem rendelkezik valamilyen irattal, azt nyilatkozattal pótolhassa... Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP mainstream kommunikációjának a lényege az volt éveken keresztül, hogy itt emberek bemondásra, meg minden harmadik január 1-jén született, és hogy tulajdonképpen megbízhatatlannak azok az adatok, amelyek így kinyerhetők... - erre a Fidesz-KDNP letes elénk egy javaslatot. Nyilván nem saját kútfóból merítve kizárólag, hanem a különböző hivatalok is azért orientálták önöket ebben, de az, hogy egy sima nyilatkozattal lehessen pótolni azt, amiről amúgy is többet akarunk tudni, egészen elképesztő.

Viszont szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy itt a valóság terében azért, ha egy migrációs tárgyú csomagot akarnak letenni az asztalra, akkor még

néhány tárgykörrel talán ki kellett volna ezt egészíteni. Nagyon szeretném, ha a letelepedési kötvények rendszeréről is egy értelmes, érdemi vitát tudnánk folytatni. Államtitkár úr, hogy fordulhat az elő, hogy a BMH, illetve a közvetítő cégek letelepedésikötvény-statisztikái között eltérés mutatkozik? Hogyan lehetséges az, hogy az egyik fronton 6585 külföldi befektetői státuszú, Fidesz által befogadott bevándorlóról van szó, miközben a közvetítőcégek 6570 ember után jegyeztek letelepedési papírost? Egy ennyire egyszerűen követhető statisztika esetében hogy mutatkoznak eltérések?

Szeretném megjegyezni, hogy ez a rendszer, amit önök ide hoztak, támogattak, azzal az indoklással került elének, hogy a magyar nemzetgazdaság finanszírozási szükséglete volt az, hogy letelepedési kötvényekkel pótolják ki a hiányzó forrásokat. Megvizsgáltuk, hogy adott esetben a külső piacokon és más piacokon jegyezhető papírosokhoz képest mekkora időszakban hozott elvileg több pénzt ez az üzletág, és arra jutottunk, hogy mindösszesen öt olyan hónap volt Magyarország történetében, amikor ezt a magyarizációt még el lehetett adni, az összes többi hónapban a külső forráskivonás egyértelműen előnyösebb lett volna az ország számára. Látom államtitkár urat, hogy nem szívesen hallja ezt, mert úgy gondolja, hogy nem tartozik a tárgykörhöz. Nyilván, ha majd a levezető elnök engem megfedd vagy elhallgattat vagy ezt megpróbálja, akkor el lehet térni ettől a tárgytól, de attól, mert ez önöknek kellemetlen, még beszélni kell róla. Beszélni kell arról, hogy önök kifosztották a magyar embereket! Biztonságról hazudoznak itt, miközben hagyták kirabolni a magyar állampolgárokat! Közvetítő cégek százmilliárdos nagyságrendben, államtitkár úr, az önök feltételezhető ismerősi körébe tartozó közvetítő cégek a magyar költségvetést károsították meg. Ezt ön is nagyon jól tudja. Miért kellett ilyen közvetítő cégek Európában példa nélkül álló módon olyan konstrukcióban, amit nem lát más európai országban?

Államtitkár úr, akkor befejezem ezt a gondolat-sort, hogy ne feszítsem túl az ön idegrendszeri határait (*Kontrát Károly: Türelemes vagyok.*), de egy dologra válaszoljon nekem. Ön szerint elfogadható az, hogy kajmán-szigeteki közvetítő cégre volt szükség az önök fideszes konstrukciójában? Kajmán-szigeteki közvetítő cég, offshore-paradicsomok igénybevételével volt szükséges ön szerint a magyar nemzetgazdaság forráshiányának kezeléséhez? Ezt komolyan gondolják, hogy ez magyarizatként eladható nemzetgazdasági érdekek mentén? Ez egyszerűen nevetséges. Ez szakmailag védhetetlen. Nyilván nem az ellen szól ez a kérdés, aki itt ül most ebben a teremben, hiszen önöknek jutott a kellemetlen feladat, hogy képviseljék a képviselhetetlent. De azt szeretném elmondani önöknek, hogy az előttünk fekvő csomagban is olyan aggályos pontok sorakoznak, amelyek tekintetében én egyáltalán nem tudok annyira meggyőzően nyilatkozni a támogatásukról, hiszen nagyon sok aggályunk van.

Azt is el kell mondjam önnek, hogy harmadik országbeli állampolgárokról beszélnek ezen előterjesztésben, egészen pontosan a 30. §-ban, akiknek beutazásukhoz és tartózkodásukhoz magyarországi befektetéseikre tekintettel érdek fűződik - ez egészen elképesztő. Tehát gyakorlatilag egy önbevallást fogadósnak azt illetően, hogy befektetői érdekek mentén osztogatják a letelepedési jogot, az állampolgárságot, és olyan tág magyarázatokkal állnak elő, amibe gyakorlatilag bármely önök számára baráti külföldi idézőjeles befektető belefér. És akkor még Gruevszkirol és másokról nem is beszéltem.

De azt is szeretném elmondani önöknek, hogy alságosnak tartom, legalábbis az indoklást, miközben ukrán vendégmunkásokat engednek toborozni az országban magyar munkavállalók kárára több esetben, miközben megtűrik azt, hogy a magyar mezőgazdaságban most már indiai munkaerő is szerepet vállaljon bizonyos földrajzi régióban, egészen elképesztő módon; azt is látjuk, hogy a kötvényprogramról nem szeretnek beszélni, én ezt megértem, de legalább a statisztikai részét igazítsák ki, az a kérésem, hiszen itt egyértelmű eltérések mutatkoznak a BMH statisztikái, a közvetítő cégek statisztikái és azok között, amik a nyilvánosság előtt megjelentek. Márpedig ezekből számolható ki az, hogy a magyar költségvetést mekkora kár érte a kötvényprogramon, és mivel ez a kár bebizonyítható és bebizonyosodott, ezért nyilván ennek a felelősei sem kerülhetik majd el a felelősségre vonást. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kétperces felszólalásra jelentkezett-e valaki. *(Senki sem jelentkezik.)* Ezek szerint eldöntötték frakción belül. Akkor most Demeter Márta képviselő asszony következik felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Most az a törvénymódosító csomag, ami itt van a Ház előtt, a migrációs tárgyú törvényeket módosítja, ez most megint rengeteg technikai dolgot tartalmaz, és rengeteg jogászkodást tartalmaz.

Bár vannak olyan részei ennek a törvénymódosító csomagnak, amik egyébként támogathatóak, de mégis azt kell mondjuk, hogy összességében a magyar emberek ettől biztonságban nem lesznek. Tehát az illegális migráció elleni küzdelemre és a migrációs helyzet hatékony kezelésére sajnos azt kell mondjuk, hogy a kormány nem tette meg azokat a lépéseket, amiket kellett volna, amik érdemi cselekvő lépések, hogy ezeket a folyamatokat vissza lehessen szorítani, és hogy ténylegesen azt lehessen elérni, hogy mindenki a saját hazájában boldoguljon.

Az LMP-frakció benyújtotta már a migrációs helyzet kezeléséről szóló határozati javaslatát, ebben több pontban összefoglaltuk, hogy mit kellene konkrétan tenni azért, hogy ez a helyzet kezelhető legyen.

Sajnos eddig egyáltalán nem mutatkozott semmilyen fogadókészség a kormány részéről, hogy végrehajtsa ezeket a lépéseket, és én is szomorúan látom azt, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságban most már több alkalommal próbáltam napirendre vetetni azt, hogy számoljanak be arról a 2013-ban elfogadott migrációs stratégiáról, amit a kormánypárti többség fogadott el, hogy mégis mit hajtottak abból végre, hiszen abban egészen konkrét elemek voltak, hogy milyen lépéseket kell megtenni a biztonsági intézményrendszer megerősítésére, akár az idegenrendészeti hatóságot tekintve, akár a rendvédelmi szerveket. A mai napig nem látszik, hogy ebből bármit végrehajtottak volna, sőt az sem látszik, hogy bármilyen hosszú távú vagy akár csak középtávú elképzelése lenne a kormánynak arról, hogy hogyan kéne kezelni ezt a helyzetet, és hogyan kellene a biztonságot garantálni.

Ahogy említettem, ez a módosító csomag is rengeteg technikai dolgot tartalmaz, rengeteg jogászkodást tartalmaz, de a biztonság nem ettől áll elő, a biztonság garanciáját nem ezzel lehet megépíteni, hanem például ott kellene kezdeni, hogy azokat a kapukat, amiket a jelenleg regnáló kormány nyitott, azokat kellene előbb bezárni. Hiszen például ilyen volt a letelepedésikötvény-konstrukció, ami 2013-tól funkcionált, és nemrég szüntették meg azt a törvényi helyet, ami alapján ezeket ki lehetett helyezni. Önök 20 ezer embert engedtek be érdemi biztonsági ellenőrzés nélkül. Számos esetben kiderült, hogy konkrétan bűnözők jöhettek így be Magyarországra. Volt olyan eset, amiben én magam tettem feljelentést, és világosan megkaptam azt a választ, hogy a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal nem tartja eléggé bűnözőnek az Asszád-rezsim pénzmosó emberét, aki egyébként tiltólistán is szerepel, és azt gondolom, hogy nem kérdés, hogy nincsen itt a helye Magyarországon ennek az embernek.

(14.00)

Tehát amit tenni kellene, hogy azokat a törvényi lehetőségeket bezárni, amiket egyébként önmaguk nyitottak meg. Ez egyébként eddig egyetlen esetben történt meg. Összesen egy esetben, az a letelepedésikötvény-konstrukció volt. Volt egy hatalmas társadalmi felháborodás ebben az ügyben. Pontosan rájött a magyar társadalom, hogy az a kormány, amely egyébként folyamatosan kampányol a bevándorlás ellen, és folyamatosan azt próbálja elhitetni, hogy az illegális migráció ellen küzd, pont az a kormány engedett be bűnözőket az országba. Ezt a törvényi helyet megszüntették, nagyon helyesen, társadalmi nyomásra és az ellenzéki képviselők munkájának a nyomására.

De hát nézzük meg, hogy az a törvényjavaslat, ami előttünk van, mit tartalmaz még, mert mondtam, hogy vannak benne támogatható elemek, ám van egy nagyon fontos dolog, amit kiemelnék, ami vállalhatatlan és elfogadhatatlan.

Az pedig nem más, mint a letelepedésikötvény-konstrukció újranyitása. Idézném akkor a konkrét törvényi helyet: egyéb célból kaphat tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli állampolgár is, akinek beutazásához és tartózkodásához magyarországi befektetései tekintetével érdek fűződik. Tehát nem csinálnak mást, mint a letelepedésikötvény-konstrukciót lényegében visszacsempészik újra, megnyitják ezt a lehetőséget úgy, hogy ez még rosszabb, mint a korábbi volt, hiszen még konkrét összeget sem határoznak meg. Eddig 300 ezer eurót kellett fizessen az, aki élethosszig tartó letelepedési engedélyt akart igényelni. Most már ez a 300 ezer euró sem lesz hozzá szükséges.

Egészen elképesztő, hogy míg arról beszélnek, hogy megvédik az országot, addig saját maguk szolgáltatják ki konkrétan bűnözőknek a magyar emberek biztonságát, és ezek az emberek, a letelepedési kötvényeknél láthattuk, hogy azoknak az offshore cégeknek fizettek, amelyeknek nagy része kormányzati körökhöz köthető; Rogán Antal és Habony Árpád neve is rendre felmerült ezekkel a cégekkel kapcsolatban. Tehát ők folyamatosan gazdagodtak, több mint 150 milliárd forinttal, miközben a magyar adófizetőknek csak a hátránya származott ebből a konstrukcióból; közel 30 milliárd forint veszteséget okozott ez az államnak.

Annak, hogy újra akarják nyitni ezt a lehetőséget, az a bizonyítéka, hogy nem akarják megvédeni Magyarországot. Mi ehhez a konkrét törvénymódosító csomaghoz, amit önök idehozta, két módosító javaslatot nyújtunk be. Az egyik arról szól, hogy ezt a paragrafust, ami újranyitná a letelepedésikötvény-konstrukciót, nem szabad benne hagyni a törvényben. Tehát a mi módosító javaslatunk ezt kiveszi.

A másik pedig, hogy önök kiadtak 20 ezer letelepedési engedélyt. Sok esetben bizonyosodott be, nemzetközi hatóságok jelzésére is bebizonyosodott, hogy bűnözők használták ki ezt a lehetőséget, és akár ellenérdekelt titkosszolgálatok emberei is meg akár terroristák is kaphattak így élethosszig tartó letelepedési engedélyt. Éppen ezért vissza kell vonni az összes így kiadott engedélyt, és önök pontosan tudják, hogy erre jogilag minden lehetőség meg is van. Úgyhogy ehhez a törvénymódosító csomaghoz mi beadtuk azt a javaslatot, hogy 2019. január 31-ével szűnjön meg az összes olyan kiadott letelepedési, illetve tartózkodásra jogosító engedély, amit a letelepedésikötvény-konstrukcióval a Rogán-Habony-körökhöz köthető offshore cégeken keresztül és a magyar állami szervek nagyon is hatékony közreműködésével az úgynevezett befektetők számára és sokszor bűnözők számára kiadott engedélyekre vonatkozó, tehát ezt mind vissza kell vonni 2019. január 31-ig.

Amennyiben ezeket a módosításokat támogatja a kormány és támogatják a kormánypárti képviselők, akkor támogathatóak a technikai elemek ebben a javaslatban. Viszont amennyiben önök ezt nem támogatják, és újra kiszolgáltatják az országot bűnözőknek, immár úgy, hogy egyébként azoknak már fizetni sem kell ezért, akkor ez egy újabb bizonyítéka, hogy

nem megvédeni akarják Magyarországot, hanem itt a magán- és az üzleti érdekek dominálnak. Úgyhogy ilyenformán akkor semmiképpen nem támogatható részünkről ez a javaslat. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Z. Kárpát Dániel képviselő úr ismételt felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kihasználom a kegyelmi pillanatokat, amíg képviselőként még arról beszélhetek, amiről szeretnék beszélni; hiszen bár Fidesz-KDNP irányból már érkezett nyomás azt illetően, hogy ezt ne tegyem, szerencsére érdemi fizikai presszió nem, és amíg ez nem érkezik meg, addig az általános vita kereteit nem túlfeszítve, de igenis arról fogok beszélni, ami a lényeg ezen javaslattal kapcsolatban.

Említettük azt a két paragrafust, amit szerintem minden ellenzéki párt és minden józanul gondolkodó magyar kifogásolni fog. Kormányzati reakciót e tekintetben még nem hallhattunk, nyilván majd a zárszóban lesz elintézve mindez másfél mondatban, ahol már nem tudunk reagálni erre. Nem annyira úriemberhez méltó magatartás ez, de nem kívánok minősíteni.

Viszont a letelepedésikötvény-program kapcsán, amit most egyébként találó a kifejezés, hogy valamelyest újra akar nyitni a kormányzat, el kell hogy mondjam önöknek, hogy elképesztő visszasságok tapasztalhatók, és nem mehetünk el ezek mellett szó nélkül. Pontosan a 30. § az, amely az érintettséget kifejezi a mostani javaslat és a letelepedésikötvény-program között. Tehát elég nehéz lenne belekötni abba, hogy az ellenzéki képviselő miért beszél erről.

Szeretném azt is elmondani, hogy volt kötvény-konstrukció más országban is, igen. Például előfordult az, hogy egy ország nehézipara bedőlt, és megpróbálták arra presszionálni a külföldi tőkét, a külföldi cégeket, hogy nehézipari befektetéseket hozzanak, mondjuk, letelepedési jogért cserébe; máshol az ingatlanfejlesztések jártak ugyanígy, tehát adott esetben egy-egy bedőlő vagy bedőlni látszó iparágba próbálták a működő tőkét bevonítani.

Olyan, ami Magyarországon történt, lényegében sehol nem volt tapasztalható, hiszen ezen országokban az a jellemző, ahol az említett példákat felsoroltuk, hogy az érintett államok közvetlenül igyekeznek kapcsolatba kerülni azokkal, akik letelepedési kötvényt vásárolnának. Magyarországon ezzel szemben öt közvetítő céget nevezett ki Magyarország Kormánya. Ezt a Gazdasági bizottságon, annak fideszes többségén keresztül tette. Ebből az ötből bizony négy valamely offshore-paradicsomban bejegyzett társaság

volt. Itt volt az említett kajmán-szigeteki is, amelyről már beszéltem.

El kell hogy mondjuk: nettó 30 milliárdos veszteség abból származott a magyar költségvetésre nézve ebből a konstrukcióból, hogy bizony már 2015 megfelelő hónapjai óta a nemzetközi pénzpiacokon egy egyszerű, sima kölcsön felvételével kedvezőbb feltételeket érhetett volna el Magyarország, mint hogy kötvények után öt éven keresztül 2 százalékos kamatot fizessen.

Tökéletesen átlátható helyzet az, hogy a magyar költségvetést ezen a téren milyen és mennyi kár érte. Értetlenül állok az előtt, hogy kormányzati szinten meg sem próbálják magyarázni ezt a bizonyítványt. Teljesen egyértelmű korrupciós mechanizmusokkal fűszerezett valamiről van szó. Európában ilyen példa nem ismeretes.

Még egyszer hangsúlyozom, ott az a jellemző, hogy az érintett állam vagy ügynöksége vagy irodája közvetlenül igyekszik kapcsolatba lépni azokkal, akiket itt most a 30. § ebben a javaslatban gyakorlatilag visszahozna, hiszen olyan harmadik országbeli állampolgárokról beszélt, akiknek beutazásához, tartózkodásához állítólagos magyarországi befektetéseire tekintettel fűződik érdek.

Ez tehát számomra tökéletesen elfogadhatatlan. A 30. § annak nyit ki kaput, amit gyakorlatilag már megszüntettünk Magyarországon. Nagyon bíztam abban, hogy a felfüggesztés a végleges kivetéssel lesz egyenértékű, de úgy látszik, hogy a kötvénykonstrukcióhoz hasonló metodikát mindenképpen bele akar erőszakolni a magyar nemzetgazdaságba ez a kormány, éppen ezért mondom azt, hogy a javaslat ezen szakasza tökéletesen elfogadhatatlan. Márpedig ha ezt nem tudjuk elfogadni, az egész csomaghoz sem adhatjuk támogatásunkat anélkül, hogy ezen ne változtatna a kormányzat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget elnök úr. Akkor ott folytatva, ahol Z. Kárpát Dániel képviselőtársam abbahagyta, azt kell hogy mondjam, én is úgy látom, hogy ez a törvényjavaslat nagyon sok fontos elemet tartalmaz, olyan fontos technikai módosítást, ami pozitív lett és pozitív irányba változtatja a jelenlegi jogrendet.

És ahogy képviselőtársam, Demeter Márta is elmondta, abban az esetben, ha az általunk benyújtott két módosító javaslatot a kormánypárti többség elfogadja, akkor a szavazatunkkal mi is támogatni fogjuk ezeket a technikai jellegű módosításokat.

Mielőtt még a tartalmi hozzászólásomhoz hozzákezdénék, fölmerült 2015, amikor, képviselőtársam említette, még egész más volt a Fidesz vagy a kormány hozzáállása a migráció kérdéséhez. Kihasznlom a

helyzetet, hogy itt van államtitkár úr. Egy kérdést szeretnék föltenni, és bízom benne, hogy a zárszóban legalább választ kapok erre.

2015. évben a kormány úgy döntött, hogy ideiglenes befogadó állomásokat létesít; többek között a Pécs melletti Martonfa települést is kijelölte a kormányt. A település és a környék lakói ezt a közlönyből tudták meg, tehát semmiféle előzetes konzultáció nem volt, és kizárólag azért nem épült meg ez az ideiglenes befogadótábor, mert a helyi önkormányzat vezetése felhívására az ottani ellenzéki pártok, a környék ellenzéki pártjai és az ott élők nagyon hatásos tiltakozó demonstrációsorozatot indítottak el.

(14.10)

Ez egy felelőtlen, diktatórikus döntés volt, úgy, hogy meg sem kérdezték az ott élőket. A kérdésem az lenne egyébként konkrétan, hogy mikor helyezi hatályon kívül a kormány ezt a bizonyos rendeletet, ami a martonfai befogadótábor létesítésére vonatkozik. Elálltak a tábor megépítésétől, de ez a rendelet még... *(Kontrát Károly: Épült oda tábor?)* Nem építik a tábort, de azt szeretném kérdezni, hogy mikor helyezik hatályon kívül ezt a bizonyos rendeletet, mert nyugtalanító az ott élőknek nyilvánvalóan, hogy még mindig hatályban van az a rendelet.

És akkor visszatérve konkrétan a migrációs krízis kérdésére, reagálva egy kicsit a bevezetőre, illetve az ellenzéki képviselőtársaim által elmondottakra, hadd idézzem fel Gulyás Gergely miniszter urat. Hétfőn tartott egy sajtótájékoztatót, és arról beszélt, hogy Magyarországot a migráció kapcsán elfogadott álláspontja miatt támadások érik, és hogy kampány folyik Magyarország ellen. Egyébként ezt már az elmúlt hetekben, hónapokban nagyon sokszor hallhattuk, hogy nemzetközi nyomás van a magyar kormányon a migrációs álláspontja miatt.

Ezt mi úgy tudjuk értékelni, hogy ez egyfajta kétségbeesett vagdalkozás, tehát a kormány gyakorlatilag olyan helyzetbe került, olyan szinten elszigetelődött a nemzetközi politikában, hogy már nem tudja érvényesíteni a politikáját, nem tud egyébként olyan ügyekben, olyan nemzetközi aktuális döntési folyamatokban részt venni, amiben egyébként részt kéne vennie egy felelős kormánynak. Tehát gyakorlatilag a kormány már cselekvőképtelenné vált, és alkalmatlan arra, hogy a magyar emberek érdekeit ebben az ügyben képviselje. Párhuzamosan viszont szó nélkül és érdemi vita nélkül elutasít minden ellenzéki javaslatot, ami az úgy kapcsán megfogalmazódik.

Képviselőtársam már említette, hogy az LMP benyújtott egy határozati javaslatot, amiben fontos és azonnali intézkedések szerepeltek. Gyakorlatilag úgy sem engedte napirendre venni a kormány, tehát tárgysorozatba venni a kormánypárti többség, hogy elmondta volna a véleményét vagy módosító javaslatokat tett volna hozzá; miközben a nemzetközi politikában már alkalmatlanná váltak arra, hogy ebben az

ügyben egyáltalán egy álláspontot megfogalmazzanak.

Azt pedig szerintem mindannyian tudjuk, és ebben egyetértés van, hogy ez a migrációs krízis olyan súlyos mértékűvé válhat, és ha nem kezeljük az okokat, akkor középtávon már olyan nagy lehet a migrációs nyomás, ami tragédiához vezethet. Gyakorlatilag egész Európa és így minden magyar ember, minden ország, minden európai uniós ország állampolgára számára sorskérdés, hogy kezelni tudjuk ezt a krízist, fel tudjuk tární a migrációs nyomást kiváltó okokat, és ezekre végre elindulhasson egy olyan cselekvés, hogy ezeknek az okoknak a kezelése történjen meg. Erre nincs törekvés egyébként sem a hazai politikában, sem az európai politikában.

Mi ennek kapcsán elköteleztük magunkat, hogy ez a folyamat elinduljon, és az európai politikában a lehetőségeknek megfelelően elindítunk egy olyan kezdeményezést, amely elindíthatja a vitát végre az okok őszinte feltárása kapcsán, és így a cselekvés első lépéseit megteheti.

Ugyanakkor mi szükségesnek tartjuk azt, hogy ezt ne csak egyedül tegyük meg, hanem lehetőség szerint egyesítsük itt az erőinket azon kérdések kapcsán, amiben egyetértés van. Ezért ezt mi már be is jelentettük ma egy sajtótájékoztatón, hogy hétpárti egyeztetést fogunk kezdeményezni a migráció kérdésében úgy, hogy elvárjuk arra a hétpárti egyeztetésre a kormány illetékes politikusát is, és ezekről az ügyekről szeretnénk végre egy normális hangvételű, nem egy pártpolitikai alapú vitát.

Szeretnénk ezen a hétpárti egyeztetésen megtudni, hogy pontosan milyen jellegű támadás éri a magyar kormányt, milyen kampányt folytat a magyar kormány az elmondása szerint, vagy milyen támadást vagy kampányt folytatnak a magyar kormány ellen. És szeretnénk végre, ha a kormány a félrebeszélést befejezné, és elmondaná, hogy konkrétan milyen ügyek, milyen álláspont miatt, milyen jellegű kampány folyik az ország ellen.

Azt is szeretnénk látni, hogy az ilyen hirtelen előkerülő ad hoc intézkedések mellett, amelyek egy része lehet fontos, van-e a kormánynak valamiféle átfogó stratégiája a migrációs krízis kezelése kapcsán. Tehát szeretnénk, ha a kormány megadná a lehetőséget, hogy ha van egyáltalán egy ilyen elképzelés, akkor azt az ellenzéki frakciók megismerjék.

Szeretnénk ezen az egyeztetésen mi is ismertetni azokat az elveket és javaslatokat, amiket megfogalmaztunk, és amit a nemzetközi politikában képviselni szeretnénk a magyar emberek biztonsága érdekében.

És ami a legfontosabb célja ennek a kezdeményezésnek, az az, hogy a kormány elmulasztotta a lehetőséget, hogy olyan javaslatokat terjesszen be, amit az ellenzék is megszavazhat, mert meg lehetett volna tenni, nagyon sok alapkérdésben egyetértünk. Ez egy fontos üzenet lehetne az európai politika felé is, ha közösen, ha nem is teljes egyetértésben, de egy nagyon széles egyetértésben, több ellenzéki párt támogatásával meg tudnánk fogalmazni alapvetéseket a migráció

kérdése kapcsán. Mi erre szeretnénk egy kísérletet tenni, megfogalmazunk egy javaslatot, amiben elhelyezzük egyáltalán ezt a migrációs krízist, tehát világossá tesszük, hogy ezt egy olyan folyamatnak tekintjük, ami ellen fel kell lépni, és egy olyan megoldást tartunk elfogadhatónak, ami azt célozza, hogy mindenki a szülőföldjén tudjon boldogulni.

Ehhez alapvetően fel kell tární az okokat, és nem is csak európai szinten, hanem globálisan mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy ezeket az okokat kezelni tudjuk. Teljesen világos, és ezt mindig elmondtuk, hogy a legfontosabb feladat az Unió külső határainak a megvédése, fontos az illegális migráció megállítása, hiszen addig semmiféle politikáról nem lehet beszélni. És azzal is tökéletesen egyetértünk, hogy a bevándorláspolitikának nemzeti hatáskörben kell maradni.

Tehát ezt szeretnénk és a migrációt kiváltó okokat szeretnénk egy dokumentumba foglalni. Ezt szeretnénk ezen a hétpárti egyeztetésen megbeszélni, remélve, hogy a kormány is elküldi az illetékes politikusát, és akkor világossá lehet tenni, hogy Magyarországon ezekben az alapkérdésekben nagyon széles egyetértés van. És ha ezt meg tudjuk tenni, akkor ez egy fontos üzenet lehet nemzetközi szinten az európai politikában is, és ez mindenképpen segítheti Magyarországot érdekeinek a sikeresebb érvényesítését.

Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keresztes László Lóránt képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Ház! Jellem elnök úr felé, hogy nem kívánok visszaélni a Ház türelmével, akár kétpercest is nyomhattam volna.

Kettő olyan kérdést szeretnék államtitkár úrnak szegezni, amelyeket látható módon nem a vita sodrában fog megválaszolni, én mégis fontosnak tartanám ezek megválaszolását. A kötvénykérdésen túllépve az Associated Press-t idézhetném, ahol egy ötös toplistát állítottak össze arról, hogy a világon ki adott el a legtöbb hasonló típusú kötvényt. Itt nem meglepő módon az USA és Kanada vezetett, a harmadik helyen Portugália volt megtalálható, a negyedik helyen Magyarország, meglepő módon, és csak ezt követően Ausztrália. Tehát látszik, hogy azért világszinten is ki-domborodik az a folyamat, amiről beszélünk. A csoportdinamikából én kivettem azt, hogy erről nem nagyon kívánok most beszélni. Azért kérem, hogy a zárszó tekintetében szakítson erre időt!

Kettő kérdés megválaszolása viszont nagyon is aktuális. Az egyik a korábbi világkvóta-konceptcióval kapcsolatos kormányzati hozzáállás. Én nem árulok el titkot, ha azt mondom, hogy zéró toleranciát gyakorolnánk a bevándorlás, bevándoroltatás minden formájával szemben, legyen szó akármilyen kvótáról, de

itt azért miniszterelnök úr az ENSZ berkein belül felvetette annak idején a világkvótát. Én szeretnék egy érdemi tisztázást arról, hogy a Fidesz ezt az ötletét elvetette, a Fidesz elengedte ezt a hagymázos lázálmot, és nem szeretne a világkvótát; ez egy fontos leszögez-nivaló volna.

Illetve számomra is fontos az, hogy a határvédelem a nemzeti szuverenitás körén belül maradjon, viszont a Frontexszel kapcsolatos álláspontja megint csak nem tiszta a kormánynak. Szeretném leszögezni, hogy az én szememben a megoldás ebben a kérdésben az lenne, hogy egy önálló magyar határőrség létrehozatalával, amire jobbikos módosítót találnak a költségvetési módosítók sorában, de talán nemcsak jobbikost, ki lehetne váltani az ott amúgy kiválóan szolgálatot teljesítő rendőröket és honvédeket, hogy aztán ők a saját helyükön teljesíthessék a saját szolgálatukat. Viszont vannak fenntartásaim azzal kapcsolatban, hogy ha évtizedes távlatban a nagyobb roham megindul, mondjuk, az afrikai - idézőjeles - „népeségfölség” elindulása okán, akkor a magyar határvédelem önmagában tudja-e teljesíteni ezt a feladatot. Én nagyon remélem, hogy igen. A Frontex tekintetében nem engednék át semmilyen szuverenitásmorzsát senkinek, de érdekel a kormány álláspontja arról, hogy egy ilyen krízishelyzetben milyen megoldásokat tart kivitelezhetőnek, egyáltalán kívül működne együtt.

Államtitkár úr, a segítség elfogadása nem jelenti a magyar szuverenitás átadását, sőt, ha mi, magyarok megyünk máshova, egyébként nem olyan régen pont Macedóniába küldött Magyarország erőket, az sem jelenti azt, hogy Macedónia átadná a szuverenitása bizonyos szeleteit Magyarországnak számára. Tehát ezen együttműködési formák tekintetében az álláspontjuk nagyon is érdekelne bennünket. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik és az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. További felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Nagy tisztelettel köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni Kósa Lajos képviselő úrnak, illetőleg a Fidesz képviselőcsoportjának, akik támogatásukról biztosították a javaslatot, illetve Moring József Attila képviselő úrnak, aki a KDNP képviselőcsoportja részéről nyilatkozott a tekintetben, hogy teljes mértékben támogatják. Köszönöm a támogatásukat, és a szavazásnál is kérem, hogy a szavazatukkal is támogassák.

Ami az ellenzéki képviselő hölgyek és urak megszólalásait illeti, kezdem először is - időrendben is - a Jobbik képviselőjében Varga-Damm Andrea képviselő

selő asszony hozzászólásával, az azzal kapcsolatos reagálással. Én szeretném megköszönni képviselő asszonynak azt a támogatást, amit a hozzászólásában megfogalmazott, és majd válaszolok is egyébként a felvetett kérdésére. Illetve már most arra biztatom, hogy módosító javaslatot adjanak be, és akkor meglátjuk, hogy azt hogy tudjuk támogatni, mert azt gondolom, hogy a parlamentáris eszközök igénybevétele mindenképpen lehetőséget biztosít arra, hogy a legjobb törvényjavaslatot tudjuk elfogadni itt a tisztelt Házban.

(14.20)

Mielőtt még a két fölvetésére válaszolnék: azt furcsának találom, hogy képviselő asszony támogatásáról biztosította a javaslatot, Z. Kárpát Dániel képviselő úr pedig egy új frontot nyitott, és a törvényjavaslat tárgykörébe nem tartozó kérdéseket hozott a Ház elé, a házelnöki türelmet próbára téve, de azt talán nem feszegetve teljes mértékben. Az a benyomásom alakult ki, tisztelt képviselőtársaim, mintha nem azonos frakcióban lennének, vagy a frakciónak két álláspontja lenne, két megszólaló *(Z. Kárpát Dániel: Ezt hívják demokráciának, sokszínűségnek!)*, egy támogató és egy teljesen másik, amit Z. Kárpát Dániel képviselő úr fogalmazott meg. Mintha nem beszéltek volna egymással e tekintetben.

A 30. §-t több képviselőtársam is szóvá tette, nem csak Varga-Damm Andrea. Szeretném elmondani, hogy ez a módosítás egy korábbi meglévő gyakorlat pontosítása. Az egyéb célú beutazás lehetősége többféle tényleges célt is magába foglalhat, a családtagok együttélését, a tanulmányok folytatásától egészen a jelentős értékű befektetésig. A módosítás másrészt összefüggésben van azzal a tervezett szigorítással, miszerint, ahogyan az kiderül, a jövedelemszerzési cél esetén már csak a cégükből ténylegesen rendszeres jövedelmet szerző vezető tisztségviselők kaphatnak tartózkodási engedélyt. Még egyszer mondom, ez egy szigorítás, és nem egy új kapu kinyitása. Ez szigorítás, tisztelt képviselőtársaim. Tehát szó sincs letelepedési kötvényről. Ezt több mindenki fölvetette, teljesen megalapozatlanul, nem akarom felsorolni ezeket a képviselőtársaimat. Tehát nincs szó erről, hanem ez egy szigorító rendelkezés, összhangban a magyar nemzeti érdekekkel, tisztelt képviselőtársaim.

Varga-Damm Andrea képviselő asszony a törvényjavaslat 68. §-át idézte, illetőleg azt kritizálta. Szeretném elmondani, hogy a törvényjavaslat 68. §-a szerint a törvényjavaslat biztosítja annak lehetőségét, hogy nyilatkozatot tegyen, ha nincs nála közokirat. Ez gyakorta megtörténik a menekültügyi eljárásokban, viszont a nyilatkozat hitelességét a hatóság vizsgálja - tehát nincs kiskapu! Se kiskapu, se nagykapu, tisztelt képviselőtársaim. Egyébként ez egy utaló szabály az általános közigazgatási rendtartásra, ahol

ugyanaz a rendelkezés szerepel. Ezt mindenképpen szerettem volna kiemelni e tekintetben.

Ami Harangozó Tamás képviselőtársamat, illetőleg az ő hozzászólását illeti: sajnálom, hogy nem hallgatja meg a válaszom, mert azt gondolom, a parlamentáris demokrácia fontos eleme az, hogy ha valaki mond valamit, adassék meg a lehetőség; audiatur et altera pars, ahogy a latin mondja - hallgattassék meg a másik fél is! Ugye, ő nem kíváncsi a véleményemre, de én azért a tisztelt Háznak elmondanám, hogy egyrészt a magyar kormány, a magyar Belügyminisztérium soha egyetlen törvénysértő utasítást sem a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatalnak, sem a rendőrségnek nem adott.

Arra kérem minden képviselőtársamat, hogy tartsa tiszteltben azt a magas szintű szakmai munkát, amely nemcsak Magyarországon, hanem Európában, sőt világszerte elismerést érdemelt és vívott ki magának mind a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal személyi állományát, mind pedig a rendőrség személyi állományát illetően. Ne támadják ezeket az intézményeket, hiszen ez Magyarország nemzeti érdekeit sérti, Magyarország biztonságát rongálhatja, és egyébként teljesen megalapozatlan. Ezt szeretném leszögezni.

S még egy dolgot szeretnék itt az elején az ellenzéki képviselőtársaim hozzászólásaira válaszolva elmondani. Egy személlyel kapcsolatban tettem föl kérdéseket. Szeretném elmondani, hogy ezzel a személlyel kapcsolatban a mai nap a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr a kormányinfón részletes és kimerítő tájékoztatást adott, én ahhoz hozzátenni nem akarok. Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy ehhez a nyilatkozathoz igazodjanak e tekintetben, ha kérdésük van.

Ami pedig Harangozó képviselő úr harmadik országbeli családtagokkal kapcsolatos hozzászólását illeti: a kormány megvizsgálta azokat a problémákat, amelyek a külföldiek tartózkodásával kapcsolatban felmerültek, ideértve többek között a visszaéléseket is. E módosítással hatékonyabban tud reagálni a hatóság az esetleges visszaélésszerű magatartásokra. Az Európai Unió több tagállamában a saját állampolgár harmadik országbeli állampolgárral létesített családi kapcsolatára tekintettel nem biztosítanak azonos elvárást az EGT-állampolgárokkal. Például Svédország, Franciaország, Bulgária, Észtország, Litvánia. S azt is szeretném hangsúlyozni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a már státusszal rendelkezők az átmeneti szabályok értelmében a jogosultságaikat megtarthatják. Ez tehát a jövőre vonatkozó szabályozás, amiről itt beszélünk.

Keresztes László képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban két dologra szeretném felhívni a figyelmet. Tisztelt Képviselő Úr! Az exozém elején elmondtam, hogy a Belügyminisztérium a korábbi szokásaihoz tartva magát egyeztetést kezdeményezett, és a képviselőcsoportok részére lehetővé tette, hogy ha van indítvány a törvényjavaslattal kapcsolatban, akkor szívesen állunk rendelkezésre azok megbeszélése,

egyeztetése, a törvényjavaslatba való beemelése érdekében. Még egyszer mondom, mi mindig is nyitottak voltunk a tekintetben, hogy akár korábban, 2014-18 között az ötpárti, most pedig a hétpárti egyeztetéseket megtartsuk. Legutóbb a belügyi törvénycsomag tekintetében volt ilyen egyeztetés, és most is kezdeményeztük ezt. Sajnálom egyébként, hogy nem éltek ezzel a lehetőséggel. Mindenesetre azt tudom javasolni önnek is, ön ugyan említette, hogy nyújtanak be módosító javaslatot, hogy ezt tegyék meg.

Ami pedig Martonfát illeti: én átgondoltam és gondolkodtam a 2015-ös martonfai ügygel kapcsolatban, és emlékezetem szerint - de cáfoljon meg, képviselő úr, ha nem mondanék igazat - Pogácsás Tibor államtitkár-kollégám járt Martonfán, és a testületet, a polgármester urat, a martonfai embereket tájékoztatta a tervekről. *(Dr. Keresztes László Lóránt: Utólag!)* De a helyszínen, Martonfán, képviselő úr. Cáfoljon meg, képviselő úr, ha nincs így. *(Dr. Keresztes László Lóránt: A kormányrendelet megszületése után!)* De a helyszínen. Ez az egyik, amit szeretnék elmondani.

A másik pedig az, tisztelt képviselő úr, hogy Martonfán nem létesült tábor, ezt szeretném elmondani, és arra kérem, hogy ne riogassa a martonfaiakat. Ön tábort szeretne Martonfán, képviselő úr, hogy ennyiszor előhossa ezt a nem létező veszélyt? Ezt nem tudom. *(Dr. Keresztes László Lóránt: Hatályban van a rendelet!)*

Szeretném elmondani, hogy a kodifikációt követően mára kormányzati döntés született arról, hogy Martonfán nem lesz ideiglenes befogadóállomás. Azért sem volt társadalmi konzultáció, mivel nem is kezdődött meg még a tervezés sem. Ezzel együtt szerettem volna elmondani, hogy Pogácsás Tibor államtitkár-kollégám a helyszínen járt, emlékezetem szerint 2015 nyarán. A napot most nem tudom megmondani, de biztos, hogy 2015 nyarán adott tájékoztatást a helyieknek. S még egyszer mondom, nem is épült meg a tábor. Ön egy komoly ember, arra kérem, hogy ne riogassa a martonfaiakat a nem létező veszéllyel. *(Dr. Keresztes Lóránt László: Ha visszavonják a rendeletet, többet nem hozom szóba!)* Ne riogassanak!

Azt is szeretném elmondani, hogy a kormány a migrációs helyzet függvényében dönt befogadó intézmények megnyitásáról vagy megszüntetéséről. Ennek a jogszabálynak a felülvizsgálata folyamatban van. Magyarország Kormánya mindig a magyar emberek érdekében járt el, és a jövőt illetően is ez így történik.

Elhangzott kérdés a migrációs stratégiával kapcsolatban, egy felszólaló képviselő ezt firtatta. Szeretném elmondani, hogy a magyar kormány migrációs stratégiája világos, egyértelmű: a hármas védelem, az illegális migráció szervezése elleni fellépés és a magyar határok megvédése, a határvédelem nemzeti hatáskörben tartása. A kulcsot, a kapukulcsot nem adjuk át. Ezt mondom Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak is, aki most hátat fordít nekem, de ezt nem veszem udvariatlanságnak. *(Z. Kárpát Dániel: Máris ön felé fordultam, államtitkár úr!)* Ha megtisztel, akkor

megköszönöm, képviselő úr. Még egyszer mondom, ez a helyzet ezzel kapcsolatban. Nem adjuk át a nemzeti hatáskörből a határvédelmet. Nagyon fontosnak tartjuk azt, és Magyarország képes arra, hogy megvédje a határait. Ezt az elmúlt években bebizonyítottuk. És azt is bebizonyítottuk, hogy a magyar rendőrség, a határvadász alakulatok, együttműködve a magyar honvédekkel, a Magyar Honvédség személyi állományával, képes megvédeni a magyar határokat. Ez a szervezeti felépítés, ez a szervezeti rendszer bevált, jól működik. Arra kérem, tisztelt képviselő urat, hogy ezt vegye tudomásul, és kérem, hogy ne támadja a jelenlegi rendvédelmi szervezeti rendszert, hiszen az Magyarország biztonságát gyengíti. Kérem, hogy ezt fontolja meg, képviselő úr, a jövőt illetően.

(14.30)

Azt is szeretném elmondani, hogy a 2013-ban elfogadott migrációs stratégia célja az volt, hogy 2014-20 közötti ciklusban létrehozásra kerülő menekültügyi és migrációs alaphoz kapcsolódó intézkedéseket összefoglalja. A migrációs helyzet folyamatosan változik, de már ez a dokumentum is tartalmazta 2013-ban az illegális migrációval szembeni határozott fellépés elvét. A stratégia felhívta a figyelmet a migrációt befolyásoló nemzetközi jelenségekre is, úgyhogy ez a helyzet.

De még egyszer mondom, a kormány migrációs stratégiája világos, és ezek a magyar kormány döntéseiben, cselekvéseiben teljes mértékben világosan, határozottan nyomon követhetők az elmúlt három és fél évben. Ez tekintélyt és tiszteletet vívott ki Európa számos államában, a magyar migrációs stratégia sikerességét illetően is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Z. Kárpát Dániel képviselő úr kérdéseire is válaszoltam. Még egyszer mondom, sajnálom azokat a hozzászólókat, akik azt próbálták belemagyarázni ebbe a törvényjavaslatba, hogy ez a letelepedési kötvények újrainvitását jelenti, meg kiskapuk kinyitását jelenti. Ezt határozottan cáfolum. Még egyszer elmondom, hogy ez a törvényjavaslat Magyarország nemzeti érdekeit szolgálja, Magyarország és a magyar emberek biztonságát szolgálja. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy ezt fogadják el. Az a képviselőcsoport pedig, amelyik jobbító szándékkal, frakcióálláspontot kifejtve módosító javaslatot terjeszt be, szeretném elmondani, hogy a módosító javaslatokat mindig érdemben vizsgáljuk, hiszen nagyon fontos az, hogy a lehető leghatékonyabb törvényt tudjuk elfogadni a parlamentben, Magyarország és a magyar emberek biztonsága érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására már másfél órájuk sincsen, tehát 16 óráig van lehetőségük erre a mai napon.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló Szerződés kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3356. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A jelen törvényjavaslat a korábban a 2018. évi LI. törvénnyel kihirdetett szerződés szövegét változatlan formában hagyja, és kizárólag technikai jellegű módosítással a melléklet szöveges részét egészíti ki térképekkel. A szerződés az államhatár megjelölésére, láthatóságának biztosítására és a határjelek karbantartására vonatkozó elavult rendelkezéseket váltja fel, emellett az Ipoly határfolyó mederváltozása következtében szükségessé vált határ menti területek kicseréléséről is rendelkezik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A szerződés hatálybalépését követően külön nemzetközi megállapodás létrehozása nélkül is megvalósíthatóvá válik az államhatár térségében a közlekedés, határrendészeti vagy vízgazdálkodási célokat szolgáló létesítmény, valamint államhatáron átnyúló vezeték kivitelezése. A területcseréhez szükséges kisajátítási eljárások, valamint a szerződés megerősítéséről szóló okiratok cseréjével kapcsolatos egyeztetések lezárulnak. A kihirdetésre sor kerülhet.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kontrát Károly államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! 2001. április 18-án a magyar-szlovák belügyi vegyes bizottság Pozsonyban tartotta 4. ülészakát, amelyen arról döntöttek, hogy szükséges egy, a közös államhatárról szóló szerződés létrehozása. Ennek az az oka, hogy az 1956. október 13. napján Prágában aláírt, az adott államhatár megjelölését, láthatóságának biztosítását és a határjelek karbantartását szabályozó szerződés több rendelkezése is elavulttá vált.

Az elavult rendelkezések kiváltásán kívül további két ok indokolta egy új szerződés megalkotását. Egyfelől szükségessé vált bizonyos határ menti területek kicserélése, éppen az Ipoly határfolyó megváltozása

miatt, másfelől meg kellett teremteni azokat a feltételeket, amelyek a magyar Somoskőújfalu település önkormányzata által az államhatáron átnyúló módon létesített szennyvízcsatorna által érintett földterületek hasznosítását célozzák, mint ahogyan azt államtitkár úr is elmondta.

Az új szerződés, amelyet az Országgyűlés nyáron fogadott el, szabályozza egyebek mellett az államhatárt jelölő határjelek típusait, az államhatárhoz kapcsolódó igazgatást, az államhatár megjelölésének hétévenkénti közös ellenőrzését, szükség szerinti felmérését. Továbbá a felek megállapodtak egy magyar-szlovák határbizottság létrehozásában, amely többek között tervezi, szervezi, biztosítja a határmunkákat, közös határszemlét tart az államhatáron és meghatározza a határokmányok tartalmát.

A szerződés hat változást tartalmaz, és hozzájárul ahhoz, hogy megkönnyítse a Magyarország és Szlovákia közötti határon átnyúló fejlesztések megvalósítását. A nyáron kihirdetett szerződés július 31-én jelent meg a Magyar Közlönyben, azonban a 2018. évi LI. törvény kihirdetésénél nem állt rendelkezésre a magyar-szlovák államhatárvonal változásainak dokumentációja, a „III., IV., VIII. határszakasz 2013” című okmány teljes változata, amely immáron jelen előterjesztéshez csatolva van. Így szükséges a jelenlegi törvényjavaslat elfogadása és a 2018. évi LI. törvény hatályon kívül helyezése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja támogatja a benyújtott előterjesztést, és erre kérem képviselőtársaimat is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Dunai Mónika képviselő asszony. Most megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy az előttünk fekvő javaslat a nemzetközi szerződésnek vagy a két fél kötött szerződés kötelező hatályának elismeréséről szól, támogatni tudjuk, annak ellenére, hogy az egyébként korábban lefolytatott vitában, ami magát a szerződést érintette, az ellenvetéseinket megfogalmaztuk. Az akkori módosító szándékunk nem vezetett eredményre, ennek ellenére nagyon fontos, hogy ezt a mostani törvényjavaslatot az Országgyűlés elfogadja.

Úgyhogy magamat ismételve annyit tudok mondani, hogy a Jobbik támogatni fogja ezt. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bejelentett vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, az MSZP képviselőcsoportja részéről.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Kihasnálva, hogy ön az előterjesztője ennek a napirendi pontnak is, csak szeretném jelezni az előző napirendhez kapcsolódóan, hogy Harangozó Tamás azért nem tudott itt lenni, mert egy fontos alapítvány kuratóriumi ülésére kellett elmennie. De tisztelettel tolmácsolom a választát, amit elmondott.

Ami pedig az előterjesztést illeti, valóban, ahogy öntől is elhangzott, illetve a Fidesz vezérszónokától is, a Magyarország és a Szlovák Köztársaság közötti államhatár vonatkozásában jelenleg a Magyar Népköztársaság és a Csehszlovák Köztársaság között az államhatár rendjének szabályozása tárgyában 1956. október 13. napján, Prágában aláírt szerződés az irányadó. Azóta azonban több mint 60 év eltelt, nagyon sok változás történt azóta, és ez több szempontból is indokoltá teszi az érintett államhatár vonatkozásában egy új szerződés létrehozását.

Elhangzott itt államtitkár úrtól is, a Fidesz vezérszónokától is, hogy a szerződés rendezze az Ipoly határfolyó időközbeni mederváltozása következtében szükségessé vált határ menti területek kicserélését, megteremtí tovább a magyar Somoskőújfalu település önkormányzata által az államhatáron átnyúló módon létesített szennyvízcsatorna által érintett földterületek hasznosításának feltételeit. A szerződés megkönnyíti valóban Magyarország és a Szlovák Köztársaság közötti határon átnyúló fejlesztések megvalósítását is. Ezek teljesülése érdekében a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja támogatni fogja a Magyarország és a Szlovák Köztársaság között az államhatárról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását.

Azonban érdemes felvetni vagy megjegyezni a nemzetközi szerződések előkészítetlenségét, pontatlanságát.

(14.40)

Hiszen a július 31-én kihirdetett törvényt három hónappal később azért kénytelen módosítani most az Országgyűlés, mivel egy szerződés részét képező teljes dokumentáció nem állt rendelkezésre, de ettől függetlenül vagy ennek ellenére is, mint ahogy mondtam, az MSZP támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó Sándor képviselő úr, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. *(Jelzésre:)* Kontrát Károly államtitkár úr jelzi, hogy hozzá kíván szólni. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a vitában felszólaló képviselőtársaim támogató nyilatkozatát.

Kérem a tisztelt képviselőcsoportokat, hogy a szavazásnál is támogassák a javaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végre eljutottunk oda, hogy a kilakoltatási moratóriumnak köszönhetően a magyar családok, akik önhibájukon kívül kerültek jellemző módon lehetetlen helyzetbe, talán kicsit nyugodtabban készülhetnek a karácsonyra, illetve élhetik meg az adventi időszakot.

El kell mondanom, hogy ezek a hónapok egyfajta kegyelmi időként is élhetnek a tekintetben, hogy meghozhatjuk, meghozhatnánk azokat a szükséges változtatásokat mind törvényjavaslatok tekintetében, mind emberileg, amelyek megkönnyíthetnék az érintettek életét. A Jobbik számos ennek megfelelő javaslatot nyújtott be, jellemző módon olyan, izmusoktól, jobb- vagy baloldali gondolatoktól mentes javaslatokat, amelyek egyértelműen a károsultak, a legnehezebb sorban élők érdekeit szolgálják. Legutóbb pont ezen a héten az alapvető élelmiszerek áfatartalmának széles körű, teljes körű csökkentése tekintetében fogalmaztuk meg, egyébként nem először, javaslatunkat.

Szeretném felhívni a figyelmet arra is, hogy amellett, hogy alapvető élelmiszerek tekintetében maximum 5 százalékos áfakulcsot tartunk elfogadhatónak, azért itt a világ bajnok, rekorder 27 százalékos áfakulcsunk csökkentése már csak abból a szempontból is szükségként jelentkezik, hogy ha végignézzük Európa térképén - előttem látható a telefonon, de azért, hogy ezt más is lássa, át tudja érezni, természetesen a legfontosabb adatokat felolvasom -, Németország, Franciaország, Spanyolország tekintetében 21 százalékosnál magasabb áfakulcsot, általános kulcsot nem is nagyon találunk, 19, 20, illetve 21 százalékot látunk a felsoroltaknál, és a szomszédainknál is 20 százalék, 20 százalék és 19 százalék sorjázik. Látható, hogy a legnehezebb sorban élő családok tekintetében jelenti a magas áfakulcs talán a legnagyobb terhet, hiszen az

általuk megvásárolt tipikus termékcsomag - egy 30 termékből álló kosarat szoktak jellemző módon vizsgálni - elképesztően érzékeny az áfakulcsra, és alapvető élelmiszerek tekintetében pedig nemcsak az áfa, hanem az árak növekménye is az utóbbi időben hatalmas zavarokat okozott. Gondoljunk csak arra, hogy a tojás ára 77 százalékkal emelkedett, különböző zöldség- és gyümölcsfajták ára 10 vagy 20 százalékot meghaladó módon, de szélesebb skálán vizsgálva például a banán és a kávé ára is 10 százalékot meghaladó módon emelkedett, miközben azt látjuk, hogy bizonyos cikkeknel - ilyen volt például a sertéscsomb - az áfacsökkentést követően úgyszintén az árak növekménye következett be, 10 százalékot meghaladó mértékben. Ezért azt is fontosnak tartanám, ha egy megfelelően működő monitoringrendszer lenne képes vizsgálni azt, hogy az alapvető élelmiszerek árnövekménye mögött állnak-e valós piaci folyamatok avagy nem, és szükség szerint be is lehetne avatkozni ebbe a rendszerbe anélkül, hogy bárki meg akarná erőszakolni azokat a nemzetgazdasági és piaci folyamatokat, amelyeket parancsuralmi rendszerrel egyébként nem lehet, illetve nem ajánlatos.

Szeretném elmondani a tisztelt Háznak azt is, hogy egy átfogó csomagban gondolkodva kilakoltatási moratóriumot szeretnénk fenntartani mindaddig, amíg a devizahiteles-probléma meg nem oldódik. Először is részleges végrehajtási moratóriumot igényelnénk a tekintetben, hogy a nyugodtnak tűnő hónapok alatt a végrehajtók mesterséges adósságduzzasztása szűnjön meg, tehát ne állhasson elő olyan helyzet, hogy valaki fél év múlva milliós nagyságrenddel nagyobb tartozással szembesül amellett, hogy azért a fizetési kötelezettségét igyekszik teljesíteni. De nem mehetünk el szó nélkül amellett sem, hogy bizony százalékok, milliók élnek olyan helyzetben Magyarországon, akár van hitelük, akár nincs, akár devizahitel volt ez korábban, akár forint- vagy más jellegű hitel, hogy a mindennapi cikkek beszerzése komoly kihívást jelent számukra.

Egyrészt az átfogó áfacsökkentés lenne a megoldási javaslatunk, amely az alapvető élelmiszerek teljes körét érinti, másrészt pedig egy olyan nemzeti kríziskezelő létrehozása, amelyhez bátran és könnyedén fordulhat bármely bajt vagy kárt szenvedő korábbi ügyfél, károsult, nehéz helyzetben lévő ember, legyen szó akár a gyógyszerei kiváltásáról, akár a tűzifabeszerzéséről; tehát nagymértékben le kell egyszerűsíteni az ilyen gyorssegélyre vonatkozó eljárási folyamatot.

Azt is el kell mondanunk, hogy a következő hónapok, mint említettem, kiváló kegyelmi időszakot biztosítanak arra, hogy a Ház keresztülvigye ezeket a rendelkezéseket, éppen ezért, ahogy eddig is, a hitelkárosultakért, a banki károsultakért és az út szélén hagyottakért a Jobbik frakciója minden eszközt meg fog mozgatni, és minden rendelkezésre álló fegyvernemben tüzelni fog, küzdeni fog ezekért az emberekért. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György, a Jobbik képviselője: „Leszámoló vagy kiszámoló - show?” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A találó cím arra utal, ami az elmúlt időszakban az államigazgatás csúcán, méghozzá a minisztériumban és a minisztériumi háttérintézményekben történt az egészségügy területén. Ugyanis egy kiszámoló- és leszámolóshow zajlott le, rögtön egyébként egyből a kormány újramegalakulását, az új kormányalakulást követően. Hiszen teljesen új miniszter került a területért felelős minisztérium élére, és ezáltal változások voltak az államtitkárságon is, illetve az államtitkárok személyében. Ez még önmagában rendben van, hiszen saját magának mindenkinek, aki kormányoz, a feladata és felelőssége, hogy meghatározza, hogy kivel végzi ezt a munkát, bár azt kevésbé lehetett volna várni, hogy a sikerkommunikációt tekintve és az elmúlt nyolc évnek az egészségpolitikában végzett sikerére hivatkozva pont egy miniszter- és államtitkárcserébe fog torkolni a folyamat, de hát már csak ilyen világot élünk. Úgy tűnik, a Fidesz háza táján a sikerek azt jelentik, hogy változtatni kell azonnal a személyeken.

Az viszont annál rosszabb és sokkal több mindentről árulkodik, hogy mi ment végbe a háttérintézményeknél. Tudják, ezek azok a szervek, ezek azok az intézmények, amelyek a napi munkaterhet, illetve a kormányzati igazgatási feladatot ellátják az egészségügyben. Ezek egyrésztől intézményfenntartók, másrésztől egy-egy speciális területnek, illetve résznek a saját felelősei, és az államigazgatási derékhadnak a legjobbban képzett emberei, illetve legjobb vezetői találhatók itt.

Ha végigmegyünk ezeken az intézményeken, egészségügyi háttérintézményeken, akkor itt is azt látjuk, hogy az új minisztérium és az új államtitkárság számukra annyit jelentett, hogy egyenként és szép sorjában fejezték le azokat a vezetőket, akik egyébként az elmúlt időszakban, azon vitatkozhatunk, hogy milyen eredményt értek el, de azt legalább elérték, hogy az egészségügy nem esett darabjaira. Ők is azoknak a személyeknek minősülnek, akik az egészségügyben dolgoztak, és csak ők tartották egyben az egészségügyet, szemben a kormánnyal, amely nem erre törekedett.

Ha végignézzük a legfontosabb intézményeket, így az Állami Egészségügyi Ellátó Központot, ami - leszámítva az egyetemi központokat - az összes kórháznak a fenntartásáért felelős és mindennek az agya, ott sem történt más, mint gyakorlatilag a teljes vezetést a főigazgatótól kezdve a lentebbi szintekig teljes egészében lefejezték. Ha megnézzük az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetet, az OGYÉI-t, ott is ugyanez történt - 2016-ban volt egy csere, amiről úgy gondolták, hogy jól fog működni és egy új vezetője lesz majd, sebtében az új kormánnyal

szintén menesztették a vezetőt, és most egy új vezetővel állt fel. Talán azt is mondhatjuk, hogy nekik rosszabbat tett a szívgyógyszereknek az a hamisítási, illetve szennyezettségi ügye, amely nyáron gyűrűzött be a magyar egészségügybe, és úgy tűnt, hogy annak ellenére, hogy a magyar hatóság azt kommunikálta, hogy gyorsan lépett, sajnos más közép-európai országok nálunk gyorsabban intézkedtek a fogyasztókat, a betegeket károsító készítmények megregulázása felől.

(14.50)

Nem lehet tudni, hogy ennek köszönhető vagy csak az általános kormányzati kapkodásnak így 8 év után, hogy itt is hullottak a fejek.

De még pikánsabb az Országos Vérellátó Szolgálat helyzete, ahol egyenesen Bayer Zsolt felesége lett az intézmény vezetője. Az egyébként korábban a szakmában jól elismert két vezető egymást váltva az előző ciklusban szolgálta ki ezt az intézményt. Az Országos Vérellátó Szolgálat, bár nem tűnik ilyen téren nagy intézménynek, de nagyon komoly feladatot lát el, hiszen a műtétekhez vagy bármilyen beavatkozáshoz szükséges vérkészítményeknek a készletezésére, ezeknek a megfelelő helyre eljuttatására, egyáltalán az egész háttér biztosítására egy rendkívül fontos szerv. Nos, ezt a Fidesz egyik tagjának és szerintem egy elég érdekesen fogalmazó újságírójának, kiszolgálójának a felesége vezetheti most.

De mehetnének egyébként az ÁNTSZ példájára is, amit most már lassan nem is tudunk, hogy ÁNTSZ-nek lehetne-e hívni, a sokadik verzió van, hogy milyen névvel fog működni és miként fog működni. Volt úgy októberig, hogy ez nemzeti népegészségügyi intézet lesz; most arról beszélnek, hogy ismételten új nevet fog kapni, három részre szakítják ezt a területet.

Képviselőtársaim, miért fontos, hogy ilyen változások vannak, és mi a probléma ezzel? Az, hogy amikor ilyen változások vannak, akkor a rendes ügymenet, az, hogy az egészségügy talpon maradását valaki biztosítsa, megszakad. Ezekben az esetekben a szervezettel mindig saját magára kezd el koncentrálni, a saját belső ügyeire, a saját vezetési ügyeire koncentrálni ahelyett, hogy megoldaná az ágazatnak, illetve a területnek a kényes és fontos kérdéseit. Érdekes azért is, mert 8 év kormányzás után az ember azt várna, hogy ha sikeres ez a terület, márpedig ezt kommunikálja a kormány, akkor ilyen változásokra nincs szükség.

De káros az is, hogy például az uniós projektek, amelyek nagyon sok esetben az egészségügy talpon maradását segítik, megszakításra kerülnek, megszakadnak azok a folyamatok, amelyek a sikeres pályázathoz és a lebonyolításhoz szükségesek. És nem utolsósorban, képviselőtársaim - és ezzel zárom -, egy bizonytalanságot okoznak nemcsak az ágazatban dolgozók, hanem a betegek számára is, és ez a mostani krízises szituációban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* egyáltalán nem segíti az egészségügy helyzetét.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Lukács László György képviselő úr. Megadom a szót napirend utáni felszólalásra Ungár Péter képviselő úrnak, az LMP képviselőjének: „Amiről még nem beszéltünk” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A debreceni tankerületből autizmus spektrumzavarral élő gyermekeket nevelő szülőktől egy levelet szeretnék felolvasni, amit elküldtek több mindenkinek, ez a levélben majd olvasható lesz, és azzal, hogy itt az Országgyűlésben elmondom, csak szeretnék nyomatékokat adni annak, hogy ezeknek a szülőknek a hangja meghallgatásra kerüljön, és ezt a problémát idén, a családok évében rendezni tudja a kormány. Ezt írják:

Mi, az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek szülei a debreceni tankerületet kerestük meg problémáinkkal, mégpedig azzal, hogy a gyermekeinknek nincs biztosítva a megfelelő középiskolai ellátás. Levélünket 2018. április 23-án postáztuk.

Gyermekeink a Debreceni Kinizsi Pál Általános Iskola autista tagozatának a tanulói. Az elmúlt évek bizonyították, hogy a gyógypedagógiai megsegítés, a kis létszámú osztályok megfelelő pedagógiai környezetet biztosítottak az általános iskolai tanulmányok időszakára. Ebben az iskolában a gyerekek szegregált keretek között tanultak, de az iskolai mindennapokat - ünnepek, iskolai programok, szünetek - a többségi osztály gyermekeivel töltik.

A középiskolai jelentkezés folyamán szembesültünk és szembesültünk azzal, hogy a debreceni középiskolák közül csupán egy intézménynek szerepel az alapító okiratában, hogy autista tanulókat is felvehet. Örömteli, hogy egy ilyen iskola legalább van, de ismerve gyermekeink eltérő képességeit és igényeit, kevésnek tartjuk, hogy két szakma tanulását kívül nincs más lehetősége gyermekeinknek.

A Debreceni SZC Povolny Ferenc Szakgimnázium, Szakközépiskola és Szakiskolában - ez nem egy tankerület által fenntartott intézmény - induló bődízmű- és textilkészítő szakmák véleményünk szerint a jobb képességű gyermekeink intellektuális érdeklődését nem elégíti ki. Továbbá probléma az adott szakmák elsajátításánál, hogy olyan finommotorikai és manuális készségeket igényel, amelyekkel gyermekeink nagy része nem rendelkezik. Abba már nem is merünk belegondolni, hogy az érintett autista gyerekek hogyan teljesítenék a szakmai gyakorlatokat, amelyeket külső helyszínen kell majd megvalósítani.

Tisztában vagyunk azzal, hogy a fenti problémák megoldása nem könnyű feladat az oktatási rendszerünk számára. A szakemberhiány, az elfogadó iskolai környezet és - tegyük hozzá - gyermekeink eltérő magatartászavara a hagyományos oktatásban gondolkodókat és minket, szülőket is elbizonytalanítottak. Úgy

gondoljuk, nem megoldás, hogy vegyük le a diagnózist a gyermekeinkről. Nem járható út, mert nem lehet becsapni sem magunkat, sem az intézményeket. Az integráltan tanuló autista tanulók esetében egyre gyakrabban az intézmények által javasolt magántanulói státusz nem segíti elő a gyerekek szociális fejlődését, az adott gyerek további elszigetelődését jelentené. Az autista gyermekek középiskolai integrációját egy-egy középiskolai igazgató felvállalta, de ezek a gyerekek pár hét, hónap után magántanulói státuszba kerültek, ami nem mozdítja előre a társadalmi integrációt. Ez hatalmas terhet ró az amúgy is nehéz helyzetben lévő szülőkre.

A debreceni tankerület válaszában, amit május 24-én kaptunk, a debreceni tankerület igazgatója, Pappné Gyulai Katalin röviden annyit közölt, hogy valóban csak a miáltalunk említett lehetőség van, de majd értesítenek bennünket, amennyiben változás történik. Ezt a választ nem is értettük. A levelet amúgy 46 szülő írta alá, mindannyian a Debreceni Kinizsi Pál Általános Iskola autista tagozatába járó gyermekek szülei. Ezt követően május 28-án fordultunk az EMMI-hez, Bódis József államtitkár úrhoz, ahonnan azt a választ kaptuk, hogy vizsgálatot indítanak ez ügyben a debreceni tankerületnél. A választ dr. Kiss László írta június 29-én. Mi türelmesen vártunk. Október 29-én érkezett az EMMI-től végleges tájékoztatás, amely szerint a vizsgálatot lezárták, és a debreceni tankerület megkezdte annak előkészítését, hogy az autizmus spektrumzavarral élő gyermekeinknek lehetősége nyíljon arra, hogy sikeres felvételi eljárás után integrált keretek között megkezdhesék tanulmányaikat Debrecen egyik gimnáziumában a 2019/20-as tanévtől kezdve átszervezési eljárás után. Az előzetes tervezés szerint vagy a Debreceni Csokonai Vitéz Mihály Gimnázium, vagy a Tóth Árpád Gimnázium lesz a kiválasztott intézmény.

Ennek a válasznak örülhetnénk is, pár probléma ugyanakkor adódik vele. 1. Gyermekeink autistaspecifikus helyi pedagógiai program, helyi tanterv alapján tanulnak, amely nem egyezik meg a többségi gyermekek pedagógiai programjával, tanrendjével, így a kimeneti követelmények is mások, mint a normál tanmenet esetén.

2. Gyermekeink nem képesek egy gimnáziumi felvételi eljárás követelményeinek eleget tenni a fenti okok miatt. Már a diagnózis felállítását is nehezíti, hogy a nem autista gyerekek intelligenciatesztjeivel nem vagy csak részben mérhető a kognitív funkciók.

3. Csak azt nevezhetjük integrációnak, ami biztosítja gyermekeink számára az autizmus-specifikus személyi és tárgyi feltételek megteremtését. Tisztában vagyunk azonban azzal is, hogy az autizmus spektrumzavarral élő gyermekek nagyon nehezen integrálhatók, éppen ezért tartjuk jónak és követendőnek a Kinizsi Pál Általános Iskola autista tagozatának a gyakorlatát.

A következő követeléseket fogalmazták meg a szülők: kis létszámú, szegregált osztály, gyógypedagó-

gus végzettségű osztályfőnök, gyógypedagógiai asszisztens, autizmusspecifikus pedagógiai program, és hogy a tanórák megtartásában az általános iskola gyakorlatát kövessék. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár Péter képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 14 óra 57 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)